உள்ளம் விரிந்தால் உலகெலாம் சொந்தம்

இரா. இளங்குமரனார்

உள்ளம் விரிந்தால் உலகெலாம் சொந்தம்

இரா. இளங்குமரனார்

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை
அல்லூர்
திருச்சிராப்பள்ளி -620 101

வெளியீட்டுக் குறிப்பு

நூல் : உள்ளம் விரிந்தால் உலகெலாம் சொந்தம்

பொருள் : பயண நூல்

உரிமை : ஆசிரியர்க்கு

பதிப்பு : முதற்பதிப்பு - நவம்பர் 2009

தாள் : 18.6 மேப்லித்தோ

அளவு : தெம்மி (1 8)

பக்கங்கள் : 92

படிகள் : 500

விலை : உருபா 40

அச்சாக்கம்: தி பிரிண்டிங் அவுசு

காசாமலை, திருச்சி - 23.

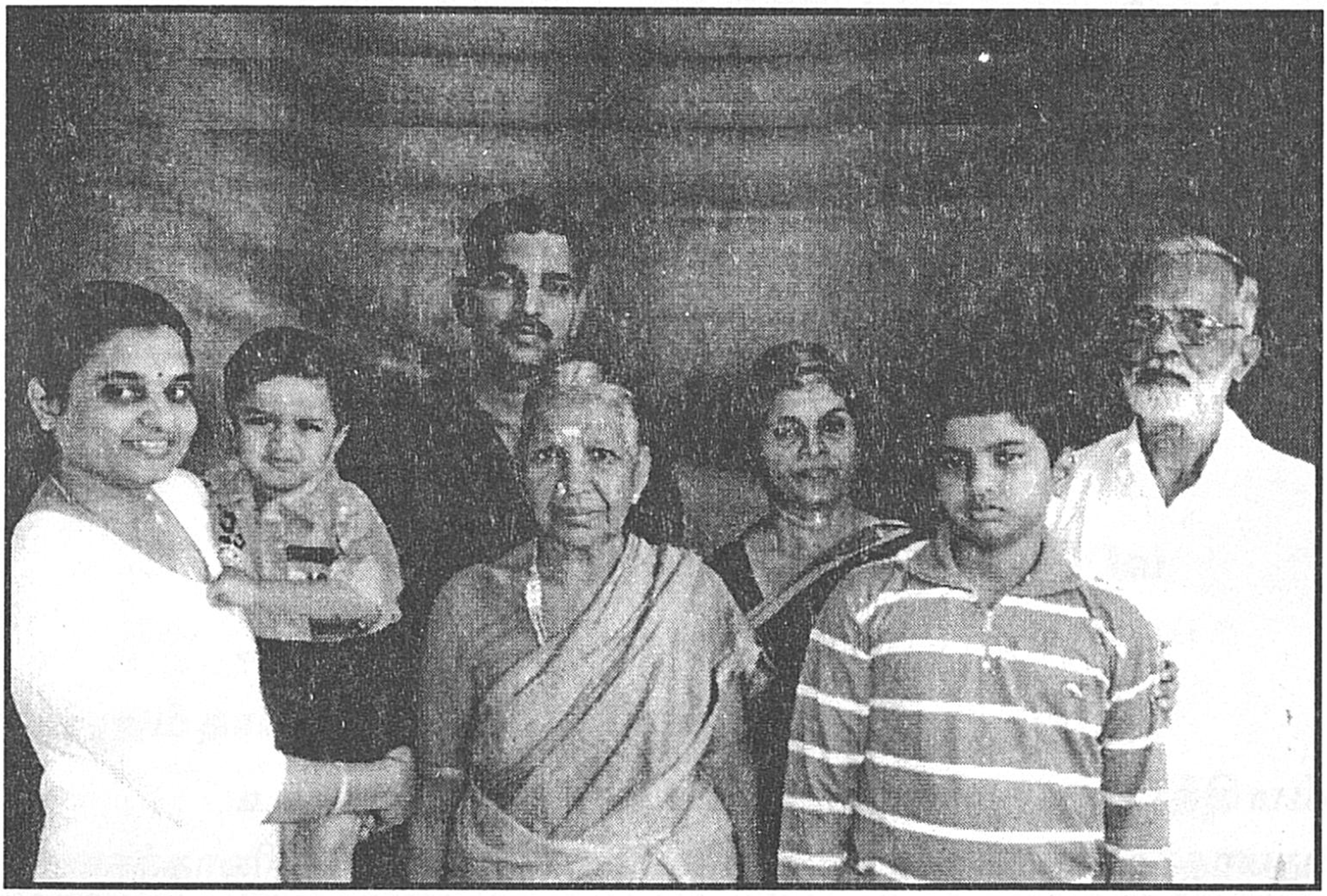

கலைநிதி வேலாயுதர் குடும்பமும்
அருள்மொழி சரவணர் குடும்பமும்

முன்னுரை

உள்ளம் விரிந்தால் உலகெலாம் சொந்தம்

''உள்ளம் விரிந்தால் உலகெலாம் சொந்தம்;
உள்ளம் சிறுத்தால் உறவும் பகையே''

என்பது சிந்திக்கும் எவர்க்கும் சிறந்து விளங்கும் உண்மை! இஃது அறிவுத் தெளிவா? பட்டறிவா? சிந்தனை விளைவா? எல்லாம் கூடிய ஒருமுடிநிலை இது!

உள்ளம்விரிய, உலகம் உள்ளத்துள் வந்துவிடும்!
உள்ளத்துள் உலகம் அடங்குமா?
உள்ளத்துள் உலகம் அடங்க வில்லையானால்,
'' யாதானும் நாடாமால் ஊராமால்''
என்னும் வள்ளுவம் பிறக்குமா?
''யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்''
என்னும் பூங்குன்றம் பிறக்குமா?
''எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே''

என்னும் தாயுமானம் தளிர்த்திருக்குமா?

உள்ள விரிவால் மராத்தியம் குசராத்தியம் இராசத்தானியம் என உலா விரிவாயது! உலாவிரிவு எழுத்தாயது! எழுத்து வெளியீட்டுக்குரிய தொகை? உலாவுக்கான தொகையில் ஒரு கால்பங்குதானும் உலாவுக்கு அழைத்தவர் வாங்க மறுத்தால்...... அத்தொகை நூல்வெளியீட்டுத் தொகையாக - கொடையாக க் கொள்ளத் தடை என்ன? இவ்வகையில் இந்நூல் வெளியீட்டுக் கொடையர்

''வேலாயுதனார் - கலைநிதியர்
சரவணர் அருள்மொழியர்''

என என், நலனார் நன்றிப் பதிவுக்கு உரியராயினர்

வாழிய நலனே ! வாழிய நிலனே.

இரா. இளங்குமரன்

ஓர் அன்பின் உறவு

''உள்ளம் விரிந்தால் உலகெலாம் சொந்தம்''

1985 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் பவானியில் இருந்த என்மகளார் திலகவதியைப் பார்க்கச் சென்றேன்.

மதுரையில் இருந்து பாவானிக்குச் செல்லும் யான், ஈரோடு சென்று, வண்டிமாறிச் செல்ல வேண்டும்.

ஈரோட்டுப் பெருமகனார் வேலா அரசமாணிக்கனாரை முன்னரே குறளியம் இதழாலும் அஞ்சல்களாலும் தொடர்பு கொண்டுள்ளேன். அத்தொடர்பை ஏற்படுத்திய ஏந்தல் அவரே.

சேலத்தில் திருக்குறள் மாநாடு ஒன்றனை அரிமாப்புலவர் மி.மு. சின்னாண்டார் பெரிய அளவில் நடத்தினார். அவ்விழாவில் அரச மாணிக்கரைக் காணவும் கலந்துரையாடவும், கருத்தால் ஒன்றவும் வாய்த்தன. அப்போது, குறளாயத்திற்கு வாய்த்தபோது வரவும், குறளியத்திற்குக் கட்டுரை வரையவும் வேண்டினார். அவரை நேரில் காணும் வரை இருந்த அரும்பு நிலை முகையாய்த் திரண்டமையால், ஈரோட்டில் சென்று அரசமாணிக்கரைக் கண்டு செல்லும் திட்டம் கொண்டேன்; சென்றேன்; கண்டேன்.

அரசமாணிக்கனாருடன் பட்டுக்கோட்டை தங்க வேலனாரும் இருந்தார். என்னை முன்னரே கேள்விப்-பட்டிருந்த அவர் ''பல காலமாக ஏமாற்றினீர்கள் இன்று காண வாய்த்தீர்கள்'' என்று கூறித் தழுவினார்.

புலவர் தங்கவேலர் பழுத்த புலமையர்; பாவன்மையர்; வெண்பாவில் புலி; குறளியம் குறளாயத்திற்கெனவே தம்மை ஒப்படைத்துக் கெண்டவர்; அவர்தம் சிவப்பழமாம் தோற்றப் பொலிவும் முதுமைக் கோலமும் உயரிய நேய உளமும் பளிச்சிட்டன. அவர் என்னை அழைத்துக் கொண்டு வேலாவினிடம் சென்றார். அறிமுகப்படுத்தினார்.

பூத்த மலராகத் தோன்றிய வேலா வரவேற்றார் எடுத்த எடுப்பிலேயே, ''என்னைப் பார்க்க வந்தீர்களா?'' என்றார்! யானோ ஆம் எனக் கூறாமல், ''என்மகளார் பவானியில் உள்ளார்: அவரைப் பார்க்க வேண்டி வந்தேன்; வழியில் உங்கள் நினைவால் இங்கே வந்தேன் '' என்றேன்.

நான் அவரைப் பார்க்க வந்ததாகச் சொல்லுதலால் உவகை மிகும் எனினும், உண்மையாகாமையால் அவ்வாறு சொல்லாமையை, வெல்லும் சொல்லால் வேலா வென்றார்.

''ஈரோட்டிலும் உங்கள் மகளார் ஒருவர் உள்ளார் என்று இங்கு வரும்போதெல்லாம் வரவேண்டும்'' என்றார்.

என்ன பேருள்ளம் வேலா உள்ளம்!

முகமனுக்காக, இட்டுக்கட்டிக் கூறும் நடிப்புரையா இது? உண்மை நெஞ்சின் உரிமை உரை என்பதைப் பின்னே, முழுவதாக அறிய முடிந்தது.

வேலா வாழும் வரையும் வளர்மதியாய் இணைந்து குறளியப் பணியிலும் நிலவுக் கூட்டங்களிலும் மாநாடுகளிலும் பங்கு கொண்டமை, ஒரு பிறவிக்கு வாய்த்தல் அரிதினும் அரிதாம். அவ்வரிய தொடர்பால் வாய்த்தது பெரிய பேரன்புத் தோன்றல் புதுவை வேலாயுதனார் கலைநிதியர் (இணையர்) தொடர்பாகும்.

புதுவையில் ஒரு விழா! விழா நிறைவில் உணவு - வகை வகையாய் அமைந்த உணவு! விழா ஏற்பாட்டாளர் முன்னின்றோர் - எவர்? தம் குடும்ப விழா வென ஊணாக்கி உறவாக்கி வழங்கிய பெருமையர் வேலாயுதர், கலைநிதியர்! அவர்களே புதுவைக் குறளாய அமைப்பாளர். கொள்கையால் ஒன்றியவர் ! அவர்நிகழ்த்திய குறளாய இரண்டாம் மாநாடே அது. இருவரும் ஆசிரியப்பணியர்: இயற்கை ஈடுபாட்டாளர். ''முப்பால் கொள்கை அன்றி, அப்பால் கொள்கை இல்லை''

என்பதை இயக்கமாக்கிக் கொண்டவர். இளைய தொண்டர் பலர்க்குக் கொள்கை வழிகாட்டி. அவர்களை அவ்விழாவின் போதில் கண்ட காட்சி வாழ்வதாக.

பின்னே, எத்தனை விழாக்கள்! எத்தனை கூட்டங்கள்! எத்தனை தொடர் பொழிவுகள்! எத்தனை எத்தனை குடும்ப நிகழ்வுகள்! எத்தனை எத்தனை பள்ளிகள்! எளியேனைத் தம்குடும்பத்துள் ஒருவனாகக் கொண்டுவிட்ட குறிக்கோள் வாழ்வுக்கு மூல முதலாக இருந்தது, **அன்று கண்டதும் கொண்டதுமாம் அருமைத் தொடர்பேயாம்.**

வேலாயுதனார் கலைநிதியர் மகவாகப் பிறக்கும் பேறுவாய்த்தவர் அருள்மொழியார். அவர் பயில்வது பயின்று பொறியியல் பட்டந்தாங்கிப் படைத்துறைப் பணியும் வாய்க்கப் பெற்றார். கூர்த்த அறிவும் சீர்த்த திறமும் செயல்வீறும் உயர்பண்பும் உடைய அவர்க்குப் பெற்றோர் '**குலப்பிரிவு மறுப்புத் திருமணமே புரிய வேண்டும்**' எனக் கொண்டனர்

ஒருவர் ஒருவரை விரும்பிக், குலப்பிரிவு மறுப்பு மணமாய் நிகழ்தல் காணக்கூடியது. ஆனால் பெற்றோரே, தம் குடிவழி உரிமையர் விரும்பியிருந்தும், அதனை அறவே மறுத்தும் வெறுத்தும், ''குலப்பிரிவு மறுப்புத் திருமணமே எம்மகளார்க்குப் புரிவேம்'' என்னும் உறுதிப்பாட்டில் நின்றனர் என்றால், அவ்வுறுதிப்பாடே தம் உறுதிப்பாடுமாம் என நின்றவர் **அருள் மொழியார்!**

வாழ் நாளை, வாழ்நாளாக்கும் திருமணம், எண்ணியபடி எளிதில் வாய்க்குமா? எளிதில் வாய்ப்பன எனினும் ஏற்புடையனவா? பெற்றோர் கடமை பிள்ளைகளைத் தம்மை விட்டுத் தள்ளி விடும் செயலா திருமண வாழ்வு?

உரிய தகவும் உயர்ந்த நோக்கும் உடைய படைமேல்நர் **சரவணர்** என்பார் உள்ளம் ஒருப்பட்டு மணத்திற்கு இசைந்தார்!

சரவணர் கிருட்டிண கிரியினர்; பொறியியல் பட்டம் தாங்கியவர்; பெருமை மிக்க பெற்றோரையும் உற்றார் உறவினரையும் உடையவர். எல்லாவற்றின் மேலும், பணியாலும் பதவியாலும் ஒன்றுபட்ட சீர்மையர்!

வேலாயுதர் கலைநிதியர் போல், சரவணர் பெற்றோர்களும் உறவினர்களும் மணத்திற்கு ஒத்திசைந்து நிற்க வேண்டும்!

சரவணர் தந்தையார் **சுப்பிரமணியனார்:** நில அளவைத் துறையின் அலுவலர்: அன்னையார் **சரோசினியார்;** மாமா உறவினராம் **திரு.வேலுச்சாமி,** கல்லூரி நூலகப் பொறுப்பாளர். அறிவறிந்த குடும்பத்தவர். ஆதலால், அவர்கள் ஒன்றிநின்று குலப்பிரிவு மறுப்புத் திருமணத்தை ஏற்று நடத்தினர். நடத்தியது மட்டுமன்று: வேலாயுதர் கலைநிதியர் கொள்கை என்பதும் தம் கொள்கையே எனத் தம் குடும்பவாழ்வில் நிலைப்படுத்தி வருபவர் ஆயினர்!

சரவணர் அருள்மொழியராம் இவர்கள் திருமணம் எங்கே நிகழ்ந்தது?

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், அல்லூர் **திருவள்ளுவர் தவச் சாலையில் நிகழ்ந்தது.** குறளாய முறையில், திருமணம் என்னால் நிகழ்த்தப்பட்டது. உரிமை உறவினர் வேலாயுதர்க்கு எவர்? **கொள்கையர் எவரும் உறவர்;** உறவினர் மட்டுமா மணவிழா அவையர்? முப்பால் கொள்கையர் எப்பால் இருப்பினும் அவரெல்லாம் ஒன்றுபட்டு வந்து நிற்க நிகழ்த்தப்பட்ட மணவிழா சேரலத்துத் தட்டாம்படிச் **சிவானந்தர்** மணவிழாவுக்கெனவே வந்திருந்தார். வாழ்த்தினார்! கல்பாக்கத்தார் புதுவையார் தமிழகத்தார் என அமைந்த கொள்கை உறவரும் குடும்ப உறவரும் கூடிநிற்க எளிமையாய் இயற்கையொடும் இயைந்து நடந்த திருமணவிழா அது.

தவச்சாலை மணத்திற்கெனச் சில கொள்கைகள் உண்டு. அவை.

1. *குலப்பிரிவு மறுப்புத் திருமணம்.*
2. *பெற்றோர் ஒத்துக் கொண்டு முன்னின்று நடத்தும் திருமணம்*
3. *பெண்கொடை மாப்பிள்ளைக் கொடை எனப் பேசாத் திருமணம்.*
4. *குறளாய முறையில் திருக்குறளை ஓதி நடத்தப் பெறும் திருமணம்.*

இந்நான்கும் அமைந்து தவச் சாலையில் செய்யப்பட்ட முதன் முதலாம் திருமணம் இதுவேயாம்.

படைத்துறைப் பதவியராம் மணமக்கள் வெங்காலூர் புனே, கோல்கத்தா, சம்மு, நாசிக்கு எனப் பல்வேறு இடங்களில் பணியாற்றிப்பதவியுயர்வும் பெற்று விளங்குகின்றனர். இரு குடும்ப இணைவாகவே இத்திருமணம் அமைந்து விட்ட பேற்றால் பெற்றோரும் உறவரும் முழுமையாகவும் அவ்வப்போதும் உடனாகி வாழ்கின்றனர்.

சரவணர் அருள் மொழியர் அன்பு வாழ்வில் முகிழ்த்த அருமைச் செல்வங்கள் இருவர். அவர்கள் இயற்கைவான் கொடைப் பேறாம் சாரல், அருவி என்னும் பெயரினர். இதுகால் பத்தும், மூன்றும் ஆம் அகவையர் (2009).

சரவணரும் அருள் மொழியரும், வேலாயுதர் கலைநிதியர், கொண்ட பழங்கெழுமை போற்றும் திறத்தராகத் திகழ்தலால், தாம் மாறி மாறிப் பணிசெய்யும் இடங்களுக் கெல்லாம் என்னை அழைத்தலும், விருந்தினனாக்கலும், சுற்றுலாக் கொண்டு மகிழ்வித்தலும் ஆகிய நோக்கில் தவறாது அழைக்கின்றனர்; தொடர்கின்றனர். மும்முறை இவ்வகையால் சுற்றுச் செல்ல வாய்த்தது.

முதற் செலவு கோல்கத்தா (கோனார்க்கு, போல்பூர், சாந்திநிகேதன் முதலியன) இரண்டாம் செலவு, சம்மு (காசுமீரம், பனிமலை, தில்லி, ஆக்ரா, தேராதூன். இரிசிகேசம் முதலியன) மூன்றாம் செலவு நாசிக்கு (அசந்தா, எல்லோரா, ஆமதாபாத்து, சபர்மதிநிலையம், உதயபூர், சோத்பூர், செய்சல்மர் முதலியன).

முதல் உலா, சில கட்டுரைகள் ஆயின.

இரண்டாம் உலா, பார்க்கும் இடமெல்லாம் பல்கலைக்கழகம் என நூலாயிற்று.

மூன்றாம் உலாவின் நூலாக்கம் இஃதாம்.

அழைப்பார் கொண்டுள்ள வாய்ப்புகள் என்ன செய்கின்றன?.

அழைக்கப்படுவார் வாய்ப்புகளாக விளங்குகின்றன.

அழைப்பார் வீட்டில் தங்கலாம்; விருந்துண்ணலாம்; அவர்கள் ஊர்தியில் அவ்வூரைச் சுற்றலாம்! அவர்கள் பணிக்கு நெருக்கடி இல்லாமல் உடனாகி இருக்கலாம்!

ஆனால், அழைக்கப்பட்டவர் மாநிலம் மாறி மாநிலம் சென்று பார்க்கும் திட்டத்தினராய் இருக்க அவர்களே ஏற்பாடு செய்வர் எனின், எத்தகைய திட்டத்தெளிவும், ஏந்துகளும், முன்னேற்பாடுகளும் வேண்டியிருக்கும். நான்காயிரம் அயிரம் (கி.மீ) இன்னுந்தில் மும்மாநிலங்கள் (மராத்தியம், குசராத்து, இராசத்தானம்) சென்று - தங்கி - கண்டு- வரவேண்டும் எனின் எப்பெரிய பாடு?

அப்பாடுகளையெல்லாம் ஒருமுறைக்கு மும்முறை ஏற்று முழுநிறைவாக ஒவ்வொன்றையும் முடித்துத் தர எத்தனை பேரால் இயலும்! அவ்வன்பின் உறவுக்கு அளவு கோல் ஏது? ''அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும்மலை அன்பெனும் குடில்புகும் அரசு !'' என்பது வள்ளலார் வாய்மொழி.

சுற்றுலா

உலகமே சுற்றுலாக் காட்சியும் மாட்சியும் உடைய இயற்கை இயங்கியலே! உலா, உலாவுதல் - சுற்றுதல்! சுழலும் இயற்கை! உலகம் சுழலுதல் தெரியாமல் சுழன்று கொண்டே இருக்கும்! சுழன்று கொண்டே சுழலாமல் இருக்கும் விந்தை பெருவிந்தையே அல்லவோ!

ஊரும் சுற்றுலா, நாடும் சுற்றுலா, உலகும் சுற்றுலா, வியனுலகும் சுற்றுலா!

அது சிறிதானால் என்ன? பெரிதானால் என்ன?

''சந்தனக் கோல் குறுகினால் பிரப்பங்கோல் ஆகிவிடுமா?'' என்பது குறுமை நெடுமை எழுத்துகளுக்கு இலக்கணர் காட்டும் உவமை!

சுற்றுலா சிறிதானலும் பெரிதானாலும் அதன் பயன்பாடு பயன்படுத்துவாரைப் பொறுத்ததேயாம்!

தொடர் வண்டியேறிச் செல்பவர் போனவுடன் பார்க்கத்தக்க பகற்பொழுதிலேயே படுக்கையராகி விட்டால் பயன்?

அவர் அமைதியாக வீட்டிலேயே படுத்திருக்கலாமே! செலவாவது மீதமாமே! பார்க்க வேண்டும் எக்காட்சிபற்றியும் கவலைப்படாமல் சீட்டுக்கட்டு எடுத்து அதனைப் பிரித்துப் போட்டு அரட்டையடிப்பார்க்கு அவரவர் ஊரில் மடங்களா இல்லை! வேறு இடங்களா இல்லை!

ஓயாப்பேச்சு - ஒழியாப் பேச்சு - பேசியே பொழுதைத் தீர்ப்பார், செல்லும் செலவு வழியே என்ன காண்பார்?

'நான் படிக்கிறேன் ' என்று புத்தகத்திலேயே புதைந்து விடுவார், சுற்றுலா வந்த பயனை எய்துவரா?

சுற்றுலாப்பயன் காணும் காட்சி, கருதும் கருத்து, கேட்டறியும் கேள்வி, ஆங்காங்குக் கிடைக்கும் விளக்கம், சான்று - பொருள் சேகரம், ஒருமித்த வாழ்வியல் ஊடகப் பொதுமை என்பவற்றைத் திரட்டிக் கொள்வதைப் பொறுத்தது அல்லவோ!

கண்டும் கேட்டும் எண்ணியும் மறந்தால் பயன் என்ன?

அவ்வவ்விடத்தே அவ்வப்போதே குறித்து வைக்காத காட்சியும் செய்தியும் கனவெனவும் கானல் நீரெனவும் கைநழுவிப் போகவே செய்யும். சுற்றுலா, பொழுதுச் செலவுமட்டுமா? பொருட்செலவு, வேலை விடுத்தல், செய்வனவற்றைத் தள்ளி வைத்தல் என்பன வெல்லாம் உடையது அல்லவோ!

சுற்றுலா வகைகள் தாம் ஒன்றா இரண்டா?

தனித்தனி நோக்குக்கு ஏற்ப முன்னேற்பாடு செய்ய வேண்டும் அல்லவோ! நோக்க மில்லாச் செலவு (செல்லுதல்), ஆக்கக் கேட்டின் அடிமணை!

வழிபாட்டு நோக்கமா, வரலாற்று நோக்கமா, இடங்காணல் நோக்கமா, வணிகம் - தொழில் நோக்கமா, வாழ்வியல் தெளிவு நோக்கமா, புதுமை காண் நோக்கமா, பொருள் தேடு நோக்கமா - இந்நோக்கங்களை முன்வைத்து, அவற்றுக்கு வெற்றியாம் வகையில் செலவு மேற்கொள்ளல் சுற்றுலாப் பயனைப் பெருக்கும்!

என் சுற்றுலா நோக்கு, காணாதன காணல் நோக்கா? இவற்றைத் திரைப்படம் தொலைக் காட்சிகள் காட்டாக் காட்சிகளாய் எவையும் எஞ்சுமா? கலைக்களஞ்சியங்கள், காட்சிப்படங்கள். சுற்றுலா மைய வெளியீடுகள் முற்படக் கண்டு அக்காட்சிகளைப் பதிவு செய்தோர் நூல்கள் நாட்டு வரலாறு, கலை வரலாறு என்பவை தேடுவார்க்குக் கிட்டாதனவா?

அடுக்கடுக்கான பருகு வகை - ஊண்வகை - சுவைவகை - காட்சி நிலையில் இருக்கக் காண்பதால் நிறைவு ஏற்பட்டு விடுமா?

கோடைக்கானல், உதகை, குற்றாலம் இன்னவை படிப்பால் - காட்சிப் படப் பார்வையால் - நிறைவாகி விடுமா?

'தேன்' என்று சொன்ன மட்டில் - எழுதிப்படித்த மட்டில் சுவையேறி விடுமா?

மலரின் மலர்ச்சி - கொடியின் தழுவல் - அருவியின் தூவானம், அதன் முழக்கு - புகுந்தாடும் இன்பம், படிப்பு இன்பத்தால் நிறைவாகிவிடுமா?

கண்டு பிடிப்பு(Discovery) என ஒரு காட்சிப் பகுதியே தொலைக் காட்சியில் காணவாய்க்கின்றது: அவர்கள் செயல் - படப்பிடிப்பு நாம் எளிதில் காண இயலா அரியவையே! ஆயினும் , அவ்வளவில் இல்லை எனினும் நாமே நேரில் கண்டு திளைக்கும் தன்னை மறந்த இன்பப் பேறு வாய்க்குமா?

என்நோக்கு முதலும் முதலின் முதலும் , முடிபும் முடிபின் முடிபும் எல்லாம் வாழ்வியல் நோக்கே! இலக்கியமா, இலக்கணமா, வரலாறா, கதையா, காட்சியா, பொழிவா எழுத்தா எல்லாம் எல்லாம் வாழ்வியல் நோக்கே! அந்நோக் கொன்று கொண்டே என் சுற்றுலாச் செலவு மேற்கொள்ளப் பட்டதாம்.

என்னால் தூக்கும் அளவு எவ்வளவு, அவ்வளவு அல்லாமல் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற போதும் பொருள்களைச் கொண்டு போய தில்லை. வழக்கமாக மதுரை, சென்னை, நெய்வேலி, புதுவை, சேலம், கோவை, தஞ்சை என ஊர்களுக்குக் கொண்டு போகும் சுமையொடு, உடைமட்டும் இரண்டு மூன்று சுவடிகள் கூடிய அளவு அல்லாமல் கொண்டு போவதில்லை. அவ்வழக்கப்படியே தோள்பை ஒன்று; தூக்குப்

பை ஒன்று இரண்டொடு அணியமானேன். மற்றொன்று: போய்ச் சேர்ந்தால் அவ்விடம் நம்வீடாம் அருள்மொழி சரவணர் வீடு அல்லவா! மாற்றுடை என்ன மறுநாளே அணியமாக இருக்குமே!

22.02.2009 ஞாயிறு யானும், புதுவை அன்பர் வேலாயுதரும் தவச்சாலையில் இருந்து புறப்படுவதாகத் திட்டப் படுத்தியிருந்தோம். வேலாயுதரே, போக்கு வரவு பார்க்குமிடம் நாள் என்பவற்றையெல்லாம் துணைவியாருடனும் மகள் மருகர் ஆயோரிடமும் கலந்து பேசித் தொடர்வண்டிச் சீட்டும் வாங்கியிருந்தார். கல்யாண்சந்திப்பு நிலையத்தில் இருந்து நாசிக்குச் சந்திப்பு நிலையம் அளவுமட்டுமே முற்பதிவு வாய்க்கவில்லை. போய்ப்பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்னும் திட்டம் கொண்டிருந்தார். அன்று விடியலில் புதுவையில் இருந்து வேலாயுதர் புறப்பட்டுத் தவச்சாலைக்கு நண்பகல் எய்தினார்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் அன்பர் புலவர் செல்வராசனார் குடும்பத் திருமணம் ஒன்று அன்று காலை நடத்துவிக்க யான் இசைந்திருந்தேன். அருமையாக மங்கலவிழா நிகழ்ந்தது. அதனை நிறைவித்துத் தவச் சாலைக்கு எய்தினேன். வேலாயுதனார் முன்னரே வந்திருந்தமையால் அவரை உண்பித்து ஒய்வு கொண்டு பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் இருவரும் கோவைச் செலவு மேற்கொண்டோம். கருவூர் - கோவை - சென்று அன்று இரவு, காந்திபுரத்தில் இருந்த வழக்கறிஞர் என் பேரனார் குகனொடு தங்கினோம். விடியலில் எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்துக் கோவைத் தொடர்வண்டிச் சந்திப்பை அடைந்தோம். யாங்கள் புறப்பட இருந்த வண்டி காலை 8 மணிக்குப் புறப்படுவது. ஆதலால் உணவை வண்டியிலேயே முடிப்பது நலமென ஏறினோம்.

அவ்வண்டி ஈரோடு, சேலம், தருமபுரி, வெங்காலூர் எனச் சென்று ஆங்கிருந்து மும்பைத்தடத்தில் செல்வது. இவையெல்லாம் புதிய இடங்கள் அல்லவே!

வண்டி ஈரோட்டுச் சந்திப்பை அடைந்த போது, எங்கள் வரவை எதிர்நோக்கி, சரவணரின் மாமனார் திரு.வேலுசாமி அவர்கள் அம்மையாருடன் பரிய பைகளொடும் இருந்தார். இயல்பாகவே வேலாயுதர் சுமை பெரிது! அதே அளவு மேலும் சுமை! ஆனால், உடலால் இல்லையானாலும் எப்பொழுதும் அன்பு நண்புச் சுமை தாங்கி: உற்றார் உறவுச் சுமைதாங்கி: அவர் நினைத்தாலும் அவர் சுமைதாங்கியாக இல்லாமல் இருக்க முடியாத அளவு பழகிப்போன சுமைதாங்கி வேலாயுதனார்!

''இந்த அரிசி, இந்தப் பருப்பு, இந்த பண்டம் வேண்டுமா ஏன் இவ்வளவு சுமை'' என்றால், இவை நாசிக்கில் கிடையா: அன்றியும் நம்மண்ணில் நம் உழைப்பில் விளைந்தது: அதைப் பயன்படுத்துவது தனி இன்பம் இல்லையா? தொடர் வண்டி வரை தானே சுமை; பிறகு நாமா சுமக்கப் போகிறோம்'' என்பார் அவர் இயற்கைக் காதலர்! மண்ணை மறவா மாண்பர்! மற்றவர் அடையும் இன்பத்தைத் தம் இன்பமாகக் கண்டும் கொண்டும் வாழ்பவர்! அதுவே வாழ்வாகிப் போனவர்: அப்படித் தானே இருக்க முடியும்?

வேலுவும் வேலாவும் தொடரி ஊதி - ஓட்டமெடுக்கும் அளவும் அளவளாவி உரையாடினர்: அனைவரும் வணங்கி விடை பெற்றோம்! தொடர்ந்தது செலவு தொடரியில்: சேலம் தருமபுரி செல்லும் போதே வெயில் வாட்டியது! ஓடும் வண்டியிலேயே அவ்வெயில் வாட்டல் என்றால், நேர் வெயிலில் - கல்லில் - கரட்டில் - காட்டில் உழைக்கும் மக்கள்! மிதியடியா, குடையா? மிதியடியும் குடையும் காட்டு வேலைக்கு ஆகுமா? உழவினார் கைம்மடங்கின் உய்வார் யார்? உலகுய்ய வாழ்வாரே அவர் அல்லரோ!சுடு பாறைக்கல் மேல்

நிற்க எப்படி இருக்கும்; அங்கே ஆடுமேய்ப்பு! பாறைக்கல் மேல் பரண்! எங்கும் அனல் காட்சி என்றால் அங்கே தொடங்கிய எரிவூட்டு படலம் எங்குமா தொடர வேண்டும்? தொடர் வண்டியின் பக்கங்களில் மட்டுமல்ல. எட்டும் தொலைவுக்குக் கோடை வெப்பொடு கொடுவெப்பும் கூட்டினால் போல் எரிப்பு - புகை மண்டல் - கரிக்காடு- மழைவருமுன் எரித்து விட்டால் மழையில் புல் தழைக்குமாம்! ஆடுமாடு இனிதே தின்ன வாய்க்குமாம்! நாடெல்லாமா இந்த எண்ணம்? புவிவெப்புக் கூடுகிறது என்று வெப்பைக் கூட்டிக் கொண்டிருப்பவரே ஓலமிடுகின்றனர்! ''புவியாவது வெப்பாவது , நம்பாடு நமக்கு'' எனத் **துணிந்த கட்டைகளாக மக்களாகிவிட்ட போது, மரம் கரிக் கட்டையாகாமல் இருக்க முடியுமா?**

காலமல்லாக் காலத்துப் புறப்பட்டு விட்டோமோ என எண்ணினால், இக்காலம் போகவில்லையானால் குளிர்வாட்டலில் என்ன ஆகும்? 'வெப்புக் கொடியது' என்றால், பனிக்கொடுமை கொடியதில் கொடியது ஆயிற்றே!

'பனிக்காலம் நன்று' என்றார் ஒரு பெரும் புலவர்!

'பனிக்காலம் நல்லதா? கொடும் நடுக்கலில்லையா?'

''ஆம், நானும் அதனைத் தான் சொல்கிறேன்'' **பனிக்கு ஆலம் நன்று:** ஆலம் நஞ்சு இல்லையா? நஞ்சினும் கொடிது பனிக்காலம் என்று விளக்கினார்.

அற்சிர பாக்கம் என்னும் ஊர், மருவத்தூர் பக்கம் உள்ளதே. சூழல் எல்லாம் மலையாதலால் பனிமிகுதி கருதி அற்சிர (பனி) பாக்கம் என்றனர். இரவுப் பொழுதில் கொட்டும் பனி, மீன் குத்திப்பறவை குத்துவது போல் குருத்தெலும்பைக் குத்த வல்லதாம். 'அல் சிரல் பாக்கம் '(அற்சிரபாக்கம்) என்பது என்ன ஆயிற்று? **அச்சிறு பாக்கம் ஆயிற்று!** சிரல் - சிச்சிலி, மீன்கொத்தி. அச்சு இறுதல்: அச்சு ஒடிதல்.

முப்புரங்களை அழிக்க முக்கணான் கிளர்ந்த போது தேரின் அச்சு முரிந்ததாம்! அதனை மூத்தபிள்ளையார் கையால் முட்டுக் கொடுத்துத் தாங்கினாராம்! நமக்குத் தான் கதைவிடல் கேட்க வேண்டுமா? ஊரூர்க்குப் புனைந்துள்ள கதைகள் திரட்டப் பட்டால் எத்தனை எத்தனை வண்டிகளோ!

வெங்காலூர் (பெங்களூரு) நகர் சென்ற வண்டி, மீண்டும் பெங்களூரு கிழக்குவரை வந்து புனெ தடத்திற்கு மாறுகிறது!

தொடரியில் இருந்து கொண்டு இருபாலும் இயற்கையை நோக்குகிறேன்: மேற்கு மலையின் கிழக்குப் பகுதிச் செலவு அது. கருநாடகம் ஆந்திரம் மராத்தியம் எனச் செல்கிறது.

அண்மையில் மழை இல்லை, மலை காடுகளிலும் பசுமை இல்லை; மலைவடிவு இடங்களிலும் நீர் இல்லை. மேடு, பள்ளம், கருமை, செம்மை, நெடும்பாறை, வெடிப்பு எனத் தோன்றுகின்றன.

மாந்தர் முயற்சியின் ஏற்றம் ஆங்காங்கே பசுமைக் கோலம் காட்டுகின்றது! நெல்வயல் - தோட்டப் பயிர் - கோதுமைப்பரப்பு எல்லாம் ஊடே ஊடே தோன்றி உழைப்பின் மாண்பை உரைக்கின்றன.

பார்க்கும் பார்வை கலையொடு கலந்தால் பட்ட மர மென்ன பசுமை மர மென்ன?

மன்னனாக வந்தவன் தானா நடிப்பால் கொள்ளை கொள்வான்?

இரவலனாகக் கையேந்தி நிற்பவனும் நடிப்போடு ஒன்றிவிடுதலால் நம்மோடு ஒன்றிக் கைதட்ட வைத்து விடுகிறானே?

இலை உதிர்ந்த மரம் தான் அழகில்லையா? வற்றல் மரம் வள்ளுவர்க்கு எக்காட்சியாயது! அணிலின் துள்ளலும் ஓட்டமும் ஒலியும் நம்மைக் கவராமல் இல்லையே!

செல்லச் செல்லச், சொல்லி வைத்தவர் எவர்?

''மரங்களே நெட்டையாகாதீர்கள்! குட்டையே எழில்! நெட்டை வீழ்ந்தாலும் நீர்வீழமாட்டீர்'' என்று வளராமல் தடுத்து வைப்பது எது?

பெருநெடும் பரப்பில் நெடி துயர்ந்து பரந்து படர்ந்த பாரிய மரங்களைப் பார்க்க முடியவில்லையே!

மண்ணுக்குத் தகவே மரம்! கண்ணுக்குத் தகவே காட்சி!

பகலில் காணும் கண், இரவும் காணமுடிந்தால்?

'பளிச்சு பளிச்சு' 'மினுக்கு மினுக்கு' என ஒளியைக் காணலாம்! வேறென்ன காண முடியும்?

இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் - பகலும் இரவும் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தால் கண், புண்ணாகாமல் என்ன செய்யும்! மண்ணையும் மரத்தையும் மலையையும் மாநகரையும் மூடிவிடுவேன்: நீங்கள் கண்ணை மூடுங்கள்: உங்கள் நலத்துக்கே ஒளிப்பகலும் இருள் இரவும்! எனக்கு எவரும் கட்டளை இடும் அளவுக்கு - கண்டித்துக் கூறும் அளவுக்கு - தண்டிக்கும் அளவுக்கு நடந்து கொள்ளவே மாட்டேன்! **எந்த அளவு ஏற்றதோ அந்த அளவு கோல், என் இயற்கை அளவு கோல்** என்றாலும், அறிவுடையேம் என்னும் மக்கள் கடைப்பிடிப்பார்களா? மாட்டார்கள் என்று தானே இயற்கை தன் ஒளி இயக்கத்தால் மட்டுப்படுத்தி - கட்டுப் படுத்தி - இரவு - பகல் எனக் காலம் காட்டிக் காலமெல்லாம் உயிர்களைக் காத்துவருகிறது. இந்த அருமையை என்ன சொல்வது? எப்படி வியப்பது?

23.02.2009 பகல், இரவு கழிய, 24.02.09 விடிகாலைக் கதிர் வருமுன்னே வழக்கம் போல் விழித்துக் கொள்கிறோம்!

எனக்குப் பகலில் அங்கும் இங்கும் பார்ப்பது குறிப்பு எழுதுவது வேலை!

வேலாயுதனார், என்னைக் குழந்தை, தாய், தந்தை, வழிகாட்டி என எல்லா நிலைகளுமாக ஏற்றுக் கொண்ட ஏந்தல்! *என்னை அவர்பேணத்தவறார் நான் அவரைப் பேணத் தூண்டுவேன்: தூண்டினாலும், அவர்போல் மாறும் பேறு எனக்கு வாய்க்க விடார்!* ***உதவிபுரிதலில் பங்குதராக் கருமி அவர்! என்ன செய்வேன்?*** *ஆதலால், எழுதுகிறேன் எதுவும் செய்யாமல்!*

சுற்றில் நான்பேச்சைக் குறைத்தல், பழகிப் போன நடைமுறை! ***அவர்,*** *வாய்த்தால் - அவர் பக்கம் இருப்பவர் தமிழர் என்று கண்டு கொண்டால்,* ***கண்டு கொண்ட அளவில் தொண்டைத் தொடர்வார்.***

எங்கிருந்து எங்கே, ஊர் பேர், தொழில் குடும்பம் எனப் படிப்படியே கேட்பார்! அவர் தம்மைக் கேட்டாலும் கேளாவிட்டாலும் தம்மைப் பற்றிய எளிய அறிமுகம் செய்வார்! அதிலும், என்னை முன்வைத்துப் பேச்சைத் தொடங்குவார். ஆர்வமுடையவர் காது கொடுத்துக் கேட்பார் என்றால், தக்க பல செய்திகளை - தமிழ் - தமிழர் - தமிழினச் செய்திகளை எடுத்துரைப்பார். இயற்கையைக் காத்தல் - பொது நலம் போற்றல் திருக்குறளை வாழ்வியலாக்கல் தமிழர் ஒன்றுபடுதல் என விரிவார்! நான்முழுதுறக்கேட்பேன்; அவர் என்னை இழுக்காமலே பேசுவார்! கேட்பவரிடம் மொழி - இன - பண்பாடு - உலக நலம்பற்றிய உயரிய விதைகளை விதைப்பார் வேலாயுதர்!

எங்கும் எப்பொழுதும் அவர் செய்யும் இப்பணி, சுற்றுலாவிலும் தொடர்தல் யான் முன்னைச் சுற்றுலாக்களின்

போதும் அறிந்ததே! எதிர்பாரா நல்ல விளைவுகளை அது ஏற்படுத்துதலும் உண்டு! கேட்டவர் கேள்வியராக மட்டுமிருந்து பொழுது போக்காகப் பேசினாலும் தம் கடமையைத் தக்கவாறு செய்ததாக வேலாயுதர் மகிழ்வாரே அன்றி, அது வெற்றுரை எனக் கொள்ளார்! இவரே போன்ற இன்னொரு தொண்டர் நெய்வேலி அனல்மின் பொறிஞராக இருந்து ஒய்வு பெற்றுச் சேலத்தில் வாழ்ந்து வரும் **அறவாழியார்!** இருவரும் கூடிவிட்டால் நல்ல செய்திகள்! நயமான வழிகாட்டுதல்! கேட்பவர்க்குக் கிட்டும்! கிட்டவில்லையா? இருவருமே கவலைப்படார்! **'எம் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே'** என்பது பழகிப் போன திருத்தொண்டர் கூட்டத்தார்.

வேலாயுதரோடு மூன்று நான்கு மணிப் பொழுது உரையாட வாய்த்தவர், தமிழரெனினும், வழி தவறி வழிபாட்டு நெறி தவறி, வழிபாட்டில் மயக்குவார் மயக்கில் மயங்கி அவர் அடித் தொண்டராகி, அவர் பெயரால் நிறுவனம் நடத்தி வருபவர்! புட்டபர்த்தி போகின்றவர் அவர்! வள்ளுவரும் வள்ளலாரும் தேவார மூவரும் வாசகரும் ஆழ்வாராதிகளும் காட்டாத வழிகளா, தமிழர்க்கு?

'சில நூல்களைத் தந்தார்' 'குறிப்புகள் தந்தார்' சிந்திக்கத் தூண்டினார்! **ஆரிய மாயை ஒன்று; திராவிடமாயை மற்றொன்று: இரண்டன் மாயையும் நீங்கிய தமிழரை - தமிழ் உலகரைக் காணவேண்டுமானால் அறவாழியார், வேலாயுதனார் போலும் உரையாடி அளவளாவி உணர்த்தும் தொண்டர்கள் ஊர் ஊர்க்கு வேண்டும்!**

கரட்டு நிலத்தில் கார் நெல் விதைத்து விளைவுகாண இயலுமா?

கழனியாக்குதல், முதல் கடமை அல்லவா!

விடியல் ஒளி வெளிப்பட்டது: செங்கதிர் கிளர்ந்தது, அது, **பட்ட இடமெல்லாம் 'பட்டொளி' யாயிற்று.**

படுக்கும் போதுக்கு முன்னரே தொடங்கிய ஆந்திரமாநிலத்தின் எல்லை இன்னும் முடியவில்லை! தொடர்ந்து செல்கிறது! விரிந்த நெடிய பரப்புப் புலப்பட்டது.

வண்டியேறி இருபத்திரண்டு மணிப் பொழுது கடந்துவிட்டது. என்கால்கள் வண்டியை விட்டு இறங்கவில்லை. இளங்கோவடிகள் மொழியின்படி என் அடியை மண்மகள் அறிந்திலள்! இன்னும் கீழே இறங்க வேண்டிய 'கலியாண்' சந்திப்பை அடையப் பத்து மணிப் பொழுதுகள் உள்ளன. ஓரிரு முறை எழுந்து நடக்க இயற்கை ஏவியதை நிறைவேற்றினேன்!

இச்செலவுத் தொலைவும் மணிப் பொழுதும் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை, நியூயார்க்குச் செலவுக்குத் தொடர்ந்து பத்தொன்பது மணிநேரம் வானூர்தி மூன்றிருக்கையின் இடையிருக்கையில் இருந்ததை நினையும் போது ஒரு பொருட்டாகத் தோன்றிற்றில்லை. முன்னே சம்முவுக்குச் சென்ற தொடரிச் செலவு அறுபது மணியின் மேலும் சென்றதை எண்ணின் ஒன்றும் பெரிதில்லை. ஆனால், ஒன்று இயல்பாகப் பெரிதாகின்றதே!

அகவை நம் கட்டுக்குள்ளாகவா உள்ளது? உள்ளத்தில் என்ன இளமை உணர்வு கொண்டாலும் உடல் முதுமை தலைகாட்டத் தவறாதே!

மற்றும் முன்னே மும்முறை இடுப்பு எலும்பில் ஏற்பட்ட அடி, 'வளையில் இருந்து, நண்டின் பிள்ளை வெளியே தலைகாட்டுவது போல, இடை இடை தலை காட்டவே செய்தது! வலிக்கிறது என ஏறிப்படுத்தால், பக்கம் பார்க்க இயலாதே! வலி வருவது வலிமையே எனத் தாங்கித் தடவிக் கொள்ள வேண்டியது தான்!

உரிய பொழுதில் ஓடும் வண்டியிலேயே பருகவும் உண்ணவும் வாய்ப்பு இருப்பதால் மட்டுமன்று இடை இடை நிலையங்களில் இறங்கிப் பழவகை வாங்கி வழங்கும் வேலாயுதர் உள்ளாரே! பிறகு என்ன?

பார்க்க இருபாலும் புதுப்புது மண்; புதுப்புதுப்பயிர்; குடியிருப்பு ; தொலைவிடத் தோற்றம்: மக்கள் வேலை; போக்கு வரவு; விற்பவர் வாங்குபவர் - பொழுது போய்விடாதா! உரிய பொழுதில் கல்யாண் நிலையம் எய்தியது. ஆங்கிருந்து. நாசிக்கிற்கு வண்டிமாறவேண்டும்! பதிவோ இல்லை! ஆனால் நடைசீட்டு இருந்தது. துணிவே துணை என்று நடை மாடியில் ஏறி இறங்கி உரிய தடத்தில் புறப்பட இருந்த தில்லி வண்டியில் ஏறிவிட்டோம்!

வேலாயுதர்க்கு இருந்த நம்பிக்கையும் துணிவும் எனக்கில்லை. எனக்கிருந்தது வண்டியில் பதிவுப் பெட்டியுள் பதிவின்றி ஏறி விட்டோம்! பதிவுக் கட்டணம் கேட்கலாம்! அல்லது பதிவிலார் செல்லும் பெட்டிக்குச் செல்லச் சொல்லலாம்! எப்படியும் நின்று கொண்டேனும் இரண்டு மணிப்பொழுதைக் கடத்திவிட்டால் நாசிக்குச் சேர்ந்து விடலாம் என்பது.

ஏறிய பெட்டியில் பதிவினர் எண்மரும் இருந்தனர். ஆனால் பகல் பொழுது! எவரும் படுக்கவில்லை என்றால் இருக்க இடம் இராது. இருவர் படுக்கையராய் உச்சியில் இருந்தனர். ‘‘நீங்கள் உயரே இருப்பது கீழே இருக்கும் எங்களுக்கு மிக மிக நலமானது! மேலானது! மேலேயே உறங்கினாலும் உறங்காவிட்டாலும் மேலிருந்து இறங்காதீர்கள்’’ என்று மனத்தால் தாலாட்டிக் கொண்டிருந்தேன்!

வந்துவிட்டார், வருவாரா, வருவாரா (ஏதாவது சிக்கல் இருந்தால் இப்படித் தானே) என்று எதிர் பார்த்த சீட்டு ஆய்வர்!

வேலாயுதர் சீட்டை நீட்டினார்! அவர் தாளில் பதிவு இராதே! கோவை தொட்டு வருபவர்கள், இரண்டு மணிப் பொழுதில் நாசிக்கில் இறங்கிவிடுபவர்கள்; படுக்கை போடமாட்டார்கள்! படுக்கைப் பதிவர்க்கு இடைஞ்சலாக இரார் என எங்கள் உள்ளமே அவருள்ளமாகி விட்டது போல, சீட்டிலே ஒரு பொற்கோடு போட்டுவிட்டு ஒன்றும் சொல்லாது போய்விட்டார்! இனி என்ன? தொடர்வண்டி அமைச்சர் 'யாத'வுக்கு ஒரு கும்பிடு! சீட்டு ஆய்வர்க்கு ஒரு கும்பிடு! நின்மதியாயிற்று, நெட்டுயிர்ப்பு நீங்கி! இறங்கு என்றால் நம்ஊரா, நம் நண்பரா? நம் ஊர் என்றால் எப்படி யாயிருக்கும் என்பதை என்னால் தெளிவாகச் சொல்ல முடியவில்லை! காசுக்கு முன்னால் அண்ணன் என்ன? தம்பி என்ன?

சரியாக யாங்கள் இருந்த பெட்டியருகே படைத்துறைச் சீருடையொடு அருள்மொழியார் நின்றார்! ஆம்! தவச்சாலை நாசிக்குக்கு வந்து விட்டதா? அல்லது புதுவை வேலாயுதனார் இல்லத்திற்கே வந்து விட்டோமா?

அழைத்தவர் எவரோ, அவர் அழைக்க வண்டியோடு வந்துள்ளார்! மடையெடுக்கும் வெள்ள அன்பில், படை உடை என்ன தடையா? அச்சமா? அயர்வெல்லாம் அமைதிப் புறாப் பறப்பது போலவும் விண்ணேறிப்பாய்வது போலவும் உள்ளம் கிளர்ந்தது!

வண்டியேறிச் சீட்டு ஆய்வாளர் பார்த்துத் தலையசைத்த வரையிலும் இருந்த பதைப்பு என்ன? இப்பொழுது தாவி எழும்பும் மகிழ்வு என்ன?

அருமைப்பேர்த்தி அருள், சுமை ஆளைத் தேடாமல் தாமே சுமை ஆளாக மாறினார். அப்பா சுமக்க முடியா மூட்டையையும் என்சுமை ஒன்றையும் இயல்பாக எடுத்துக் கொண்டு மேல் பாலப் படிக் கட்டில் நடையிட்டார்!

அவர்க்கோர் இன்பம். சுமை ஆளில்லாமலா சுமையை எடுத்தார்! பகுத்துச்சுமப்பது பகுத்து உண்பது போலும் இன்பம் அல்லவா!

நிலையத்தில் இருந்து செல்லும் வழியில் அருள், சரவணர் அலுவலகங்கள் இருந்தாலும், பணிமுடிந்துவிட்ட படியால் ஒரு முக்கால் மணிப் பொழுதில் குடியிருப்பை அடைந்தோம்! பின்னென்ன எங்கள் உள்ளம், குற்றலாத்துப் பொங்குமா கடலாயிற்று!

சரவணர் அன்னையார் சரோசினியார்,

அருளார் அன்னையார் கலை நிதியார்,

அருளின் தங்கை அன்பு; அருளின் மக்கள் சாரல்,

அருவி எனக் கண்டால், பொங்குமா கடல் என்பது

பொருத்தத்தில் பொருத்த மல்லவா! சாரலும் அருவியும்

குற்றாலப் பொங்குமா கடல் சார்ந்தவை தாமே!

அருள்மொழி சரவணர் மனை, விரிவானதே. புறச்சூழல் தோட்டம் சாலை முன்னரே குழந்தையர் விளையாட்டிடம் என அமைவு பெற்றதே. எனினும் நானும் வேலாயுதரும் தங்குதற்குத் தம் மனையை அடுத்தே அமைந்த விருந்தினர் இல்லத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். வெளிநாட்டார் குறிப்பாக உருசிய நாட்டுப் பொறிஞர்கள் தங்குதற்கென அமைக்கப்பட்ட வான் படைத்துறை மாளிகை! இனி அதனைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய தென்ன?

24.02.2009 இரவு அயர்வு தீர வெந்நீராடி வெய்துண்டு விருந்தினர் மாளிகையில் ஏந்தாகத் தங்கினோம்! வேலாயுதரும் என்னொடு சேர்ந்ததால் விருந்தாளர் ஆனார்! வீட்டாளர் அல்லவா? நானும் வீட்டாளன் தானே! ஆம் என்பதை இருபாலும் ஒப்புக் கொள்வோம் என்றாலும் எனக்கு என் விருப்பம் போல் படிக்க - எழுத - ஓய்ந்திருக்க - தனி அமைவு

வேண்டும் என்பதை நெடியகாலமாக உணர்ந்து போற்றி வருபவர்கள் ஆதலால், அம்முறையே செம்முறை எனக் கொண்டனர்!

உணவுக்குரிய - வேண்டத் தக்க - தொன்று உணர்வு அல்லவோ! அது கருதி உணவை அவர்களே வழங்கினர், அடுத்த மனை தானே விருந்தினர் மாளிகை!

தொடர்வண்டியில் வந்ததால் ஊர்களை - பக்கங்களை - நகரங்களை வாய்த்த அளவில் அறியலாம்! இறங்கிப் போய்ப்பார்க்கத் தானே முடியாது!

அவ்வவ்வூரைப் பற்றிய எண்ணங்கள் அவற்றைப் பற்றிய வரலாறு, அவ்வூர்ப் பெயர் அறிந்த அளவில் தோன்றாமல் இருக்க முடியாதே!

விசயவாடா:

விசயை (வெற்றி)யம்மையின் திருக்கோயிலைக் கொண்ட அழகிய பெரிய நகரம் விசயவாடா. கனக துர்க்கா என வழங்கப்படும் அவ்வம்மையே காவல் தெய்வமாகவும் கொள்ளப்படுகிறார். பெசவாடா என்பதும் விசயவாடாவின் பெயர். ஆந்திரமாநிலம் கிருட்டிணை ஆற்றுப்படுகையில் அமைந்துள்ளது. முப்பக்கமும் மலைகளால் சூழப்பட்ட இவ்வெழில் நகரின் தென்பால் கிருட்டிணை ஆறு செல்கின்றது. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க வணிகப் பெருநகரம் இஃதாம்.

ஐதராபாத்து:

இவ்வூரைக் கண்டதும் - பெயர்ப் பலகையில் தான் - இரண்டு பாரிய நினைவுகள் எழுந்தன.

ஒன்று தஞ்சை கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவிய உமா மகேசுவரனார் பொழிவு நினைவு.

மற்றொன்று செந்தமிழ் அரிமா சி.இலக்குவனார் பணியாற்றிய நினைவு.

சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாடு நெல்லையில் நிகழ்ந்தது (1934). அம்மாநாட்டுத் தலைமை ஏற்ற புரவலர் த.வே.உமாமகேசுவரனார் உசுமானியாப் பல்கலைக் கழகப் பேரவையில் அப்பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் நவாபு மாடியார் சங்கு பகதூர் 8.02.1934 இல் நிகழ்த்திய பேருரையைத் தமிழ் நாட்டுத்தலைவர்கள் பல்காலும் படித்துத் தெளிய வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

''எங்கள் மொழித்திறனில் முழு நம்பிக்கை வைத்தோம்''. புதுக் கலைகளின் கருத்தை உணர்த்த அயல்நாட்டு மொழியே இன்றியமையாத கருவி என்றும் தாய்மொழி இதற்கு ஏலாத கருவி என்றும் கொண்டிருந்த பழங்கொள்கையால் இந்தியர்கள் பழிக்கு ஆளானதும் அன்றிக் கீழ்நிலையும் எய்தினர் எனக்கண்டோம்.

வேற்று மொழியைக் கற்றுப் புலமை பெறவும் அதன்வாயிலாய்க் கலையறிவு பெறவும் நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளால் இக்கொள்கைக்கு அடிமையாகிறோம் என்பதை உணர்ந்தோம். வேற்று மொழியால் அன்றிக் கலையறிவும் உயர்நிலையும் எய்த ஒண்ணாது என்ற அடிமை எண்ணத்தினால் நுண்மதி மழுங்கி ஆயும் திறன் அழிந்து பாடப்புத்தகங்களை உருவேற்றி ஒப்புவிக்கும் கருவிகளாயினோம் எனத்தெளிந்தோம்.

தாய்மொழி தாழ்ந்த தரத்தது. கலைக்கருத்துக்களைத் தன்னகப் படுத்தவோ பிறர் உணருமாறு கூறவோ முடியாதது என்ற எண்ணங்கள் மனிதனின் ஆய்புலத்தையும் தன்முயற்சியையும் மழுங்கச் செய்யும் மனநிலையை விளைத்துவிட்டன. தாய்மொழி இழிதகவுடைய தெனும்

கொள்கையை மறுக்கத் துணிந்தவர் சென்ற ஒரு நூற்றாண்டாக வெளி வரவில்லை.

இந்திய மக்கள் கல்வியில் தேர்ச்சியடைவதற்கு ஆங்கிலமே ஏற்ற கருவியென மெக்காலே துரைமகனார் அறிக்கைவிடுத்த காலம் தொட்டு அனைவர்க்கும் தாய்மொழியின் நம்பிக்கை ஒழிந்துவிட்டது. எமது தாய் மொழியில் கல்வி வழங்குவம் எனப் பல்கலைக்கழகம் கூறிய ஞான்று பல்வகைத்தான எதிர்ப்புகள் இங்குத்தோன்றின. சிசுக்கொலை புரிவோர் சிலர் கழகத்தின் கழுத்தை உடனே முரித்துவிட எண்ணினர். சிலர் சொல்வளம் நிரம்பாத இந்துத்தானி மொழி புதுக்கருத்துகளைக் கூறமுடியாது தடுமாற்ற முறு மெனவும், அம்மொழியைக் கருவியாகக் கொண்டு கற்பிக்க முயலும் கலைக்கழகம் உருப்படாது மாய்ந்தொழியும் எனவும் கூறினர்.

மற்றும் சிலர் ஆங்கில நாட்டிலுள்ள கலைக்கழகங்களின் நன்மதிப்பைப் பெற மாட்டாதென நினைத்தனர். யானோ இக்கலைக் கழகத்தாரின் புதுக் கொள்கையில் முழுநம்பிக்கை வைத்தேன். கழகம் தொடங்கியவர்களின் மதிநுட்பத்தை மிகவும் மெச்சினேன். துணிவுடன் செயல் புரிந்ததை மகிழ்வுடன் பாராட்டினேன்.

தாய்மொழிப் பயிற்சியில் தமக்குள்ளகுறையினை உன்னிச் சொல்லாற்றல் இல்லையே எனக்கணக்காயர் முதலில் மயங்கினர். இப்போது கழகம் தொடங்கிப் பத்தாண்டுகள் ஆயின. இந்துத்தானி மொழி புதுத்தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு விளங்குவதையும் கலைநூற்பொருள்களை எளிதே கூறுதற்கு ஏற்ற கருவியாய் இருப்பதையும் உள்ளக் கருத்துகளை முட்டின்றி மொழிவதற்குத் தம் சொல்வளம் பெருகியதையும் அக்கணக்காயரே கண்டு இன்புறுகின்றனர்.

இலக்கியங்களும் கணிதமாகிய கலைகளும் இயல்பிலே வந்து தாய் மொழியில் இசைவுடன் அமைந்துவிட்டன. சுருங்கக் கூறின், கழகம் தோன்றிய காலத்தே பலர் உள்ளத்தும் விளைந்த ஐயப்பாடுகள் யாவும் அகன்றொழிந்தன. புதுக் கலைகள் எல்லாம் மிக எளிதில் தாய் மொழியிலே கற்பிக்கப்படுகின்றன. இக்கழகத்தே தேர்ச்சி பெறுபவர் இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் உள்ள கலைக் கழகங்களின் தேர்வுகட்கு எவ்வாற்றானும் தாழவில்லை என மதிக்கப் பெறுகின்றனர். நீதிக்கலை, மருத்துவக்கலை, சிற்பக்கலை, உழவுக்கலை தொழிற்கலைக் கல்லூரிகளும் சீரிய முறையிலே வளர்க்கப் பெறுகின்றன '' என்கிறார்.

இதனை எடுத்துக் கூறும் உமாமகேசுவரர், செயற்கரிய கருமமெனத் தமிழர் கருதும் செயல்களை உசுமானியக் கலைக்கழகத்தினர் பத்தாண்டுகளில் மிக எளிதில் இயற்றியதன் பொருட்டென்னை?

உண்மையான மொழிப்பற்றும் தன்னம்பிக்கையும் எண்ணிய கருத்தை எவ்வாற்றானும் இயற்றுவேம் என்னும் மனத் திண்மையும் அல்லவா!

தமிழன்பர் என மகுடமிட்டுக் கொள்பவரிடத்து இத்தகைய பெற்றிமைகள் காணப்படுகின்றனவா? இவர் மாட்டுத் தன்னம்பிக்கை இல்லை. தாய்மொழியின் எழில் நலங்களையும் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளையும் காண்பதற்குரிய தமிழறிவில்லை. ஆதலால் புதுக் கருத்துக்களைப் பேசுதற்குச் சொல்லில்லை எனவும் எழுதுதற்கு எழுத்தில்லை எனவும் பழிதூற்றி அயல் மொழிகட்கு அடிமைகளாய் இருக்கின்றனர் என்று வருந்திக் கூறினார் (செ.செ.12:1933-1934).

2009 ஆகிய இவ்வாண்டுவரை பயிற்றுமொழி தமிழே என அமையப் பெற்றதா? உள்ளதிலும் கேடாய்த் தாய் வயிற்றில்

கருக் கொண்ட போதே அயல் மொழிக்கு அடைமானம் வைக்கப்பட்ட பிறவி பிறக்கப் போகின்றது எனப் பட்டம் தாங்கிப் பெற்றோர் அயல் மொழிப் பள்ளியில் முற்பதிவு செய்து அங்கொரு மகப்பேறு இருப்பது போலக் காத்திருக்கும் இழிவரவு இத்தமிழகம் போல எங்கேனும் உண்டா?

> தமிழால் ஆட்சி பிடித்து - தமிழுக்கே எங்கள் வளமும் வாழ்வும் ஊனும் உயிரும் என்று பறையறைந்தவர் - அறைகின்றவர் ஆட்சிநிலை இஃது என்றால், தமிழப் பிறவிபிறந்தும் அயற் பிறவியாக அழகுமுகம் காட்டுவதே வாழ்வாகிப் போனவர்களும், தமிழை எந்நிலையிலும் ஒழித்துக் கட்டலே எம் பிறப்புரிமை எனக்கொண்டு நன்றியும் நாணும் அற்றுத்திரியும் அயன்மையரும் தாமா உமாமகேசுவரர் கூறிய கடமைவீறுடையவராக இருப்பர்?

அதே ஐதராபாது உசுமானியாப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த் திணைக்களம் ஒன்று உண்டு. அக்களத்திற்கு வேண்டாவகையில் - இடர்மிக்க உடலும் நோயும் நலிக்கும் நிலையில் செந்தமிழ் அரிமா **சி.இலக்குவனார்** அமர்த்தப்பட்டார்.

'தமிழே பயிற்றுமொழி' என்று நடைத்திட்டம் தொடங்கி நடக்கத் தொடங்கு முன்னரே சென்னை மாகாணமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று பிடியாப் பிடி பிடித்திருந்த அரசு வேலையைப்பறித்து வேலூர்ச் சிறைக்குள் அடைத்து அவலம் புரிந்தது.அவ்வரசைத் தமிழெழுச்சியே மூட்டையைக்கட்டி வீட்டுக்கு விடுத்த பின்பு ஆட்சிக் கட்டில் ஏறிய அறிஞர் அண்ணா, வேலை இழந்த பேராசிரியர்க்கு அவர் மகனார்க்கு வழங்கும் திருமணப் பரிசாக வேலைவழங்கினார்!

தமிழகத் தலை நகரில் சிறந்தோங்கு மாநிலக் கல்லூரித் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக அமர்த்தப் பெற்றார். ஆனால்

அந்நாள் கல்வி அமைச்சர் ஆங்கிலக் காவலராக இருப்பதை இலக்குவர் சுட்டிக் காட்டியது பொறுக்காமல், ஓராண்டோடு வேலையை முடித்து ஐதராபாத்து உசுமானியாவிற்குப் போகச் செய்தார்! அயன் மொழியூடு ஆளும் துணையற்ற பதவிக்கு விடுத்த பெருந்தகைகளின் செயல்கள் உள்ளனவே! இவை எவ்வளவு மொழிப் பற்றாளர்க்குக் குளுமை செய்வன! ஆனால், மந்தையாட்டு நிலைத் தமிழர் மனத்தில் உறைத்ததா?

இப்பொழுது இவண் சுட்டப்பட்ட நால்வரும் இல்லை, ஆனால், நம்முள் அவ்வெண்ணம் புகுந்து வெதுப்புவதுவிட்ட பாடில்லை!

என்னே, தமிழ்த் தாயின் போலிமை மக்கள் நிலை!

ஒவ்வொரு பெருநகரையும் சந்திப்பையும் கடக்கும் போது நம்முள் எழும் அதன் வரலாறு ஓடத்தான் செய்கின்றது! ஆனால் நேர்காணலுக்கு வாய்த்தனவற்றை எழுதுவதே சாலும் என அமையலாம்!

சுற்றுலாவைத் திட்டமிடும் போது, நாசிக்குப் போய்ச் சேர்ந்த பின்னர் ஒரு நாள் ஓய்வு கொண்டு சுற்றிப் பார்க்கவேண்டும் என்பது ஆகும். ஆனால் நாள் நீட்டிப்புக்கு இயலாது என்னும் நிலையில் மறுநாள் (25.02.2009) விடியல் பொழுதே மகிழ்வுந்தில் புறப்பட்டோம்! விடியல் 5-00 மணிக்குள்.

வேலாயுதனார், கலைநிதியார், சரோசினியார், யான் - நாங்கள் நால்வரும் சென்ற செலவு முதற்கண் அசந்தா குடைவரைகள்!

அவுரங்கா பாத்து என்னும் பெருநகருக்கு 104 அயிரம் (கி.மீ) தொலைவில் உள்ள இடம் அசந்தா! நாங்கள் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து இருநூறு அயிரத்திற்குமேல் வரவேண்டும். நாங்கள் அசந்தாவை அடுத்த போது பகல் பத்துமணியைத்

தாண்டிவிட்டது. ஆங்கிருந்து அவுரங்கா பாத்துக்கு நூறு அயிரம் சென்று மேலே எல்லோராவை எட்ட வேண்டும்.

அசந்தா குடைவரை ஏறப் படிக்கட்டுகள் உள்ளன. தட்டையான பாறை ஏறி மேலே படிக்கட்டுகளில் செல்லுதல் அந்தவெயிலில் அயர்வாகவே இருந்தது.

நாம் சென்ற மகிழ்வுந்து நான்கு கல்களுக்கு அப்பாலேயே காடு கரடுமலை எனத் தொடங்குமிடத்திற்கு முன்னரே நிறுத்தப்பட்டு விடுகிறது. அரசுப் பேருந்து வழிதான் செல்ல வேண்டும். நடப்பாரும் நடக்கலாம். குளிரூட்டப்பட்ட பேருந்தில் இருந்து இறங்கி ஏறு வெயிலில் படிக்கட்டில் ஏறுதல் கடினமே எனினும் உள்ளூற ஓங்கிய ஆர்வக் குளிரும் காட்சிக் கவினுமாய் ஈர்க்க ஏறினோம். முதற் குகையுள் புகுந்தோம்!

வெப்பம் அகன்றது; அயர்வு அகன்றது; ஆர்வம் பொங்கித் ததும்பியது. பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தராய்ச் சிலைமுன் சிலையானோம்! நிலையாய் நாமும் நின்று விட நேரம் - காலம் என்பனவெல்லாம் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றனவே! விரைந்து ஓட்டுகின்றனவே!

உலகவாழ்வைப் புத்தர் துறப்பதற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்படும் காட்சிகள் முதல் குகையிலேயே இடம் பெற்றுவிடுகின்றன. ஒரே ஒருதலை மானுக்கு: நான்கு உடல்கள்! இடம்மாறிப்பார்க்கப் பார்க்க மான்தலை ஒவ்வோர் உடலுக்குத் தக அமைக்கப்பட்டுள்ள காட்சி சிற்பியின் கற்பனை, கலைத்திறம் செய்நேர்த்தி என்பவற்றை எல்லாம் ஒரு சேரப் புலப்படுத்துகின்றன.

இங்குள்ள அவலோகிதர் (புத்தர்) சிலை, உள்ள சிலைகளில் எல்லாம் கொள்ளை கொள்ளும் வனப்பினது. இச்சிலையைக் கண்டே அசந்தா சிலைகளுக்கு உலகப்புகழ்

வாய்த்திருக்கும் என்று பாராட்டுரைக்கும் வனப்பினது. மற்றைக் காட்சிகள் இல்லாமல் இல்லை. செம்பியன் என்பான் சோழன்! செம்பியன் 'சிபி' என வடவரால் வழங்கப்பட்டான்! அவன் புறாவைக் காப்பதற்குத் தன்னுடலை அரிந்து வைத்த அரிய வள்ளல் என்னும் பெருமையன் அல்லனோ! அவனும் அவன் மடியில் புறாவும், அருகே துலைக் கோலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

வனப்புறு கலைகள் வாய்ந்த ஆறுதூண்கள், பாரிய அரங்கம் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கியது இக்குடைவரை. அழுந்திய வண்ணங்கள், அடுத்தே வெளிர் வண்ணங்கள் - பார்ப்பவர் பார்வையில் உருவும் நிழலுமாம் காட்சியை வரச் செய்கின்றன. சிற்பியரைப் போலவே வண்ண ஓவியரும் நம் எண்ணத்துள் புகுந்து கொள்கின்றனர்.

சிற்பம் ஓவியம் எனக் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாகப் படைக்க வல்ல கலைவல்லாரைப் பண்டையோர் கண்ணுள் வினைஞர் என்றனர். காண்பவர் கண்ணிடத்தே தம்கலைத்திறனைப் பதியச் செய்து விடுவோர்க்கு இப்பெயர் தகும் தானே!

அசந்தா குடைவரை சிற்பம், ஓவியம், இரண்டன் பிரிவிலாக் கலைமாண் நிலையம் எனப் பதிவாகின்றது!

பிறை நிலா ஒன்றை நினைவு கூருங்கள்! படியேறும் இடத்தில் இருந்து தொடங்கி நீண்டு விரிந்து வளைந்து வலக்கைப் பக்கம் மேல்பக்கம் இடக்கைப் பக்கம் என விரிந்து செல்லும் குடைவரைகள் எண்ணிக்கை முப்பத்திரண்டு!

கீழ்தளம் ஓங்கி நிற்கும் பகுதியில் மட்டும் ஒரு குடை வரை: கீழ்தளம் தாழ அமைத்திருந்தால் மேலே ஒரு குடைவரை முக்கால் வட்ட வடிவம் கிட்டுமாறு அமைந்த மலை அமைப்பை அவ்வாறே குடைவரை ஆக்கிய அருமை 'பறவைப் பார்வை'யாகப் பார்க்கும் போது, இன்பப்பூவை எடுத்துச்

சொரிகின்றது, சுட்டெரிக்கும் பட்டப் பகலிலும் என்றால், முழுநிலவில் அருவிஒழுக்கும் ஆற்றுச் சலசலப்பும் கூடிய மழைக்காலப் பொழுதில் காண எத்தகு இன்பச் சுரப்பாம்! அருவியும் ஆறும் வறண்டல்லவோ கிடந்தன.

வீறுமிக்க வீரன் ஒருவன்! அவன் காலடியில் வீழ்ந்து கிடந்து அருள் செய்ய வேண்டும்ஒருநங்கை; அவள் உணர்வு வெளிப்பாடு: மாசுற்ற நிலையிலும் என்னைப்பார் என ஈர்க்கிறது ஓர் ஓவியம்; இரண்டாம் குகையில் உள்ளது இது.

நான்காம் குகை மிகப்பெரியது; 28 தூண்களைக் கொண்டது: அடியார் கூட்டம் வழிபாடு செய்யும் காட்சி; ஓர்அணிலொடு பெருமான் உள்ளம் ஒன்றி நிற்கும் அருமை! அணிற்பிள்ளை என்று நாம் கொஞ்சுவோம் அல்லவா!

மேய்ப்பன் ஒருவன், ஓடும் ஆடுகளின் பின்னே அவன் ஓடுகிறான்: ஆடுசுமந்து இளைத்ததால் அல்லவோ அவர் அந்தணராம் அறவோராக செந்தண்மையராகச் சிறந்தார்! வழிகாட்டிகளாக விளங்கியவர்களைப் பொதுவில் 'மேய்ப்பர்' என்பது உலகளாவிய பார்வை! நம் திருமூலரை - ஆனாயரைத் தாம் நினைவோமே!

பதினாறாம் குகையே படிக்கட்டுகளெல்லாம் கட்டுமுன்னர் அருவி ஆறு வழியே வந்து குகைகளுக்கு ஏறும் படிக்கட்டுகளுடன் விளங்கியிருக்கும் போலும்! நுழைவாயிலின் இரண்டு பக்கங்களிலும் யானைச்சிற்பங்கள்! ஆற்றுக்கு இறங்கும் படிகள்! இப்படிகளின் பழமையைக் காட்டுவது போல் சில எஞ்சியுள்ளன. இக்குகையில் எண்கோணத் தூண்களும் சதுரப்பலகணிகளும் உள.

ஏர் ஓட்டும் போட்டியைப் புத்தர் பெருமான் நேர் பெறக் காணலும் உழவரும் ஏர்க்காளைகளும் படும் துயரம் துடிப்புகளைக் கண்டு அவர் துடிப்பதாகவும் காட்டப்படுவது

எவரையும் ஈர்க்கும் காட்சிகள். மேலும், 'இறக்கும் இளவரசி'யின் ஓவியம் ஒன்று! அவ்விளவரசியின் கண்கள் சொருகும் நிலை துவளும்விரல்கள் ஆயவை அவலநிலையை அப்படியே கண்முன் நிறுத்துவன.

இதனினும் மேம்பட்ட ஓவியங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் உணர்வை இப்படி மெய்யுற உணர்த்தும் ஓவியம் இருக்கவே முடியாது என்று 'ஐகிரிபந்து' என்பார் மதிப்பிட்டுள்ளார்! துய்ப்பாளியாம் அளவு கோல் தானே, துய்ப்புப் பொருளின் அளவுகோல்!

பதினாறாம் குகையை ஒப்பதே பதினேழாம் குகையும். ஆனால், அக்குகையில் உள்ள சிதைபாடு இக்குகையில் இல்லை என்பது மகிழ்வுக் குரியதாம்.

தாக்கவரும் யானை; அதனைக் கையமர்த்தும் புத்தர்; அடங்கி ஒடுங்கிப் பணியும் யானை!

அகப்பாடலில் ஒன்று; தினைக் கொல்லையை அழிக்கவரும் யானையைப் பரண்மீது ஏறி இருந்து நீராடிய கூந்தலை உலர்த்தும், குறிஞ்சிப்பெண், குறிஞ்சிப் பண்பாட மூடாக் கண்ணையும் மூடி உறங்கிய யானையைக் காட்டுவதை நினைவூட்டுகிறது! (அகம். 102).

மேலும், வீணையை இசைத்துக் கொண்டு உதயணன் வீதியில் செல்ல ஊரழிவு செய்த யானை ஆணையிடும் ஆசிரியனுக்குக் கட்டுப்படும் மாணவன் போல் பணிந்தது என்னும் பெருங்கதைக் காட்சியையும் நினைவுறுத்தும்!

ஓவியக் கலையும் காவியக்கலையும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து ஒன்றில் ஒன்று உயர்ந்து விளங்குபவை தாமே!

இருபத்தாறாம் குகையில் புத்தர்பரிநிர்வாணச் சிற்பம் மனத்தைக் கவ்வுகிறது. அகத்தின் நிறைவு - முழுவாழ்வின் நிறைவு - முகம் காட்டும் வகையில் சிற்பி வடித்துள்ள திறம்தான்

என்ன! அவர்தம் தொண்டர்களின் அவலத்தோற்றம் என்ன! மெய்ப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டவே பிறந்த பிறவிச் சிற்பியன் போலும் அதனை வடித்தவன்!

ஓவியம் உயர்ந்ததே! மரத்தில் இழைத்தல் அதனினும் அருமையே! செப்பில் பொன்னில் வார்த்தல் மேலும் அருமையே! ஆனால் கல்லைக் கனியாக்கிக் காட்டுகிறானே சிற்பி!

முப்பது நாற்பதடிப் புத்தர் சிலையில் - எச் சிலை என்றால் என்ன - ஒரு விரலில் சிதைவு ஏற்பட்டு விட்டால் கூட அத்தனை அருமையையும் அழித்துவிடுமே! எவ்வளவு நுண்ணிய நோக்கும் தண்ணிய நெஞ்சும் கலைக்கே வாழும் வாழ்வும் உடையானாய் ஒருவன் இருந்தால் அன்றி, அவனுக்கு அவ்வடிப்புக்கலைக் கருத்தை அன்றி - வேறுவழியில் கருத்துச் செல்லா வகையில் எல்லா நிறைவும் செய்வார் இருந்தால் அன்றி - இவை உருவாக்கம் பெற்றிருக்க இயலுமா?

கலைவல்லான் ஆகிய சிற்பி ஒருவன், கண்முன்னர் அக்கலையைத் தலையும் காலும் கையும் தனித்தனி உடைக்கும் கொலைப்பிறவியன் வெறி எப்படித் தோன்றும்! தான் பெறுவதற்கு அரிதாய்ப் பெற்ற பிள்ளையைக் காலும் தலையும் சிதைத்தெறியும் கொலை வெறியனுக்கு ஒப்பாக அல்லாமல் வேறு தோற்றம் தாரானே!

அசந்தாக் குகைகள் உள்ள மலையில் பெயர் சயாத்திரி!

கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.650 வரை உருவாக்கப் பட்டவையாம் இக்குகைகள்! அனைத்தும் பௌத்தம் சார்ந்தவை. பௌத்தத்துறவிகள் வாழிடமாகவும் சமயப் பரப்பிடமாகவும் இருந்தவை. அடர்ந்த காடும் நெடிய காலம் மக்கள் போய்வரும் வழக்கில்லாமையும் அக்குகைகள் பற்றி உலகம் அறிந்து கொள்ளாவாறு செய்தன. கி.பி. 1819 ஆம்

ஆண்டில் தான் இக்குகைகளின் இருப்புக் கண்டு பிடிக்கப் பட்டதாம்

ஒருசிலை - நின்றநிலை - முப்பதடி உயரம்! அது முகப்பில் இல்லை! குகையின் குடைவின் இறுதியில் இருக்கிறது! ஏறத்தாழ நூறடி- நூற்றிருபதடிகளுக்கு அப்பால்! அச்சிலையின் இருபால் சுவர்ப் பக்கங்களிலும் சிற்பங்கள்! வண்ண ஓவியங்கள்! நீள அளவு போல் அகலம்!

வெடிவைத்துத் தகர்க்க முடியுமா? மின்னாற்றலால் துளைத்தெடுக்க அந்நாளில் வாய்ப்பு இருந்ததா? எப்படி இக்குடைவரைகளை உண்டாக்கினர்! சிலையின் உயரத்திற்கு மேல் வரை குடைந்தெடுக்க வேண்டுமே! தூண்களையெல்லாம் விடுபடச் செய்து துளைக்க வேண்டுமே! தூண்களில் சிற்பங்கள் வார்க்க வேண்டுமே! முகடுகள் என்ன வண்ணமோ வார்ப்போ இல்லாமலா உள்ளன?

எத்தனை மன்னர்கள் ஆட்சிக் காலமோ? எத்தனை உழைப்பாளர் உழைப்புத் திறமோ? எத்தனை எத்தனை சிற்பர்களின் வண்ண ஓவியர்களின் தவவாழ்வோ!

எல்லோராவைக் கண்டு பின்னே பார்க்கலாம்!

அசந்தாவை முடித்து ஔரங்காபாத்து சென்று, மேலும் 18கல் தொலைவில் எல்லோராவை அடைந்தோம்! வெயில் என்றால், அவ்வளவு வெயில்! பொழுது இருக்கும் போதே பார்த்தும் விடவேண்டும்!

பௌத்த சமயத்திற்கே உரியது அசந்தா என்பது கண்டோம்! எல்லோராக் குடைவரைகளும் ஏறத்தாழ அதே காலத்தில் தான் தோற்ற முற்றிருக்க வேண்டும்! கி.பி. ஐந்து, ஆறு முதலாம் நூற்றாண்டு, இந்தியப் பரப்பில் உள்ள குடைவரைகள் எல்லாம் ஒப்பிட்டுப்பார்க்க ஓர் ஊடகம் நன்கு வெளிப்படுகிறது. சிறிய சிறிய வேறுபாடுகளை அன்றி,

மாமல்லைக் கலைக்கோட்டம், மும்பை யானைக் குடைவரை, கோனார்க்கு கதிரவக் கோட்டம், எல்லோரா அசந்தா எல்லாம் ஒரு தாய்பெற்ற சேய்களைப் போலவே உள்ளன. கோனார்க்கில் ஒரு வழிகாட்டி, 'நரேந்திர மகாராசா' செய்தது என்று முற்செலவொன்றில் கூறியது பசுமையாக உள்ளது.

34 குடைவரைகளையுடையது எல்லோரா?

முக்கடல் கூடல் போல் பௌத்தமும், சைவ
வைணவமும், சமணமும் அமைந்தவை.

முதல் பன்னிரண்டு குடைவரைகள் பௌத்தம் சார்ந்தவை. பின் முப்பது வரை சிவனிய மாலிய (சைவ வைணவ) சமயம் சார்ந்தவை.

முப்பத்தொன்று முதல் முப்பத்து நான்கு வரை சமணம் சார்ந்தவை.

மலைச்சரிவில் தெற்கு வடக்காக இரண்டுகல் தொலைவில் இவை அமைந்துள்ளன. முப்பகுதிகளுக்கும் இரண்டு இடைவெளிகள் அமைய அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏறத்தாழ ஏற்ற மில்லாமல் அடித்தளம் தொட்டே குடைவரைகள் இருத்தலாலும் அடிவாரத்தில் மரங்கள் அமர்விடங்கள் விற்பனைப் பொருள்கள் அடுத்தே விடுதிகள் என இருத்தலால் அசந்தாவைப் போல் எல்லோரா தனிமைப்படுத்தப் பட்டுவிடவில்லை என்பதை உணரமுடிகிறது. அடிவாரம் வரை வண்டிகள் வந்து நிற்க வாய்ப்புள்ளது.

அசந்தாச் சிற்பங்கள் ஓவியங்கள் அமைப்புகள் அன்னவையே எல்லோராப் பௌத்தக் குடைவரைகள்!

சிவனிய மாலிய சமயக் குடைவரைகளில் தனிப் பெருஞ்சிறப்புடையது கயிலாச நாதர் குடைவரையாகும்! குகை எண்ணிக்கையில் பதினாறாவது அது.

எல்லோராவில் பெரியதும் சிறந்ததும் ஆகிய குடைவரை மட்டுமன்று, இந்தியாவிலேயே உயர்ந்த அகழ்வரையாகவும் அமைந்துள்ளதாம்.

இராட்டிர , கூடமன்னன் தந்திவர்மன் (735 -757) முதலாம் கிருட்டிணா (கி.பி.760) முதலியோரால் சமைக்கப் பட்டதாம். அவ்வேந்தனே தொடங்கி அவனே முடித்தவனாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒரு நூற்றாண்டு அவ்வகழ்வுப் பணி நிகழ்ந்துள்ளது. 30,00,000 சதுர அடியளவு மலையைப்பிளந்து அடிமுதல் முடிவரை கோட்டையாக்கி, கோட்டையின் உள் நடைவழியாக்கிக் கொள்ளப்பட்ட வரை அகழ்வு அஃது, பத்துத்தலைமுறை வேலை: 200 ஆண்டு முயற்சி.

உள்ளே அகழ்ந்து அகழ்ந்து தூண்கள் கோயில்கள் கோபுரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சிற்பங்கள் என ஒவ்வொன்றாய் வெளிப் பரப்பில் கல் கொண்டு கட்டியது போலவும் சிற்பங்களைச் செய்து நிறுத்தியது போலவும் அமைத்து மற்றைப்பகுதிகளை அகழவேண்டும் அல்லவோ!

கொடித்தூண், பலிபீடம், காளையூர்தி, மண்டபங்கள் என எல்லாமும் அமைக்கவும். கோயில் கோபுரம் முழுவதும் சிற்பங்கள் விளங்கவும் செய்ய வேண்டுமானால் எப்படி அகழ்ந்தும் செதுக்கியும் குடைந்தும் எத்தனை ஆயிரம்பேர்கள் பணி செய்திருக்க வேண்டும்!

''இக்கோயில் 276 அடி நீளமும் 154 அடி அகலமும் 107 அடி உயரமும் கொண்டது. இக்கோயிலில் கருவறை மேற்குப்புறவாயில் நந்திமண்டபம் திருச்சுற்று ஆகியவை உள்ளன. சிவன்கோயிலாக இருந்தாலும் திருமாலின் அவதாரங்கள் இங்குச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப் பட்டுள்ளன.

''இக்கோயிலின் கொடிக்கம்பம் 45 அடி உயரமுடையது. இதன்மேல் சிவனின் சூலம் உள்ளது. இலக்குமி பத்மாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளாள்.

இங்குச் சிவன் காலபைரவர் வடிவத்தில் உள்ளார். பார்வைக்கு அச்சம் தரும் இச்சிற்பத்தின் கீழ் சப்த மாதர்களின் சிற்பங்கள் உள்ளன. அருகில் சிவன் யோகிவடிவில் காட்சி தர முனிவர்கள் தேவர்கள் ஆகியோர் அருகில் உள்ளனர். இதையடுத்து மகாபாரதம் இராமாயணக் கதைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குக் கீழ் விலங்குள் படுத்திருக்கும் காட்சி, பாலூட்டும் காட்சி போன்றவை மிக நுணுக்கமாகச் செதுக்கப் பட்டுள்ளன. இக்கோயிலின் தெற்குப் பகுதி 12 பெரிய பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவற்றில் பெரிய சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அன்னபூரணி, வராகி, திருமால், வாமன அவதாரம், நரசிம்மன், அர்த்த நாரீசுவார் ஆகிய சிற்பங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்''. எல்லோராக் கயிலாசக் குடைவரையின் ஒரு பகுதியை வாழ்வியற் களஞ்சியம் வழங்கியுள்ளது. மரம் இரும்பு கலவை தனிக்கல் செங்கல் என எவையும் இல்லாமல் மலையில் உச்சியில் இருந்து வைத்து வைத்து வெண்ணெயை வழித் தெடுப்பது போலக் கல்லை ஒதுக்கி வடிப்பது எளிய முயற்சியா? எளிய வேலையா? எளிய முடிப்பா?

தென்னகக் கோயில் சிலைகளைக் கண்டு திளைத்தது மட்டுமன்றி எழுத்தில் படித்த பேறும் எனக்குண்டு ! மதுரைக் கம்பத் தடிமண்டபம் எத்தனை எழில் மாட்சியது! எத்தனை முறை பார்ப்பினும் ஈர்த்து நிறுத்துவது! அவ் வேலையொடும் ஒப்பிடும் சிற்பச் சீர்மையா, அசந்தா எல்லோராச் சிற்பங்கள் எனக் கணித்து விட முடியாமல் இருப்பதற்கு ஒரே ஒரு சிறப்பென்ன? அனைத்தும் குடைவரைச் சிற்பங்களும்: வண்ணங்களும் ஓரரசன் காலப் பணி அன்றி வழிவழித் தொடர்ந்த பணியால் அன்றி முடியாச் சிறப்பினது என்பதே.

ஔரங்கா பாத்தும் குடைவரைச் சிற்பங்களை உடையதே! ஔரங்கசீப் மனைவி நினைவில் எழுந்த பீபிகா மால் தாசுமாலின் தோற்றத்தை அப்படியே படியெடுத்து வைத்தாற்

போன்ற அமைப்பும் எழிலும் கொண்டதுவே! பாரித்த இடப்பரப்பில் புல்வெளி பூங்கா அடுக்குதளம் எனச்சிறப்புகள் பல கொண்டதுவே! ஔரங்காபாத்தின் பழம் பெயர் 'கிட்கி' (Khidki).

எல்லோராவைப் பார்த்து ஔரங்கா பாத்தையும் பார்த்து மேலே நாசிக்கும் சேர இரவு பத்து மணியாயிற்று! முந்நூறும் முந்நூறும் ஆக அறு நூறுகல் தொலைவாயிற்றே!

விடியல் தொடங்கிய செலவு - இடைவிடாச் சுற்று - அயர்வின் உச்சம் - ஆனால் பழகிப் போன எண்ண ஓட்டம் இரவில் கண்ணுறக்கத்தைக் கடியவே செய்தது.

கண்ட காட்சிகள் படக் காட்சி போல் சுழல்கின்றன! அச்சுழற்சிப்பதிவு எழுத்தாகின்றது.

காந்தத்துக்கு உயிர் இல்லை, உணர்வும் இல்லை!

எனினும் ஈர்ப்பாற்றல் உடையதாய் வடதிசையே காட்டும்!

அதன் திசைகாட்டல் அறிந்தே திசைதவறுவார் திசையை நேராக்கிக் கொள்ளவும் திசையில் தவறாது செல்வார் தெளிவுடன் தொடரவும் உதவும்.

> அறிவுடையானுக்கும் அவ்வறிவிலாக்கருவி அறிவுறுத்தும் பேறு பெற்றுவிடுகிறது. அதனைப் பாராட்டும் நாம், அக்கருவி இயக்கத்தைக் கண்டு உலகுக்குத் தந்தானே அவனை மறக்க முடியுமா? அவன் இல்லையேல் அக்கருவியின் வரவு ஏது? தரவு தான் ஏது? குறி ஒன்று வேண்டும். அக்குறி தெளிவினதாகவும் திட்டமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். அக்குறியோ தெளிவு திறங்களோ அடையும் பயன் என்ன? பெருமை என்ன?

குறிக்கொண்டு வாழும் மாந்தர் அக்குறியைப் பற்றிக் கொண்டு வாழும் போதே - பிறர்க்கு வழிகாட்டும் போதே - குறியும் குறிக்கோளும் பெருமையடைகின்றன.

குறிக்கோள் வாழ்வினைக் கொண்டவர்கள் 'தாம் குறிக்கோள் வாழ்வினர்' எனக் கூறினார் அல்லர்! செருக்குற்றார் அல்லர்! அவர் குறிக்கோள் வாழ்வினர் என அக் குறிக்கோள் பற்றுமையுடையவரால் கண்டு கொள்ளப்பட்டனர். அதனைப் பரப்புதல் தம் கடன் என்றும் கொண்டனர், தத்தம் திறவகையால் பரப்பாளர் ஆயினர். குறிக்கோள் வாழ்வரைப் பரப்பு தலைத் தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டனர். அக்குறிக்கோளை ஏற்றுப் போற்றி நலம் பெறுவார் பெறும் நலமே தாம் பெறும் நலம் எனவும் கொண்டனர். அன்றிப் புகழ், பொருள், போற்றல் என்னும் நாட்டத்தராய் இருந்தார் அல்லர்! அவர் புகழ் பொருள் போற்றல் எல்லாமும் அக்குறிக்கோள் வாழ்வர்க்குப் படையலாக்கத் தம்மை முழுதுறு ஒப்படைப்புச் செய்தவராகவே இருந்தனர்.

குறிக்கோளர் விரும்பாத போற்றுதல், குறிக்கோள் பரப்பாளர் விரும்பாப் பயன் எதிர் நோக்கு இன்மை என்பன பலப்பலரை ஊக்கின, கிளரச் செய்தன; கருத்துவகையால் பரப்புதல் தொண்டு மேற்கொண்டனர்; அவருள் பாவிகர் சிற்பர் ஓவியர் இசைஞர் எனச் சிலர் விளங்கினர். அவரவர் திறம்வாய்ப்பு சூழல் ஆயவற்றுக்கு ஏற்ற வகையில் உலகம் காலமெல்லாம் கூட்டுண்ணத் தக்க அரும்பெறல் படைப்புகளை ஆங்காங்கே உருவாக்கினர்.

உருவாக்கும் வல்லார்க்கும் ஊணே, உடையே, உதவியே. உறைவே எனத் தேவைகள் உண்டே! இயற்கைத் தேவையாம் பசிப்பிணியோடு தானே எவ்வெவ்வுயிர்ப்பிறப்பும் பிறக்கின்றன. அத்தேவை இறுதிமூச்சு உள்ளவரை உண்டே! அதற்கென அவர்கள் தம்பொழுதைச் செலவிடின், உலகுக்குக் கிட்ட வேண்டும் நலப்பேறு குறையக் கூடுமே என்று எண்ணிய நிறைமனத்தர், தூய தொண்டர் குழாமாக முகிழ்த்தனர். அவர்கள் தம்மை அவ்வல்லார்க்கு உதவுதலே பிறவிப் பேறு எனத் தீர்மானித்துத் தம்மையே ஒப்படைத்தவர் ஆவர்.

குறிக்கோள் வாழ்வர்க்கு பரப்பு நர் வாய்த்தால் போல்,

பரப்புநர்க்குப் புரப்புநராய்த் தொண்டர் அமைந்தனர். இந்நிலையில் குறிக்கோள் வாழ்வர், பரப்புநர், தொண்டர் என்னும் பெருநலத்தர் முப்பால் ஆயினர்.

இம்மூவகையரும் முக்காலியின் கால்களை அனையர்! அவ்வவ் வகையால் அவர்கள் சிறப்பினர். எனினும் குறிக்கோளராம் முன்னவரே மூவர்தம் மூச்சாகவும் பேச்சாகவும் இருந்தனர். ஆனால் அவரவர் கடமையே கண்ணானவர். பின்னிருவகையாருள் எவரும் ''வருக, உதவுக, பயில்க, புரிக'' என அழைக்கப்பட்டுத் தேடிக் கொண்டவர் அல்லர். தாமே ஒருவரை ஒருவர் தேடிக் கண்டு கொண்டு ஒன்றியவர்.

இம்முக்கூட்டுப் படைப்பே பெரும்பெரும் கலைக் கூடங்களாய் அமைப்புகளாய் நிறுவனங்களாய் காலமெல்லாம் உலகைக் கைகாட்டி அழைத்துக் கண்டு திளைக்க வைக்கின்றன! இல்லையேல் 'புத்தர் அருகர்' முதலோர்க்கும், நமக்கும் உள்ள ஊடகம் இல்லாமல் போயிருக்கும் அல்லவோ! அசந்தா எல்லோரா குடைவரை சிற்ப ஓவியங்கள் கூவாமல் கூவி அழைத்து, கூறாமல் கூறி நிற்கும் குறிப்புகள் இவையாம்.

மராத்திய மண்ணை உலகப் பார்வைக்கு ஆக்கும் கலங்கரை விளக்கங்கள் அசந்தா எல்லோரா என்பதை ஒவ்வொரு நாளும் வந்து குவிந்து காணும் உலகரைக் கண்ட அளவானே புலப்படும்! இப்புலப்பாட்டில் புன்முறுவல் பூப்பவர் குறிக்கோளர் பரப்புநர் புரப்புநர் என்பர் மூவராம்! மன்னர் என்ன, மக்கள் என்ன அவரெல்லாம் இல்லாமல் இப்பேறுவாய்த்திருக்குமா? வாய்த்திராது என்பது மெய்யே! அவர் எதனால் ஈடுபட்டுக் கடனாற்றினார்? குறிக்கோளர் பரப்புநர் இல்லாக்கால் அவர் அறிதற்கு வாய்ப்பு ஏது? உதவும் பேறு ஏது? புரப்புநராம்

வேந்தரும் மக்களும் மேம்பட்ட கடப்பாட்டினரே எனினும் குறிக்கோளர், பரப்புநர் என்பாரைச் சார்ந்த பேறு வாய்த்தவரே ஆவர், முக்காலியின் எக்காலாய் இருந்தால் என்ன?

புத்தர் அருகர் வாழ்ந்த நாளில் அவர்களைக் காண்பார் கண்டனர்: வாய்த்தார் உரையாடினர் : ஒன்றினார் உடனாகினர்: புத்தர் அருகர் உரையை - வாழ்வை - அணுக்கர் வரைந்தனர். அதனைப் பரப்பினர்: கூட்டம் கிளர்ந்தது: புத்தர் அறம் வழிபடு பொருள் ஆயது!

புத்தம் சரணம் கச்சாமி!
சங்கம் சரணம் கச்சாமி!
தன்மம் சரணம் கச்சாமி!

புத்தத்தை வழிபடுகிறேன்: சங்கத்தை வழிபடுகிறேன்; தருமத்தை வழிபடுகிறேன்! இவற்றைக் கொண்டவர் 'கோலம்' 'கொடி' 'கொள்கை' எனக் கொண்டனர்! அவர்கள் ஒரு கூட்டம் எனத் தொடக்கத்தில் இருந்தனர். அவர்களில் பழையது புதியது எனப் பிளந்தது! பழைய பாணி வேறு! புதுப் பாணி வேறு! கிறித்தவத்தில் பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாடு என இரண்டு இல்லையா, அப்படியே ஆயிற்று!

கொள்கையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் கூட்டத்தைப் பெருக்கலே குறியான பின்னர்க் கொள்கை கொள்ளை போய்விடும்! கொண்டு நிற்பாரைக்கண்டு பிடிக்க நுண்பெருக்காடி தேவைப்படலாம் - விண்மீனைக் கண்டு கொள்ளவல்லாரும் காணாப் பொருளாகக் கொள்கை போய்விடும்!

அந்நிலையிலும் எந்நிலையிலும் கற்றாரும் கல்லாரும் உள்ளாரும் இல்லாரும் எல்லாரும் பழஞ் செய்தியையும் பழையர் வடிவங்களையும் கண்டு நினைவு கூர, உதவும் அரிய கலை சிற்பமும் ஓவமுமாம்!

என்னதான் கொடுஞ்செய்கையர் சிதைத்தாலும் அச்சிதைவுக்கும் ஈடு கொடுத்தும், காலக் கழிவும் பருவமாற்றமும் ஏற்பட்டாலும் அவற்றுக்கு ஈடு கொடுத்தும் இன்றும் தாம் உள்ள மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாய் உள்ளவை குடைவரைகளும் வண்ண ஓவியங்களும் சிற்பங்களும் ஆம். இவற்றை மீட்டெடுத்தோரும் காத்துவருவாரும் நினைவு கூரத்தக்கவராம்!

மற்றைச் சுற்றுலா இடங்களைப் போலவே கையேந்தல், மறித்து மறித்து வணிகம், உணவு, வழிகாட்டி எனத் தலையிடல் உள்ளனவே! இந்திய மண்ணை விட்டு இவ்விழிவரல் ஒழியாமல் சுற்றுலாக் காட்சி என்னவாகவே இருந்தாலும் இறுதியில் இவ்விழிமையே எஞ்சுகின்றதாம்! உலக நோயாகத் தோன்றவில்லை! தமிழக நோயாக மட்டுமில்லை! இந்திய நோய் எனவே நீக்கமறக் காண்கிறது!

26.02.2009

எந்நேரம் படுத்தாலும், எழும்பும் நேரம் 5 மணி என்பது தெளிவாகப் பழகிப்போனது. அப்பழக்கம் வழக்கமாய் ஒழுக்கமாய்ப் போய நிலையில் மாறுமா?

ஐந்துமணிக்கே எழுந்து செய்யும் கடன்களையாற்றி அன்றைத் திட்டம் மேற்கொள்ளல் வேண்டும். இன்று 'கங்கை கோதாவரி' தோன்றுமிடம் காணப்போகிறோம் என்றும் காலையில் 10 மணிக்குப் புறப்படல் வேண்டும் என்றும் முதல் நாளே திட்டப்படுத்தியிருந்தனர். அசந்தா, எல்லோரா சென்ற நால்வரே இச்செலவும் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டும் கலை நிதி வேலாயுதர் தம் கடமை அழுத்தத்தால் வரக் கூடவில்லை. மூவராகவே சென்றோம். மகிழ்வுந்து ஓட்டுநர், அருள் சரவணர் மாட்டுப் பேரன்பர். வழிவகை நன்கு தெரிந்தவர்; பண்பு மிக்கார்; அவரைப் போலவே அவர் மகனார்; புகைக்குடியும்

இல்லாப் பெருமை, புன்முறுவலை அன்றி முகம் சுண்டா அமைதி வாய்க்கப் பெற்றவர். காணவேண்டும் காட்சிகளைக் காட்டலில் பேரார்வம் உடையவர். அவர் எங்களை அழைத்துக் கொண்டு 'தேவலாலி' சென்றார். எங்களுடன் வந்த அருள்மொழியார் அவர் அலுவலகத்தில் இறங்கிக் கொண்டார். அங்கிருந்து 'வால்தேவி' என்னும் ஊர்வழியாகக் கங்கை கோதாவரி தோன்றுமிடம் நோக்கிச் சென்றோம்!

சூழலெல்லாம் மலை; அடிவாரம் கோயில்; பிற சூழலெல்லாம் குடியிருப்பு; அங்காடி; தெப்பம் தேர்; சிறுகோயில் பெருங்கோயில் தங்கல் விடுதிகள்; ஊணகங்கள்; சுற்றுலா வளாகத்திற்குரிய அனைத்தும் கொண்டது அது.

கோயிலை அடுத்த தெப்பக்குளம் தான் கங்கை கோதாவரி தோன்று மிடமாம்! அதனைக் காணும் வரை என் எண்ணத்தின் பதிவு வேறு!

குற்றால அருவி, பாவநாச அருவி, சுருளி, கும்பக்கரை, வையை வளநாடு, செண்பகத் தோப்பு, கொல்லி புளியஞ்சோலை என எண்ணிய எண்ணம் ஒரு தெப்பக் குளத்துள் அடங்கிவிட்டது! மழைக்காலத்தில் மலையருவி உண்டு என்பது புலப்பட்டது, ஆறும் காணமுடிந்தது. பழைய கோயில் சிறிய அளவினது; சுற்றுச் சிறு கோயில்களும் உண்டு. புதிய கோயில் வளாகம் பெரிது; ஓட்டுநர் பார்த்து வரக் கூறி வழிகாட்டினார். அடுக்கடுக்கான தடுப்புகள் நான்கு வரிசை ஒவ்வொரு வரிசையிலும் ஒருநூற்றுவர்க்குக் குறையாமல்! ஏறத்தாழ இரண்டு மணி நேரம் நின்றோம், சரோசினியார் விருப்பம் கருதி எந்நேரமானாலும் பார்த்துச் செல்வது எனநின்றோம் 'சிவலிங்கம்'! முன் 'ஏறு' ஊர்தி! உள்ளே தனித்தனிச் சடங்கு நடத்துவோர்! பழனிவரிசை, திருப்பதி வரிசை! நிற்க விடாமல் விரைந்தோட்டும் வீரத் தொண்டர்! வெளியேயோ சுடு நெருப்பாக வெயில்! வெளிவாயில் பக்கம்

ஒரு கடை! இயற்கையைப் பேணிக்காக்கும் நோக்கில் அமைந்த பொருள் விற்பனைக் கூடம்! கலைப்பொருள்! அமைந்து கண்டு வேண்டுவ கொண்டார் வேலாயுதர்! சரோசினியாரும் பங்கு கொண்டார்! பொழுது இரண்டைத் தொட்டது! வழியில் தேடிப்பிடித்து ஒருமரத் தடியில் வண்டியை நிறுத்தி உணவு கொண்டோம்!

வண்டி ஓட்டுநர் ஓர் அம்மையார் நிற்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்! தோட்ட வேலை செய்பவர் என எண்ணினோம். ஆனால் அசைவு இல்லை! நகர்வு இல்லை! காற்றிலும் ஆடை அலையவில்லை! ஓட்டுநர் கூறினார்! அத்தோட்டக்காரர் செய்தமைத்துள்ள சிலை என்று! அவர் சொல்லாமல் இயல்பாகப் பார்த்துச் சென்றால் தோட்டத் தொழிலரோ, உரிமையரோ ஆகிய அம்மையார் எனவே முடிவு செய்ய நேரிடும்! அத்தகைய இயற்கை!

கங்கை கோதாவரி தோன்று நிலையைக் கண்டு திரும்பிய போது, பழையநினைவு ஒன்று ததும்பியது!

முன்னை வடநாட்டுச் செலவின் போது கோதாவரி இருகரை தொட்டு வெள்ளமாய்ப் பெருகிச் செல்லும் தோற்றம் கண்டு கம்பர் பாடல் மலைமேல் விளக்காய் ஒளி செய்தது. சங்கச் சான்றோர் பாடல்களைக் கம்பர் எத்தகைய தோய்வில் பயின்றுள்ளார்; எத்தகைய அரிய மதிப்பீடு செய்துள்ளார் என்பது புலப்பட்டது. ''சான்றோர் கவியெனக் கிடந்த கோதாவரி'' என்பது அது. சன்றோர் எனின் அந்நாளில் சங்கச் சான்றோரே யாவர்.

''புவியினுக் கணியாய் ஆன்ற பொருள்தந்து புலத்திற்றாகி
அவியகத் துறைகள் தாங்கி ஐந்திணை நெறியளாவிச்
சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றொழுக்கமும் பொருந்திச்சான்றோர்
கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினை வீரர் கண்டார்''

என்பது அப்பாடல் (ஆரணிய சூர்ப்ப.1).

இராம இலக்குவ சீதையர் கோதாவரியைக் காணவிட்டு விட்டுக் கம்பர் சங்கச் சான்றோர் தமிழ்க்கொடை வெள்ளப் பெருக்கில் உள்ளம் செலுத்திய பெருமையது இது.

இவ்வளக் கோதாவரி தோன்றுமிடம் இது என்னும் போது நம்பத்தான் வேண்டும்! ஆனால், கால - பருவ - மக்கள் - அரசு -இயற்கையழிப்பு என்பவற்றை எண்ணுதற்கு ஏவாமல் இல்லை!

எங்கே போகிறார் ஓட்டுநர்!
பொழுதோ போகி விட்டது!
அருளார் காத்துக் கொண்டிருப்பார்!
வினாக்களின் மேல், வினா!

வண்டியை ஓர் எழில் வளாகத்தின் முன்னர் நிறுத்துகிறார் ஓட்டுநர்! அமைதி என்றால் அமைதி! ஆளே இல்லையா? தேடி வருவார் இல்லையா! கோயிலில் கூட்டம் - இடிபாடு - காத்துக் கிடக்கை! திகைப்போடு நோக்கினால் **கனிமவள அறிவியல் காட்சியகம்** அது! ஐம்பது உருபா நுழைவுச் சீட்டு! நுழைந்த அளவில் முகப்பு வளாகத்தில் கண்ட காட்சிப் பொருள்கள், இதனைக் காண நுழையாதிருந்திருந்தால் ஒரு பெரிய காட்சிவள இழப்பை அடைந்ததாக ஆகியிருக்கும் என்னும் எண்ணத்தை எழுப்பியது. ஏறத்தாழ ஒன்றரை மணிப் பொழுது சுற்றி வெளியேறும் வரை ஒவ்வோரிடத்தும் அவ்வெண்ணமே முல்லை முகிழ்ப்பாக முறுவலித்து நின்றது.

அப்படி என்ன அரிய காட்சி!

மண்ணின் கொடைவளம் எந்தக் கணக்காளியினாலும்
மதிப்பிட்டுக் கூற முடியாது என்பதே!

ஒருவிரல- இருவிரல (அங்குல) நீள அகலப்பளிங்குக் கற்கள் பத்தாயிரம் பதினைந்தாயிரம் விலை! விற்பனைப் பிரிவில் கண்டது இது காட்சிப் பகுதியில் பன்னூறு

பேழைகளில் அதனைப் போலப் பன்னூறு பல்லாயிர மடங்குப் பரிய பளிங்குப் படிவங்கள்!

நிலவின் திரட்டுருண்டையா?
வெண்ணெய்ப் படிவமா, பாறையா?
கதிரவனைப் பிட்டுப்பிட்டு வைத்த கவினா?
எல்லாம் மண்ணுள் தோண்டி எடுத்த மாண்விலைக் கற்கள்!
ஓரிடத்துக் கல்லா?
உலகத்தின் பரப்பில் கிடைத்த கற்களையெல்லாம்
ஒருங்கு திரட்டி உரிய இயற்கை மாறாச் செயற்கைச்
செழுமையில் வைக்கப்பட்டுள்ள வையக வளங்கள்!

வை - வையம் - வைப்பு - வைப்பகம் - வைப்புழி என்று
மண்ணுக்குப் பெயர் சூட்டிய தமிழ்த் தொல்லோர் அறிவும்
திறமும் அப்பளிங்கு உருவாகவே தோன்றுவனவாம்!

அங்குள்ள மண் கனிமங்கள் விலையே மதிப்பிடற்
இயலாதவை என்னின் உலகத்துள்ளவை யெல்லாம்
எவ்வாறு அளவில் அடங்கும்?
மண்ணின் கல் மட்டுமன்று விண்ணின் கல்லும் (திங்களில்
இருந்து கொண்டுவந்தது: சிறியதே எனினும்: எத்தகைய
அரிய முயற்சியில் கொணர்ந்தது அது) காட்சியில் உண்டு.

பலப்பல சிற்றறைகள் - அரங்குகள் - மாடிப்பகுதி எல்லாம் கனிம வளம்! ஊடுவெளியரங்கிலும் கண் கொள்ளாக்காட்சி!

விற்பனைப் பகுதியும் உள்ளது! வேலாயுதனாரும் சரோசினியாரும் விரும்புவ வாங்கினர். நாசிக்கின் ஒருபகுதியில் ஞாலவளம் குவிந்து கிடக்கும் பகுதியொன்றும் உண்டு என்பதை அறிய வாய்த்தது.

இவ்வரிய கனிமங்களைத் தொகுத்து வைத்த தோன்றல்கள் எவர் என்றறியும் அவா உண்டாதல் இயற்கை! போற்றத் தக்க அப்புகழாளர்கள் இருவர். ஒருவர் எசு.பி.பாண்டே! மற்றொருவர் ஆர். சி.பாட்டாக்கு!

இருவரும் கனிமவளப் பொறிஞர்!

''தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக'' என்பதைத் தாம் தோன்றிய துறை வகையால் மெய்ப்பித்த அவர்கள் அக்காட்சியைக் கண்டு மகிழ்வார் உள்ளங்களில் புகுந்து கொள்கிறார்கள். கலைகளில் ஓர் அரிய கலை தொகுப்புக் கலை! பணம் தொகுத்தல் தான் மக்கள் பார்வையில் பெருவரவாகவும் புகழுக்கு உரிய தாகவும் தோன்றுகின்றது. தொகுப்புகளில் எளிதாக எவரும் செய்யக் கூடியது பணத் தொகுப்பு. தேவையானது கட்டாயமானது என்றாலும் அத்தொகுப்பு பெரிதும் அறத்தின் வழியோ அருளின் வழியோ முழுதுறு உழைப்பின் வழியோ ஈட்டப்படுவதன்று. கரவு வழி - கலப்பட வழி - பிறரை வாட்டி வதைத்தல் வழி எனப் பழியாம் வழிகளால் பொருள் தொகுப்பு நிகழ்வது தெளிவு! ஆனால் பாடாக்கு, பாண்டே போலக் கலை நல, உலகநல, அறிவு நலத் தொகுப்புகளின் சிறப்பு, மாணச் சிறப்பின தாம்.

''இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு''

என்னும் அரசுக் குரிய நால்வகைக் கடமைகளையும் தம் தலைமேல் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு உலகநலம் என்னும் ஒன்றே கருதி நாளெல்லாம் தொய்வு இடையீடு என்பவை இன்றிக் கடமை புரிந்த பெருமக்களாலேயே காலமெல்லாம் உலகம் கண்டுகளிக்கும் காட்சிச்சாலைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன!

வீட்டுநலம் கருதிய பொருள் தொகுப்பினும் நாட்டுநலம் உலகநலம் கருதிய கனிம வளத்தொகுப்பு அன்ன தொகுப்புச் செய்து, அதனை முறைப்படுத்திக் காத்துவரும் சீர்மை இல்லாக்கால் உலகம் எத்தனை எத்தனையோ தனக்குரிய வளங்களை அறியக் கூடாமல் மறந்தும் துறந்தும் போயிருக்கும்! இத்தகைய தொகுப்புகள், தொகுப்பு உணர்வாளர்களை மேலும் தூண்டித் துலக்க வல்லன.

தொகுப்புணர்வு என்னும் ஒன்று மாந்தனுக்கு இல்லையேல் சங்கத் தொகை நூல் என ஒரு பொற்பேழை நாம் காணக் கூடியதாக இன்றும் இருக்கின்ற தென்றால் அன்று தொகுத்துவைத்த தொகையாளன் கொடை எனப் போற்றி மேலும் பாதுகாத்துப் பொலிவூட்ட வேண்டும்!

ஓலைச் சுவடி, நூற்சுவடி, ஓவியம், நாணயம், கவின்கலைப் பொருள்கள், மண்வளப் பொருள், பெருமக்கள் பயன்படுத்திய வரலாற்றுச் சிறப்புடைய பொருள்கள், அரும் பொருள்கள், இயற்கைக் கொடைகள் எனத் தொகுத்துக் காட்சிக்கு வைத்தோர் உலகுக்காக வாழ்ந்தோர் என்னும் பேற்றுக்கு உரியர் என நாடு அறியும் போது தான் நம் பழஞ்செல்வங்கள் பாதுகாக்கப்படும்.

பழஞ்செல்வங்களை எவர் மதிப்பார்? அதன் அருமையும் பயனும் உணர்ந்தவர் மதிப்பார்! மற்றையாரும் அழிவினையாளரும் பதினெட்டாம் பெருக்கிலும் அவியிலும் போட்டு அழிப்பர்; குப்பை கூளம் எனப் 'போகி' நாள் என்னும் போலி நாளில் கழிப்பர்! கனிமவளக் காட்சியகம் கண்டாரைக் கட்டாயம் சிந்திக்க வைக்கும். தொகுத்துக் காக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும்! அடுத்த நாள் மறந்து போகும் தேரோட்டத் தெருக் காட்சி அமைப்பன்று அஃதாம்! மேலே காணும் காட்சியகங்களுக்கும் இச்சிந்தனை பொருந்தும்!

அருள்மொழியாரை அவர் அலுவலகம் சென்று அழைத்துக் கொண்டு இல்லம் சேர்ந்தோம்! இன்றை இரவு 11 மணிக்கு மகிழ்வுந்தில் ஆமதாபாத்து செல்ல வேண்டும்! பகல் நல்ல சுற்று! இரவும் உறங்காச் செலவு உண்டு!

ஓட்டுநர் (பெரியவரின்) மகனார் எய்தினார்! மொழியறியார்க்கு மொழியறியார் பேசும் பேச்சு முகப் பேச்சு! முறுவல் பேச்சு! அப்பேச்சு எங்கெங்கெனினும் எவ்வெம் மொழியர் எனினும் இனிதேற்கும் பேச்சு!

பேச்சை - கருத்தை - அறிந்து கொள்ள வேலாயுதர் உள்ளார். கலைநிதியார் வந்திருப்பின் இந்தி, உருது, ஆங்கிலம் என எப் பேச்சையும் ஏற்று ஏற்ற மறுமொழி தருவார்! வேலாயுதர் ஆங்கிலம் வல்லார்! இந்தியும் சற்றே புரிவார் என்பதை வழிச் செலவில் யான் புரிந்து கொண்டேன்! ஆனால் 'சாரல்' எங்களோடு வரும் திட்டம் வாய்த்தது! ஓட்டுநர்க்கு நல்ல பேச்சுத்துணை! பயிலும் மொழி, பழகும் மொழி சாரலுக்கு இந்தியாக இருந்ததால், அவரே எங்கள் வழிகாட்டியானார்! ஓட்டுநர்க்கு மிக ஒட்டுநரும் ஆனார்!

அருளாரும் சரவணரும் மிக எண்ணித் தயக்கத்தோடே தான் மகிழ்வுந்து ஏற்பாடு செய்தனர். ஏனெனில் போக வர 4000 அயிரம் (கி.மீ) ஆகுமே! அவ்வளவு சுற்றை என் உடல் நிலை தாங்குமா என்பது? தொடர்வண்டிப் பதிவும் இருந்தது. ஆனால், சாலை வழியே செல்லுதல் அன்றி இறங்கிக்காண வாயாதே! ஆதலால் அதனை மாற்றி மகிழ்வுந்து ஏற்பாடு செய்ய எல்லாரும் முடிவெடுத்தோம்!

இச்சுற்றில் வேலாயுதர் சாரல் யான் மூவரே! எண்மர் மிக இயல்பாக இருந்து செல்லும் மூடுந்து அது. அதனால் பின்னிருக்கைப் பகுதியை ஊடு அடைப்பாக்கிப்படுக்கையும் ஆக்கிவிட்டனர். மாறிமாறிப் படுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வகையில் திட்டம் செய்து வண்டிஎய்தியது!

புறப்பட்டது முதலே படைத்துறை ஊர்தி எனப் பளிச்சிட அச்சிட்ட முகப்புடன் வண்டி காட்சி அளித்தது! அவ்வச்சிட்ட அட்டையின் பயனை எத்தனை எத்தனை இடங்களில் போற்றி மதிக்க வாய்க்கும் என்பதைப் புறப்படும் போது உணரக்கூடவில்லை. ஆனால் அது உணர்த்திய அளவுக்கு எல்லையே இல்லை! செல்லும் சாலையெல்லாம் 'சுங்கம்'! தணிக்கை! நுழைவுக்கட்டணம்! படைத்துறைத் தங்கல் வளாகக் கண்காணிப்பு! அந்த முகப்பைக் கண்டு தாமே வழிவிட, காணா

இடத்துக் காட்டி மேலே செல்ல ஒரு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் உதவிய பேறு சரவணரும் அருள் மொழியரும் எங்கள் உடன்வரும் உணர்வையே உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது! படைத்துறை விருந்தில்லங்களில் தானே தங்கவும் உணவு கொள்ளவும் ஏற்பாடு முந்துறச் செய்திருந்தனர்.

புறப்பட்டது இரவு 11 மணி: யான் ஓட்டுநருடன் முழுவிழிப்பன்! தாத்தாவும் பேரரும் அவ்வப்போது படுக்க - விழிக்க - ஆயினர். விடிகாலை 5 மணி அளவில் ஓரிடத்தில் நிறுத்தி ஓட்டுநர் தேநீர் பருகினார்! ஆமதா பாத்துக்குப் பகல் 1 மணி ஆயிற்று! தூய மரக்கறி யுணவுக் கடை எனச் சாலை வழிக் கடைகள் பலப்பல உள. அவற்றுள் ஒன்றில் பகல் 10 மணியளவில் சிற்றுண்டி கொண்டோம்! சாலைக் கடைகள் 10 மணிக்குமேல் தான் விழிக்கும் போலும்! பத்துக்குத் தான் வயிறு இருப்பது நினைவுக்கு வரவேண்டும் போலும்!

புறப்பட்டு ஒருமணிநேரம் வண்டி யோடியபின் வந்தது ஏற்றம் இறக்கம் மேடு மலைச் சரிவு ஆறு ஓடை முதலாயின! நருமதை ஆறும் தாண்டி அகமதாபாத்தை அடைந்தோம்.

குசராத்து மாநிலத்தின் தலைநகர் அகமதாபாத்து. சபர்மதி ஆற்றின் மேல்கரையில் அமைந்துள்ளது. மும்பைநகருக்கு வடக்கே 451 கி.மீ. தொலைவு. இதன் பழம்பெயர் கருணாவதி.

குசராத்தை ஆட்சிபுரிந்த சுல்தான் முதலாம் அகமதுசா (கி.பி.1411)என்பவரால் அமைக்கப்பட்டதால் அகமது நகர் ஆயது.

பஞ்சாலையால் பெருமையுற்ற அகமதாபாத்து மசூதிகளாலும் பெயர் பெற்றது. இங்கே உள்ள சும்மா மசூதி பெரிய மசூதியாம். அகமது நகருக்கும் இந்திய விடுதலைக்கும் உள்ள தொடர்பு சபர்மதி என்னும் காந்திய நிறுவனத்தால் விளங்கும். ஆற்றங்கரையில் அந்நிறுவனம் அமைந்ததால் ஆற்றின் பெயரையே கொண்டது. சபர்மதி நிலையம், 25.05.1915 இல் தொடங்கி 17.06.1917 இல் கட்டடப்பணி நிறைவாகியுள்ளது.

காந்தியடிகள் கத்தூரிபாவுடன் 25.05.1915 முதல் 12.03.1930 வரை இங்கே தங்கியுள்ளார்.

கத்தூரிபா தங்கிய இடம் சமையல் கூடம் பொருள் வைப்பறை என மிக எளிய அமைவான இடங்கள்

ஐன்சுதீன், ''இப்படி ஒருவர் வாழ்ந்தார் எனின் உலகம் நம்பாது'' என்று காந்தியடிகளைப் பற்றிக் கூறிய உயர்வு மூலம் இவ்வெளிமை என்பது புலப்படச் செய்வது. உடைமாற்றத்தின் முன்பும் பின்புமான தோற்றம் மணிவாசகர் அமைச்சுக் கோலமும் துறவுக் கோலமும் ஆவுடையார் கோயில் சிற்பமாகக் காட்சி வழங்குவது போல் வழங்குகின்றது.

மதன் நிவாசு என்பது மதன்லால் என்பார் வாழ்ந்த இடம். அவர் தென்னாப்பிரிக்கத் தொண்டராக இருந்தவர். சபர்மதி நிலையப் பொறுப்பாளராக இருந்தவர். அவர் மறைவு காந்தியடிகளை அசைத்தது உருக்கியது (1928) ஆதலால் தம் தனிமை இரங்கலைப் புலப்படுத்தும் நிலை நம்மை நம் தொல் காப்பியத்திற்கு இழுத்துச் செல்கின்றது.

மனைவியை இழந்தார் நோன்பு வாழ்வு 'தபுதாரம்'
கணவனை இழந்தார் நோன்பு வாழ்வு 'தாபதம்'
காந்தி, மதன்லால் இழப்பை,

"His death has widowed Me"

என்கிறார். விநோபா பாவேயும் இங்கே தங்கியுள்ளார். தண்டிச் செலவு (12.03.1930) இங்கிருந்து தொடங்கப்பட்டுள்ளது. காந்தியடிகள் 1918 முதல் 1930 வரை ''இருதய கஞ்ச்'' என்னும் பெயரிய மனையில் வாழ்ந்துளார்.

''என் வாழ்வே உலகுக்குச் செய்தி''

(My life is my message)

என்று எழுதிய காந்தியடிகள் குசராத்தி, ஆங்கிலம், இந்தி, உருது, தமிழ் எனத்தம் கையெழுத்தை இட்டுள்ளார். 11

மொழிகளில் கையொப்பம் இட்ட அடிகள் ஐந்தாம் இடத்தில் மோ.க.காந்தி என்று பொறித்துள்ளார்.

விநோபா தம் செய்தியாக,

"Throghout my life all my Activities have been motivated by the single Glycetive of uniting hearts"

என்று கூறியதை, ''எனது வாழ்வின் எல்லாக் கார்யமும் இதயத்தை இணைக்கும் என்று ஒரே உத்தேசத்தினால் பிரேரணை ஆனது''
என்று தமிழில் பெயர்த்துள்ளனர்.

முழுவதும் சீராகப் பேணப்படுதல் இல்லையெனினும் ஓரளவு கேடின்றிப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அடிகள் பயன்படுத்திய பொருள்கள் காட்சியில் உள்ளன. அவர் வரலாற்று விளக்கப் படங்கள் வழக்கம் போல் இடம் பெற்றுள!

உள்ளே ஊண் கொள்ள ஏந்துகள் இல்லை எனினும் நிலையத்தின் முன்புறம் சுற்றுலாத் துறை விடுதி ஒன்று நன்முறையில் உணவு வழங்குகிறது.

பெட்டி இராட்டை ஒன்றனை அதன் உருவாக்க இடத்திலேயே வேலாயுதர் வாங்கினார். பேரர்கள் சாரல், அருவி யர்க்காக! பயின்று நூற்க வேண்டும் எனக் காத்திருக்க முடியா இளமை! ஓடும் வண்டியிலேயே உருட்ட விரும்புகிறது! உறைவிடத்தில் கேட்க வேண்டுமா?

அகமதாபாத்தில் இருந்து உதயபூர் சென்று தங்குவதாக எங்கள் ஏற்பாடு! போகிறது, போகிறது, சாலை போகாமல் என்ன செய்யும்! உந்தும் போகிறது 250 கி.மீ! இரவு 10.30க்கு உரிய இடம் சேர்தல்!

படைத்துறை வளாக விருந்தினர் விடுதிதான்! இரவுப் பொழுது ஆனாலும் தட்டாமல் உணவு கிடைத்தது! காலைச்

சிற்றுண்டியும் அங்கே முடித்துக் கொண்டு நகரைச் சுற்றத் தொடங்கினோம்.

28.02.2009

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க உதயபூர், இராசத்தானத்துப் பெருநகர்களுள் ஒன்று. மேவார் அரசின் தலைநகராக இருந்தது.

சபர்மதிக் கரையில் அகமதாபாத்து அமைந்தது போல இல்லை எனினும் கடலென்ன விரிந்த பிச்சோலா ஏரிக்கரையில் அமைந்துள்ளது.

இங்குள்ள இராணாவின் அரண்மனை விரிவுமிக்கது; அழகியது; பலப்பல பகுதிகளையுடையது.

கடலின் இடையே நிற்கும் பாரிய கலங்களைப் போல சகமந்திரத்தீவில் குல்மகால் கட்டடமும். பேரேரியில் சகநிவாசம் என்னும் கட்டடமும் உள்ளன. இராசபுத்திர மன்னர்களின் கட்டடக்கலை வண்ண ஓவியக் கலை ஆயவற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தவை இவை.

மணிக்கலா என்பதொரு பூங்கா! மலையடிவாரம் - ஏரிநீர்ப்பரப்பு - இடையே திட்டையில் அமைந்த பூங்கா! விரிவுடையது; ஏற்றம் இறக்கம் உடையது.

மலை மேல் மாளிகைகள் உள்ளன. இயற்கை அரணங்களைக் கொண்டவை. சச்சன் மாளிகை என்பது ஒன்று.

பட்டுப்போன ஒரு மரம்! அதன் இயற்கையோடு இயைந்த செயற்கை பூங்காவுக்கு வருவாரை வரவேற்கும் வரவேற்பாளிப் பெருமையை அடைகின்றது!

பறவைகள் தங்குவதற்குத் தக்க தாங்கிகள் தீனிவைக்கும் தட்டங்கள் நீர்த் தொட்டிகள் உள்ளமை ஓர் ஆன்ம நேயன் செயற்பாட்டை உலகுக்கு அறிவிப்பவையாக உள்ளன.

''ஓயிட் சிற்றி''
''சின் சிற்றி''
சண்டர் சிற்றி
லேக் சிற்றி

முதலியனவும் உதயபூர்க்குரிய பெயர்களாம்!

கலைவளம்கொழிக்கும் ஊரில் கலைத் தொழிற் கூடங்களும், கலைப் பொருள் விற்பனைக் கூடங்களும் மல்கிக் கிடக்கும் அல்லவோ! எங்கு நோக்கினும் கலைத் தொழிலகங்களும், கலைக் கூடங்களுமே தோன்றுகின்றன. வழிக் கடைகள், வாயிற்கடைகள் என்பவை மிகப்பல.

வழிகாட்டுகிறேன் என வந்து மறிப்பார், தடுப்பார், முன்னிழுப்பார் இத்தொழில் கலை வளத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

பொருட்காட்சி; சிற்பக் காட்சி; காட்சிச்சாலை எனப் பெயர்கள் இருக்கும், மற்றை இடங்களைப் போல அரசு அமைத்த காட்சியகங்கள் இவை என எண்ணிப் புகுந்தால் அவையெல்லாம் வணிக நிலையங்கள்! வழிகாட்டிகளுக்கு விற்பனைப் பங்களிப்புடைய நிலையங்கள்!

கண்ட பின்னர்த்தானே வணிக உத்தியும் நமக்குப் புலப்படுகின்றன.

மெய்யாகவே அரசின் காட்சிக் கூடம் சிற்பக் கூடம் கோட்டைக்குள் விரிவு விரிவுப் பகுதிகளோடு உள்ளன. ஆனால் அவற்றின் முகப்பின் வாயிலாகத் தோன்றுமாறு அமைத்த தனியார் வணிகக் காட்சிக் கலைக்கூடங்கள் உண்டு! அங்கே உள்ள கூட்டம், அரசுக் கலைக் கூடப்பகுதியில் இல்லை! ஏன் வழிமறிக்கும் வழிகாட்டி வலையில் தப்பினால் தானே!

அரசின் அரிய கூடத்தில் ஆளரவம் இல்லாமல் அமைவாகப்பார்க்க முடிந்தது. வழக்கம் போல் ஆட்சிபுரிந்தவர்,

புத்தர் அருகர் சிலைகள், அரியபொருள்கள்! அங்கிருந்து ஏரிக்குள் அமைந்த மாளிகைகளைக் காண அவ்வளவு எழிலாகின்றது. இராணா சச்சன் ஆட்சிக் காலத்தில் போர்மூட்டம் கப்பிக் கொண்ட சூழலில் ஆயா பன்னா என்பாளிடம் தன்மகன் உதயசிங்கை ஒப்படைக்க அவள் வளர்த்துவந்தாள். ஆனால் அரசகுமரன் அவள் வளர்ப்பில் இருப்பதாக அறிந்து பகைவர்கள் அவளைச் சூழ அவள் தன்குமரனையே அரச குமரன் எனக் கூறித் தப்புவித்தாள் என்னும் வரலாறு காணப்படுகின்றது.

மற்றவர் பிள்ளையைக் காக்கத் தான் பெற்ற பிள்ளையைப் பலியாக்கும் தாய்மை அரிதில் அரிதாம்! அவ்வருமை, நாடு காத்தல் என்னும் நல்லெண்ணத்தில் முகிழ்க்கும் வீறுமிக்கதாம்! களமனுப்பிய மூதில்மகளிர் காட்சி என்ன, இந்நாள் ஈழத்தாய்மார் தம் இறையாண்மை காக்கக் களமேக ஏவும் விடுதலை வீறு என்ன குறைவுடையதா! ஒருபன்னாவைப் போல் பல்லாயிரம் தாய்மார் அல்லவோ ஈழமண்ணுக்காக இன்னுயிர் மக்களை ஈகம் புரிகின்றனர்.

காட்சியகத்தே ஒருபடம்! குதிரை பன்றி யானை புலி என இடமாறி நின்று பார்க்கப் பார்க்கத் தோன்றும் தோற்றம்!

பொருட்காட்சியைக் கண்டு வெளியே வரும் போது குதிரை கட்டு மிடம் இருந்தது. அங்கே எடுப்பு மிக்க குதிரைகள் ஐந்தாறு கட்டப்பட்டிருந்தன. அவை காலைத் தட்டித் தாளம் போட்டன. ஏன் என நோக்கினோம்!

அவற்றின் தட்டு முடிந்ததும் உணவு தரப்படுகின்றது; ஒரு மொத்தமாக இல்லை! சிறிது சிறிதாக!

காலைத் தட்டித் தட்டிக் கேட்டால் தான் உணவு கிடைக்கும் என்னும் வழக்கத்தில் அவை உள்ளமை புலப்பட்டது.

அமெரிக்காவில் சுறா மீன் நீர்வளாகத்தில் பயிற்சியாளர் கையசைவு உடலசைவுக்குத்தக அவை நீருள்ளும் நீர்மேலேயும் நீர்க்கரையிலும் ஆடி ஓடிப் புரண்டு துள்ளி எழுந்த நிலையும் உணவு வழங்கிய நிலையும் போல் இருந்தது.

உணவின் தேட்டமும் சுவையும் அடிமைப்படுத்தி வைக்கும் இயற்கையை எண்ண வைத்தது. மக்கள் நிலையரிலும் அத்தகையர் இல்லாமல் இல்லையே!

உதயபூரில் இருந்து நாங்கள் சோத்பூர் சென்று தங்குதல் வேண்டும். பக்கம் பக்கமா உதயபூரும் சோத்பூரும்? குறைந்தது ஆறு மணிப் பொழுது வேண்டும்!

செல்லும் போது சாலை சார் விடுதி ஒன்றில் 2 மணியளவில் புகுந்தோம். எல்லாம் தேநீர் - மாச்சில் தீனர்கள் - இளைஞர்கள்! பொழுதும் கடக்கிறது, ஏதாவது உண்டாக வேண்டும்! உணவு கேட்டோம் சரி என்றவர் இலையோ தட்டோ வைத்திலர். அரிசியை ஒருவர் எடுத்தது கண்டேன்! ஆ! ஆ! ஆக்கி வடிக்கும் வரை காத்துக் கிடக்க வேண்டியது தான் என எண்ணினேன்.

ஆக்கித்தான் உணவு வரும் என்றேன்! இல்லை! உணவில்லாமல் இராது என்றார் வேலாயுதர்! எண்ணியபடியே வெந்தும் வேகாத நிலையில் அரைமணிப்பொழுதின் பின் உணவு வந்தது! காத்திருத்தல் தோன்றாதிருக்கத்துணைப் பொருள்கள் ஊடே வந்து தலைகாட்டின!

எனக்கு உணவைப் பார்க்கிலும் தனிப்பாடல் ஒன்றன் சுவை ஏறி நின்றது.

நாகப்பட்டினத்தில் ஒருசத்திரம்; அதற்குரியவன் பெயர் காத்தான்! வருபவர் காக்காமல் உண்ண முடியுமா?

பெருங்குடல் சிறுகுடலைத் தின்ன ஒருபுலவன் காத்தான் சத்திரத்திற்கு வந்தான்! பாவாணர் சொல்வது போல்

ஈரத்துணியை இடுப்பில் சுற்றிக் கொள்ளப் பழகாதவன் போலுள்ளான் பாவலன்! அவன் பசியை மீறி அவனுக்கு ஒரு பாட்டுக் கிளம்பியது!

> ''கத்துகடல் சூழ்நாகைக் காத்தான்தன் சத்திரத்தில்
> அத்தமிக்கும் போதில் அரிசிவரும் - குத்தி
> உலையிலிட ஊரடங்கும் ஓரகப்பை அன்னம்
> இலையிலிட வெள்ளி எழும்''

என்பது அப்பாட்டு!

பாடியவனோ வசைபாடக் காளமேகம் என இசைபெற வாழ்ந்தவன்! அவன் பாட்டைக் கேட்ட காத்தான் என்ன நேருமோ அறம் பாடிவிட்டானே என நொந்தான்! அவனை மகிழச் செய்யும் வகையில் பொருள் கூறினானாம் காளமேகம்! பொழுது மறைய அரிசிவரும்; குத்தி உலையில் அரிசியைப் போட ஊரடங்கு பொழுதாகி விடும்! ஓரகப்பை சோறு இலையில் போட விடிவெள்ளி தோன்றும் என்று கூறிய பாடலை; உலை ஏற்றினால் ஊர்முழுமைக்கும் நிறைவாக இருக்கும்! இலையில் இட்ட சோறோ விடிவெள்ளி நிறம் போலப் பளிச்சிட்டுத் தோன்றும் என்று பொருள் கூறினானாம்; புலமையாளிக்கு இத்தகைய மினுக்கு வேலை செய்தல் எளிது என்பதைக் காட்டும் நிகழ்வுகள் வேறு சிலவும் உள.

வேகாத அரிசிச் சோற்றை விலக்கி விட்டு ஏதோ உண்டு புறப்பட்டோம்! வேலாயுதர்க்கும் சாரலுக்கும் தயிரும் இனிப்பும் இருந்தால் போதும்! இருக்கவே இருக்கிறது நொறுக்குத் தீன்கள் பழவகைகள்! ஒருகையும் வாயும் பார்த்துக் கொள்ளலாம்!

கொண்டைக் கடலைச் செடியைக் கண்ட வேலாயுதர் ஓட்டுநரிடம் பத்து உருபா கொடுத்து வாங்கிவரச் சொன்னார்! என்ன இப்படியொரு குழைக்கட்டு - ஆட்டுக்கா - மாட்டுக்கா

என்று நோக்கும் அளவில் ஓட்டுநர் கட்டாக வேலாயுதரிடம் வழங்கினார்.

கொண்டைக் கடலைக்காய் செடியோடு பச்சையாய்ப் பறிக்கப்பட்டு விற்பனைக்கு வந்தது! இயற்கைக் காதலர் விட்டுவைப்பாரா? இது கிடைக்குமா? என்றார் நாங்கள் இருவரும் மேய்ந்தோம்! எனக்கும் அவர் காதலில் ஓரளவு காதல் உண்டு!

சாரலுக்குச் சுவைநீர்ப்புட்டி, இன்தயிர்! ஓட்டுநர்க்குக் காயைப்பறித்து உரிக்கவும் தின்னவும் இயலுவதில்லையே!

சோத்பூருக்குச் சுற்றில்லா ஒரு வழி இருப்பதை நாங்கள் இரவு தங்குதற்கு ஏற்பாடு செய்த தமிழன்பர் தாமோதரனார் கூறினார். அவ்வழி தலைமைச் சாலையை விடுத்து ஒரு குறுக்குச் சாலை வழியே வந்து மீண்டொரு தலைமைச் சாலையில் சேரும் வழி காடு செடி எனப் பரந்துவிரிந்த பகுதி. அங்கே வரும் போது வேலாயுதர் இறங்கினார். ஓட்டுநரும் உடன் இறங்கினார்.

''நம் ஊரில் காணமுடியாத கள்ளிவகை இது'' என்று கொடிக்கள்ளி ஒன்றன் கிளைகளைப் பறித்துக் கொண்டுவந்தார் வேலாயுதர். அரிய செடி கொடி மரவகை கிடைத்தாலும் அவற்றைத் தெரிந்து தம் தமிழ் நெறிப் பண்ணையில் உருவாக்க விரும்புபவர். அவ்விருப்புத் தலை தூக்க அடுத்தடுத்த ஊர்களில் கிடைப்பது போல எடுத்துக் கொண்டார்! முன்னரே எடுக்க நினைத்தாராம்! அவ்வாறு அரிய வித்துவகை சில எடுத்தும் வளர்க்கிறார். நம்மவர் பெரிதும் அழிய விட்டுள்ள தினை, வரகு, சாமை குதிரைவாலி, காடைக் கண்ணி, கல்லுப் பயறு, மின்னிப்பயறு முதலியவற்றை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியில் ஊன்றியவர் அவர்.

அவர் கள்ளிக் கொத்து பறித்து ஆங்கிருந்த ஒருவரிடம் உரையாடி வரும் வரை யான் கொண்டைக் கடலையை உரித்துப்

பயறாக்கிச் சாரலுக்கு வழங்கினேன். மறுக்காமல் வாங்கி உண்டான்! ஒன்று புரிந்தது காய் பிரிக்க, தோல் உரிக்க மனம் இல்லை என்பது புலப்பட்டது. இருவரும் பேசத் தொடங்கினோம்.

இந்த மரம் செடி கொடிகளுக்கு உயிருண்டா என்றேன். உயிர் இருக்கிறது என எண்ணிப் பார்த்துச் சொன்னான். நமக்கும் உயிர் இருக்கிறது: இதற்கும் உயிர் இருக்கிறது: நம்மைப் போல் பேச வில்லையே ஏன் என்றேன்.

வாயில்லை என்றான். நீரையும் காற்றையும் உறிஞ்ச வாய் இல்லாமல் முடியாது! ஆதலால் வேரிலும் இலையிலும் காற்று வெயில் நீர் உரம் உள்வாங்கும் வாய் உண்டு என்பது புலப்படுகிறது அல்லவா என்றேன். அவற்றுக்கு மொழி இல்லை என்றான்!

ஆம் மொழி இல்லை. அது மெய்யறிவு என்னும் முதலறிவு மட்டுமே உடைய உயிர். நாம் ஆறறிவு உயிர்! மெய்யறிவு வாயறிவு கண்ணறிவு மூக்கறிவு செவியறிவு என்னும் ஐந்தறிவொடு சிந்திக்கும் அறிவாம் மன அறிவும் உடையவர்

நாம் இந்த அறிவுகள் இயற்கையாக ஒன்றில் இருந்து ஒன்றாக விரிந்து வந்தவை. அவற்றின் முதற்படியில் நிற்கும் இவ்வுயிர் நிலைத்திணை வகையின.

இதனை மூவாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்வாழ்ந்து இலக்கணம் செய்த தொல்காப்பியர் தெளிவாகக் கூறுகிறார். இப்பொழுது அறிவியல் வல்லார் அவ்வுண்மையைக் கண்டு நிலைநாட்டியிருக்கின்றனர். அத்தகையருள் முதல்வர் சகதீசசந்திரபோசு என்பார்.

அவர் உலகப் புகழ் பெற்றது போல், தொல்காப்பியரும் முற்படவே உலகப் புகழ் பெற்றிருக்க வேண்டும். அச்செய்தியை நாம் உலகுக்குத் தரவில்லை: நம்மவர்கள் கண்டு

பிடித்த அரிய அறிவியல்களை யெல்லாம் பின்பற்றி ஆய்வு செய்யவும் உலகப் பரப்புதல் செய்யவும் வேண்டியது நம்மவர் கடமை என்றேன்! கூர்ந்து கேட்டான்! நல்ல அறிவாளி! வழிகேட்கவா உணவு விடுதியில் உசாவவா, தங்கல் விடுதியைக் கேட்டு வழிகாட்டவா எல்லாவற்றிலும் முற்பட நின்று உதவுபவன் அவன்! அவனுக்குத் தான் மொழிச் சிக்கல் இல்லையே! பத்துவயது! ஐந்தாம் வகுப்புப்படிப்பவன்!

வேலாயுதரும் ஒட்டுநரும் எய்தினர்! வண்டி ஓடியது! சோத்பூர் 8 மணியளவில் சேரவாய்க்கும் எனச் சென்றால் மணி ஒன்பதையும் தாண்டிவிட்டது. தாமோதரனார் நாங்கள் வருதல் பற்றியும் இடம் பற்றியும் அறிந்து கொண்டு இருத்தலால் அவர் சொல்லிய இடத்தில் வண்டியை நிறுத்தியும் நிறுத்தாமலும் உள்ள போதே அவர்கண்டு கையைக் காட்டி அவர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். 9.30-க்கு மேல் ஆயிற்று.

தாமோதரனார் பெயரைக் கேட்ட அளவில் என் அகக் கண்ணில், அரிய பதிப்புகள் செய்த அறங்கூறவைய நடுவர் சி.வை. தாமோதரனார் நின்றார்! அவரைப் பரிதிமால் கலைஞர் பாடிய அரிய பாடல்களும் நினைவில் எழுந்தன. திரு.வி.க. பாராட்டிய பாராட்டும் நிமிர்ந்தது! அவர் துணையைப் பற்றி அருள், ''அங்கே ஓர் அருள் பேத்தி இருப்பதாக எண்ணிக் கொள்ளுங்கள் அவ்வளவு அன்பினர்; உடன்பிறப்புப் போன்ற பாசத்தர் '' என்றார்!

நேரில் அவரைக் கண்டதும் அதனை அப்படியே மெய்ப்பிப்பார் போலச் சாரலைத் தம்மகனைப் போலவே தழுவி அணைத்துக் கொண்டதும், அளவளாவியதும் கண்டு மகிழ்ந்தேன்! அவரைப் போலவே இனியர்! ஒராணும் ஒரு பெண்ணுமென இரண்டு மக்களையுடையவர். மக்கள் இருவரும் மேனிலைக் கல்வியர்! தமிழகத்து வேலூர்ப்பகுதியர். அருள் சரவணர் சம்முவில் பணிசெய்தபோது ஆங்குப்

பணியாற்றியவர்; மேல் பதவியர்: மேம்பட்ட அன்பர்!

இரவு, சிற்றுண்டியை முடித்துக் கொண்டு தங்கல் விடுதியில் சேர்த்தனர். எட்டாத் தொலைவில் ஏற்படும் தமிழ் உறவு எத்தகைய நிறைவாகிறது என்பதை வெளிநாடுகளில் அன்றி, வெளிமாநிலத்தில் வேற்றுமொழியர் சூழலிலும் நன்றாகவே உணரமுடியும்! காலை உணவும் வீட்டிலேயே முடித்துக் கொண்டு அவர்களும் உடனாக ஊர் சுற்றுவதென முடிவுசெய்தோம்.

1.03.2009

சோத்பூர் அரண்மனை - கோட்டை - கோயில் என்பவை ஓரிடத்திலமைந்த பெரிய வளாகமாகும். உயரமான பாறையும் மலையும் ஆகிய வளாகம். கீழே எப்பாலும் பள்ளத்தாக்குப் போல் உள்ள பகுதிகள் 'சோக்' அரசர் பெயராகும்.

சிரியா நாத்து என்பார் ஒருவர் முனிவராம் - சோக் அரசர் கட்டடம் கட்டும் போது சுவர்நில்லாமல் விழுந்து விழுந்து போயினதாம்.

முனிவரைப் போய் அரசர் கேட்க ஒரு பூதத்தின் செயலென்றும் மெகர் இனத்து ஆள் ஒருவரைப் பலிதந்தால் இடையூறு இல்லாமல் முடியுமென்றும் முனிவர் கூறினாராம். அரசர் ஒருவரைப் பலிதரல் பற்றித்திகைப்புற மெகர் இனத்து ஒருவர் வந்து தாமே பலியூட்டுக்கு இசைவதாகக் கூறி, இக்கோட்டையின் பெயர் 'மெகரங்கோட்டை' என வழங்கப்பட வேண்டும் என்றாராம். அதனால் இக்கோட்டை மெகரங்கோட்டை எனவழங்கப் படுகிறது என்றார் தாமோதரர். அம்முனிவரே இக்கோட்டை அடுத்துள்ள குடியிருப்புகள் எல்லாமும் நீலவண்ணத்தில் இருக்க வேண்டும் என்றாராம்! ஆம், பார்த்த பக்க மெல்லாம் நீலவண்ணமே தெரிந்தது.

அதனைப் பார்த்த போது 'வெள்ளக்கோயில்' நினைவுக்கு வந்தது. வெள்ளத்திற்கு ஆட்படும் இடத்தில் அமைந்த கோயில் 'வெள்ளைக் கோயிலாய்' வேறு வண்ணம் சாமிக்குப் பிடிக்காது என்று பெரிதும் வெள்ளை வண்ணத்து வீடுகளே உள்ளமை போன்ற நம்பிக்கையது என நினைத்தேன்.

கோட்டை அடிவார வீடுகளுக்கு ஒருதனிச்சிறப்பு: வீட்டுமனை வாங்கலாம்: வீடுகட்டலாம்: குடியிருக்கலாம்: விலைப்பதிவு இல்லை: வீட்டை எவருக்கும் மாற்றி விற்கவும் முடியாது! ஆனாலும் அவ்விடத்தில் கட்டடங்களுக்குக் குறைவு இல்லை: விலைதருதலிலும் குறைவில்லை! இருபது முப்பது இலக்கங்கள் ஒவ்வொருவீடும்!

கோட்டை அரண்மனை அரசு என்று இருந்ததால் அவ்வளவு விரிவு உயரம் உடையதாக உள்ளது. உச்சிவரை இராசபுத்தானத்துக் கென்ற சிறப்புடைய சிவப்புக்கல்லே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இயல்பான எளிய வீடுகளும் சுற்றுச் சுவரும் கூட அக்கற்களால் கட்டப்பட்டவையே! அக்கல் இங்கே வந்து விட்டால் யானை விலை! குதிரை விலை!

நடைபாதை, படிக்கட்டு - பெரிய ஏற்றம் இறக்கம் இல்லாமல் உயர் தளமாகிச் செல்கிறது! அரண்மனை அலுவலகங்கள் காவலர் குடியிருப்புகள் அங்காடிகள் கோயில்கள் என்பன நிரம்ப உள்ளன. தொல்காப்பியம் கூறும் ஏவரணம் ஏறுதளங்களில் உள்ளன. கீழே வருவாரை அம்பேவித் தாக்கலாம். அவர்க்கோ எதிர்த்தாக்குதல் தாக்க இயலாது. வீரர் இருந்து நேரேயும் பக்கவாட்டிலும் அம்பு தொடுக்கத் தக்கவாறு துளைகள் உள்ளன.

''ஏப்புழை ஞாயில் ஏந்துநிலை அரணம்''

என்பதும் சிலப்பதிகாரத்து வரும் கோட்டை வகுப்பும் நினைவில் எழுந்தன.

கீழே ஏரி ஒன்று விரிந்து கிடப்பதில் படகுகள் உலாவுகின்றன. படகுத் துறையாக உள்ளது.

கோட்டையில் புதுமணம் ஒன்று நிகழ்ந்து மணமக்கள், உறவு சூழ வருகின்றனர்! மணமகன் எடுத்தவாள் கையோடு நடையிடுகிறான்! மனைவி தூக்குக் குவளையுடன் தொடர்கிறாள்! சீர்வரிசை ஊர்வலம் எங்கும் இல்லாமல் இல்லை!

அங்கங்கே பேரியங்கிகள் அவற்றைத் தாங்கிய உருளை வண்டிகள்! கோயிலில் அவரவர் வழிபடலாம்! பூ, நீர்படைக்கலாம்! தமிழ்நாட்டில் தானே தன்னலப் பெருவாயால், பொதுநலம் பெரிது விழுங்கப்பட்டு, வள்ளுவர் சொன்னது போல்,

''அண்ணாத்தல் செய்யாமல்''
கிடக்கின்றது!

சோத்பூர் பல்கலைக் கழகம் சிறப்புமிக்கது சுற்றுலா மையங்கள் என்றால் காட்சிக் கூடம் விற்பனைக் கூடம் குறையுமா?

நண்பகல் உணவுக்குப் போனோம்! தாமோதரனார் இராச புத்தான உணவு வகையைச் சாப்பிட வேண்டும் என்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்த விடுதிக்கு அழைத்துச் சென்றார்!

தட்டம் போட்டனர்; பெரிய தட்டு அதைச்சுற்றிலும் சிறுதட்டுகள் ஒரேகையில் கொண்டு வந்து வைத்து விடுதல் பெரும் பெரும் விடுதி வழக்கம் இல்லையா?

அங்கே நாங்கள் கண்ட - உண்ட - விடுதியின் முறையே வேறாக இருந்தது; மொத்தமாகக் குவியாமல் மொத்தமாகக் கொண்டு வராமல் ஒன்று ஒன்றாகச் சிறுகச் சிறுக வேண்டுவ வேண்டுவ வேண்டுமளவு உண்ண வைத்த அருமை பாராட்டுக்கு உரியது. அறியாமலே சுவைத்துச் சுவைத்து உண்ணவும் அளவு பெருகவும் வாய்த்து விடுகின்றது.

சோறு தொடுகறிவகை சப்பாத்தி எனவே கண்ட நாம், இனிப்பு காரம் சுடச்சுடக் கேட்டுப் படைப்பது தனிச் சுவையாகிறது. நிறைவில் பழவகை - குளிர்பொருள் என வழங்கல்!

கைகழுவப் போக வேண்டிய தில்லை என்றார் தாமோதரர். கரண்டி முள் கொண்டு உண்ண வில்லையே! கையைக் கழுவாமல்......

நீர்க்கெண்டி தட்டத் தோடு வழங்குநர் வருகிறார். கையை தட்டத்தின் மேல் வைக்கச் சொல்லி நீர் விடுகிறார்! துடைக்கக் துணியோடு நிற்கிறார்! அவ்வூர்ச் சிறப்பு அஃதாம்!

ஓர் உணவுக்கு எவ்வளவு என்று தாமோதரிடம் கேட்டேன். அவர் பற்றுச் சீட்டைப் பார்த்து உருபா நூற்று முப்பது என்றார். உணவு வகைகளை ஓரளவால் எண்ணினேன் முப்பது வகைகளைத் தாண்டின!

வள்ளல் அழகப்பர் மகளார் திருமணத்தின் விருந்தில் அறுபத்து நான்கு வகைப் பொருள்களாம்! அதில் எவ்விலைக்கும் ஒன்றும் குறையாமல் எண்ணுதற்கு ஆள்களாம்! ஊண்சுவை உலகாட்சி கொள்ளத் தவறவில்லையே!

''என் வாழ்நாளிலேயே இத்தனை வகைகளை ஒருவேளை உணவில் உண்டது இல்லை என்று வியந்து வியந்து பூரித்தார்'' ஒரு பெருமகனார்! என்ன ஆனால் என்ன?

''உணலினும் உண்டது அறல் இனிது''

என்பதற்கு அல்லவா தலை வணங்கி வாழ வேண்டியுள்ளது! ஓயாச்சிக்கலர் ஒருவர் தாம் - தட்டிமுட்டிக் கொட்டி அரும்பாடு படுபவர்தாம் - கழிச்சல் மருந்தும் பயன்படாமல் போனவர்தாம் ''உணலினும் உண்டது அறல் இனிது'' என்பதை உணர்ந்து பயனில்லை! எவ்வெவரும் உணர்ந்து போற்றலே நலவாழ்வில் நல வாழ்வாம்!

சுருங்கியே போய்விட்ட என்குடல் ஏற்கும் அளவு தானே ஏற்கும்! திணிக்க முடியுமா? திணறிப் போகவா தின்ன முடியும்?

உண்டபின் கட்டாயம் அன்று கட்டையைச் சார்த்தி ஓய்வெடுக்க வேண்டும் என்பது எல்லார் எண்ணமும் ஆயிற்று. அங்காடிகளையும் வீதிகளையும் பூங்காக்களையும் போகும் போக்கில் பார்த்துக் கொண்டே தங்கல் விடுதி சென்றோம். மூன்று மணிமுதல் ஐந்து மணி வரை ஓய்வு! மாலையில் அங்காடிக்குப் போகத் தாமோதரர் திட்டம்!

அதனைச் சுற்ற - கோட்டையைச் சுற்றிய பொழுது ஆயிற்று! இனிவேறு சுற்று வேண்டா என்று படைஞர் நினைவுச் சின்னப் பகுதியைக் காண அழைத்துச் சென்றார்.

முதற்போர்க் காலம் தொட்டு விடுதலைக்குப் பின்னரும் அமரராகியவர் நினைவுச் சின்னம் நெடுந் தொலை கடந்து கடந்து காண நேர்ந்தது. அவ்வளாகத்திலே வேறுமோர் வியப்பான சூழ்நிலை உண்டாக்கப் பட்டுள்ளது.

குரல், துத்தம், கைக்கிளை, இளி, உழை, விளரி, தாரம் என ஏழிசை உண்டு அல்லவா நமக்கு!

அவ்விசைக்கு அடையாளம் தானும் அறியாமல் போய்விட்டது தமிழகம்! ''ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ'' இவ்வேழ் எழுத்துகளே ஏழிசை அடையாளங்கள்! திவாகர நிகண்டைப் பார்த்தால் எவருக்கும் தெளிவாம்! ஆனால் தெளியவே - தெரியவே - மாட்டேன் என்பாரை என்ன செய்ய முடியும்?

ஏழிசை நரம்புகள் யாழுக்கு உண்டல்லவோ!
ஒவ்வோர் இசையும் மற்றோர் இசைக்கு இசைவாக இருந்து
சுவையூட்டுவது! ஒன்றற்கு ஒன்று மாறு இல்லை!
பொங்கல் சுவை போன்றது அது!

மதம் என்றும், சமயம் என்றும், மார்க்கம் என்றும் தன்னோடு தான் மோதலும். பிறிதோடு மோதலும் பெருகிப் பெருகி உலக அமைதிக்குக் கேடாய்ப் போய்ப் பேயாட்டம் போடும் இந்நாளிலே சமணம், புத்தம், கிறித்தவம், இசுலாமியம், வேதியம், சீக்கியம், பார்சியம் என்னும் சமயங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் வழிபாட்டு இடங்கள் அவ்வளாகத்திலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது.

அங்கே அமரநிலை எய்தியவர் ஒரு சமயத்தரா? ஒரு
மொழியரா? இந்திய ஈகியர் அனைவரும் தாமே! அவரவர்
வழிபட - ஒரு வளாகத்திலேயே - வழிபட
வாய்ப்பு இருப்பது நல்லது அல்லவோ!

ஆனால் இந் நல்லதிலும் நமக்கொரு நெருடல்!ஈகத்தில் ஒன்றுபட்டு உயிரும் ஈந்த இப்பெருமக்கள், 'உள்ள ஒருமை' ஒன்றே அல்லவோ! நாட்டு நலம் என்னும் ஒன்று தானே அது! அந்நினைவைப் போற்றும் வகையில் இவ்வெழுவகைச் சமயத்தரும் ஓரிடத்து ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தராய் வழிபடக் கூடாதா? ஓரிடத்தே இருந்தாலும் அங்கேயும் தனித்தனியே தானே அவ்வச்சமயம் கோலோச்சும்!

வள்ளலார் கண்ட 'சன்மார்க்கம்': ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு ஏற்படக் கூடாதா என்பதே அது !

''ஒத்த தறிவான் உயிர் வாழ்வான்''

என்பது உலகவர் கொள்கையாய் ஆகாமல், வன்கொடும் அறிவியல் பேய்மை உலகம் உய்யுமா? எண்ணும் உரிமை எழுதும் உரிமை நமக்கு உண்டல்லவா!

பௌத்தனாக, சமணனாக, வேதியனாகவா உயிரைத் தந்தான்! இந்தியனாகத் தானே தந்தான்? இன்னும் சொன்னால் மாந்தப் பிறப்பாக - மாந்தப் பிறப்பைக் காக்கத் தானே உயிரைத் தந்தான்!

தாமோதரர் தோழமை அருளார் சரவணர்க்கு வாய்த்திலது என்றால், எங்களுக்கு இச்சிந்தனை வரும் வளாகம் காண வாய்க்காமல் போயிருக்கவும் கூடுமல்லவா!

இரவு, சிற்றுண்டி தாமோதரனார் மனையிலேயே முடித்துக் கொண்டு விருந்தினர் விடுதியில் தங்கினோம்!

படைத்துறை வளாகத் தங்கலில் பல நன்மைகள்: 1.அமைந்த சூழல் 2. நல்ல உணவு 3. காலக் கடைப்பிடி. 4. இன்று சலவைக்குப் போட்டது இன்று மாலையே சலவை செய்து தேய்ப்புடன் வந்து விடுதல் என்பன. மேலும் ஒன்று விடுதிக் கட்டணம் உணவுச் செலவு குறைவு.

இரவு தங்கிக் காலையில் புறப்படும் திட்டம்

2.3.2009

விடியலில் எழுந்து கடமைகளை முடித்துச் சுற்றுலாவைத் தொடங்கினோம். சாரல் தாமோதரனார் இல்லத்தில் இருந்தார். அவரை அழைத்துக் கொண்டு தாமோதரனார் குடும்பத்தில் சொல்லி விடைபெற்றுக் கொண்டு அவர் வழிகாட்டுதல் படி புறப்பட்டோம்.

நாங்கள் அனைவரும் முதல் நாள் மாலையில் பேரங்காடி சென்ற போதே அருளுக்குச் சில நூல்களை வேலாயுதனார் வாங்கினார் . தாமோதரனார் இராசத்தான ஆடவர் மகளிர் சிலைகள் வாங்கினார். அச்சிலைகளை எனக்கு ஓர் இணையும், வேலாயுதர்க்கு ஓர் இணையும் தாமோதரர் குடும்பத்தவர் நினைவுப் பொருளாக வழங்கினர். நாங்கள் அவர்களுக்கு நினைவுப் பொருளாக வாழ்வியல் உரை, பார்க்குமிடமெல்லாம் பல்கலைக் கழகம், திருக்குறள் போற்றி என்பவற்றை வழங்கினோம்! நெஞ்சநினைவு உயர்ந்ததே எனினும் சில பொருள் நினைவுகளும் உலகியலில் வேண்டத் தக்க தாகவே உள்ளன.

தாமோதரர் இல்லத்தார் வழங்கிய பொம்மைகள் அச்செலவை யன்றியும் பார்க்கும் போதெல்லாம் தாமோதரனார் குடும்பத்தை நினைவூட்டுகின்றது. பின்னர் அதனைக் காண்பார்க்கு அச்செலவையும் அவர்கள் கொடையையும் நினைவூட்டுவதாகவே அமைந்து விடுகின்றது அல்லவா!

செய்சல்மர் நோக்கி வண்டிஓடியது.

இராசத்தான் சோத்பூர் பார்மல் பலோதி முதலிய நகரங்களுடன் சாலையால் இணைந்தது. பெரிய சந்தைநகர் எனப்பெயர் பெற்றது. இங்குள்ள கால் நடைச்சந்தை தனிச்சிறப்பினது. இராசபுதனத்தை ஆட்சி செய்த செய்சால் என்பார் (1156) நிறுவியமையால் அப்பெயர் பெற்றது.

ஒரு தொடர்மலை; அதன் முற்பகுதியோ பெருநகர் விரிவு; மலைமேல் உள்ள கோட்டை கண்கவர் மாண்பினது: மலையும் கோட்டையும் நகரைக் காண வருவாரை மிகத் தொலைவிலேயே வருக வருக என வரவேற்பது போல் அமைந்துள்ளது. இம்மாவட்டத்திலே தான் தார்ப்பாலைவனம் உள்ளது. காக்னி என்றோர் ஆறும் இங்கு உண்டு.

சிறிது தொலைவு வண்டி ஓடியபின்னர்ச் சாலையின் ஓரங்களில் சிலர் புல்கட்டு, இலைதழைக்கட்டு வைத்திருக்கக் காண முடிந்தது. ஓரிடத்து இல்லை! சாலை இருபாலும் பலப்பல இடங்களில்! அவற்றை விற்பாரை அடுத்தே பசுவும் காளைகளும் நின்று கொண்டிருந்தன, ஏன்?

புல், இலை, தழை முதலியவற்றைச் சாலையில் செல்வார் விலைக்கு வாங்கி மாடுகளுக்குப் போடுவதுஅறம் (புண்ணியம்) என்பது கொள்கையாம்! அதற்காகவே, அவற்றைவிற்பாரும் தின்னும் மாடுகள் நிற்பதுமாம் என்பதை அறிந்தோம். மேலும் ஓர் உண்மை பெரும்பாலும் புல் இலை தழை விற்பவரின் மாடுகளாகவே அவை இருக்குமாம்!

இரண்டு நினைவுகள் பளிச்சிட்டன. பருந்துக்கு ஊன் போடல் உயரறம்; கருடவழிபாடு எனக் கொண்டவர் ஊர். நெல்லை ஆற்றோர சாலையோர ஊன்கடைக்குச் சென்று அவரிடம் காசு கொடுத்து விட்டால் அவரே அவ்விலைக்குத் தக்க ஊனைப் பருந்துக்கு இட்டு, புண்ணியப் பேற்றைக் காசு தந்தவர்க்கு வழங்கும் இடைத்தரகராக விளங்கி விடுவார்! ஊன் உண்ணாக் கடைப்பிடியரும் ஊன் வழங்கித் தெய்வப் பேரருள் ஊனால் பெறும் உத்தி இஃதாம். இதில் சிவனியரும் விடுபடுவதில்லை! ஆனால் பருந்து அவர்கள் வளர்க்கும் பறவை இல்லை என்பதே ஒரு வேறுபாடு!

சங்கச் சான்றோர் பாடலிலே ஓரடி

''அறவிலை வணிகன் ஆயலன்''

என்பது! மோசி கீரனார் பாடிய பாடல் தொடர்!

''மேலுலகம் இல்லெனினும் ஈதலே நன்று''

என்பது வள்ளுவம்! மனித நோக்கு எப்படியாவது தெய்வ அருளுக்கு இலக்காகி விட வேண்டும்! வழுவாய்களுக்குக் கழுவாய் தேடிவிட வேண்டும் என்பது!

பாலைவனப் பகுதி வரவரப் பெருகியது! குறுமுள்மரம், கள்ளி, கற்றாளை, வன்னி, வேல மரங்கள் என்பவையும், மணல் திரடுகளும் ஒட்டகம் சாலையோரச் சிறு சிறு குடியிருப்புகள் என்பவையுமே காணப்பட்டன.

இராசபுத்தானத்தாரில் ஆடவர் தலையெல்லாம் ஒரு கூடைபோலத் தலைப்பாகை இருப்பது ஏன் என்பது காலை 9 மணி அளவிலேயே புலப்பட்டது. இரவோ வாட்டும் குளிர்! பகலோ விடிந்து கதிர் வெளிப்பட்டது தொட்டே வதைக்கும் சூடு! உச்சிக்கு ஏற ஏறச் சுட்டெரிக்கும் அனல்! வியர்வை கொட்டல் அறியாரும் குளித்தார் போல நீரராகக் காட்சி தராமல் முடியாது! செந்தணப்பில் இருந்தார் கட்டாயம் செந்தீயில் விழுந்த புழுவென ஆவார்!

வள்ளுவர் கூறுவாரே என்பு இலதனை வெயில் சுடுவதை! இங்கோ என்பு உளதையே சுட்டெரிக்கும் வெப்பம்! தமிழகம் பெற்ற பேறு இவ்வெப்பும் அறியாது! இக்குளிர் நடுக்கும் அறியாது! இப்பாலையும் அறியாது! செயற்கைப் பாலையை அன்றிக் காலமாறல் பாலையை அன்றி இயற்கைப் பாலை இல்லாமையால் தான்,

''முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து
பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்''

எனச் சிலம்பு கூறியது.

சாலையோரம் காணப்பட்டவர், தொழிலில் ஈடுபட்டவர், வீடுகடைகளில் இருந்தவர் ஆகிய அனைத்து ஆடவர் தலைகளும் இப்பெருவட்டுச் சுமை அமைத்துக் கொள்ள நேர்ந்தது வெயில் என்னும் இயற்கையை (ஊழ்) மக்கள் கற்றுக் கொண்டு கடைப்பிடித்த பாதுகாப்பு வளையம் என்பது புலப்பட்டது.

இரண்டுபேர், மூன்று பேர்: இருக்கும் இடமே சமையல் கட்டு; சற்றே மாபிசைதல்;எரிமூட்டல்; இருப்புச்சட்டி வைத்தல்; தட்டிய மாவைப் பிசைந்து வாட்டால்: எண்ணெய் விட்டும் விடாமலும் வேக வைத்து எடுத்தல்: ஏதோ தொட்டுக் கொள்ளல்! எளிதாக முடிகின்றது! எல்லாரும் சமையல்! எல்லாரும் உண்ணல்!

சிறிய விடுதிகளின் முன்னர் கட்டில் - ஆம்! கயிற்றுக் கட்டில்! ஒன்றிரண்டு அல்ல;பல ; பலப்பல! கடையினர்க்கு வீட்டினர்க்கு அல்ல! வழியே செல்லும் ஊர்தியர் உந்து ஓட்டுநர் வர சப்பாத்தி பூரி என வாங்கி உண்ண ஓய்ந்து படுத்திருந்து செல்ல வேண்டிய ஏற்பாடு இஃது! கடைகளின் முன்னெல்லாம் கயிற்றுக் கட்டில் இருப்பதன் பொருள் அறியமுடிந்தது!

உணவாக்கம் - உண்ணல் - என்பவற்றில் எந்தத் தடுப்பும் எந்த மறைப்பும் இல்லை! இளையர் முதியர் என வயது

வேறுபாடு இல்லை! ஆளுக் கொரு வேலை. அறு சுவை எல்லாம் என்ன? குடல் தீயை அணைக்க வேண்டியது ஏதாவது தீனி!

பக்க மெல்லாம் ஒட்டகம் - குட்டி - கூட்டம் கூட்டமாக! அவற்றுக்கு உணவு, வேண்டுமட்டும் கிடைக்க வகை என்ன? இயற்கை முள்மரம் முட்செடிகளை வழங்கியுள்ளது. ஒட்டகம் உயரம் என்பதை எவர் அறியார்? அவ்வொட்டகம் உச்சிக் கிளை மேலும் வாயை வைத்து முள்ளொடும் உள்ள இலையைப் பறித்து உண்ணுமாறு வளர்த்தி இல்லாத குறுமரங்கள்! இயற்கைப் படைப்பாளி எத்தகைய அறிவன்! எப்பேர்ப்பட்ட அருளன்! எத்தகைய துய்ப்பாளி!

சிலச்சில சந்தைகள்! பாலைவனப் பொருளாகக் கிடைப்பன விற்கமட்டுமா? பாலைவன வாழ்வர்க்கு வேண்டும் உணவு உடை முதலாம் பொருள்கள் வேண்டுமல்லவோ! அவையெல்லாம் வெளியில் இருந்து வந்து தானே ஆக வேண்டும்? ஆதலால் கடைகளை அல்லாமல், ஊடே ஊடே சந்தைகளையும் காணவாய்க்கின்றது.

பெருநகரங்களில் திருவிழா நிகழும். திருவிழாவை ஒட்டித் தேரோட்டம் உண்டு. அங்கே மாட்டுச் சந்தை கூடுவதும் உண்டு. இப்பாலும் அப்பாலும் முளையடித்து ஊடே கயிற்றைக் கட்டி, மாடுகளை வரிசையாகக் கட்டி வைத்தலால் தாம்பணி (தாவணி) எனப்படுகின்றது. தாம்பு - கயிறு. அணி - வரிசை.

நம் ஊரில் நிகழும் மாட்டுத் தாவணி, ஆட்டுச்சந்தை போல இராசத்தானில் ஒட்டகச் சந்தை கூடுகின்றது. கண்ணைவிட்டு அகலாக் காட்சி அது!

ஒரு சேர வேந்தன் நாட்டைச் சங்கப்புலவன் உன்மலையில் உள்ள பெண் யானைகள் ஒரு சூலுக்குப் பத்துக் கன்றுகளை ஈனுமோ! இல்லையானால் கற்களிடையே திரியும்

ஆனினங்களைப் போல இத்தனை யானைகளைக் காணமுடியுமோ என்றான்! அப்படி ஒட்டகம் ஒரு சூலுக்குப் பத்துக் குட்டிகளைப் போடுமோ என எண்ண வைக்கும் கூட்டம் அது! அது மட்டுமா, கண்ணுக்குத் தெரிந்த பரப்பெல்லாம் உலாவிய ஒட்டகங்கள் துள்ளித் துள்ளி ஓடும் குட்டிகள்! (புறம்:130).

ஒட்டகம் தொல்காப்பியர் காலத்தேயே சுட்டப்படும் விலங்கு. அதன் அருமையான பெயரிலேயே அதன் அடிப்படை உண்மை நிலை புலப்பட்டுவிடுகின்றது!

ஒட்டு அகம், ஒட்டிக்கிடக்க வல்ல வயிறு! எத்தனை நாள் பட்டுணி! எவ்வளவு நீர் வேட்கை! தாங்கத்தக்க உடலைப் பெற்றது என்பதைக் காட்டும் பெயரீடு அது.

எங்கள் வயிறு ஒட்டும் போல் இருந்தது! ஏதாவது உண்ண வேண்டுமே, பருக வேண்டுமே! ஒட்டகம்போல் கிடக்கவல்ல வயிறு நமக்கு இல்லையே!

ஒரு தோட்ட விடுதி இருந்தது! அதன் அமைப்பே உள்ளே வராதே என்பது போல் விரிந்து பரந்து கிடந்தது. போய்த் தான் பார்ப்போமே என்றால் ஒரு தேநீர் உருபா 50. உணவு வேண்டுமென்றால் சொல்லி ஆக்கி வரும்! விலை உருபா 250.

சுற்றிப்பார்த்து விட்டு வந்தோம்! வேலாயுதனார் என்போல் சிறுகுடியர் அல்லர்! சாரலும் ஓட்டுநரும் குடிப்பு (தேநீர் குளம்பு) விருப்பு உடையர் அல்லர்! பிறகு ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்! இன்னும் இருப்பில் மாச்சில், பழம், பருகு நீர் வேண்டுமளவு உள்ளது! மேலே பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று வண்டியேறினோம்,

மரமோ முள்; உயரமோ குள்ளம்; இனி இலை! சிறிதிலும் சிறிது - ஏன்? வேருக்கு நீர் வரவு குறைவு; அதைக் கொண்டுதான் சிக்கன இயற்கைக் கல்வி வல்ல மரம் செடி கொடி தன் வாழ்வை

அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்; தாமரை தேக்கு என்பவை போல அகல் இலையாக இருந்தால் உள்ள நீரெல்லாம் நொடிப் போதில் காய்ந்து உலர்ந்து போகுமே! மரம் படாமல் என்ன செய்யும்? சிறிய இலை 'வறுமையில் செம்மை' யை, 'சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழும்' வாழ்வைக் காலம் காலமாக மக்களுக்குக் கற்பித்துக் கொண்டு இருக்கின்றது, கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் மாந்தர் கருதிப் பார்க்க வேண்டுமே!

வழக்கம் போல் வானூர்திப் படைத்துறை வளாக விருந்தினர் இல்லம் தான் தங்குதல்! அதற்குள் படைத்துறை வண்டி எனினும் காலக்கருத்து உண்டு! அதனால் விரைந்து செல்லுதல் வேண்டும்! ஓட்டுநர் திறம் வாய்ந்தவர்; சுறு சுறுப்பு மிக்கவர்; உரிய பொழுதில் சேர்ந்து விடலாம்.

தாமோதரர் வழியனுப்பும் போது, போகும் வழியில் புகழ்வாய்ந்த 'இராம் தேவ்ரா ஒடுக்கம்' ஒன்றுள்ளது! அதன் விழா நாளில் நூற்றுக் கணக்கான கல் தொலைவுக்கு மக்கள் இடமறச் செல்வார்கள். அந்த இடம் செல்லும் சாலையை அடுத்துச் சிலகல் தொலைவில் இருப்பதால் பார்த்துச் செல்லலாம் என்றார். அதனை நினைவு கூர்ந்த ஓட்டுநர் சாலையை விட்டுப் பிரிவுச் சாலையில் சென்றார்! ஒரு குறுமலைமுகட்டில் தேவ்ரா ஒடுக்கம் இருந்தது. கீழே இருந்து படிக்கட்டு; கடைவரிசை; கோயில் சூழல்!

உயிர்ஒடுக்கம் என்பது **'வேண்டாமை அன்ன விழுச் செல்வம் ஈண்டில்லை'** என்று கண்டவர், **'பிறப்பறுக்க லுற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை'** என்று தெளிந்தவர், **வீடும் வேண்டா விறலின்** விளக்கமாக உண்ணாது பருகாது தானே உயிர் ஒடுங்கிப் போக உடற்சட்டையை விட்டு உயிர்ப்பறவை பறந்து போக அமைந்தவர் இடமே ஒடுக்கமாம்! அவர் ஒடுங்கிய இடத்தில் இலங்கம் அமைத்து வழிபாடு செய்தலும் கோயில், சுற்று, கோபுரம், கோட்டை, விழா, தேரோட்டம் என விரிதலும்

தொல்பழஞ் செய்தியேயாம்! 'இராம் தேவ்ரா' வைணவம் சார்ந்த வழிபாட்டிடம் எனினும் பொதுமை மணம் கமழவே செய்கின்றது. பொதுமக்கள் பார்வை எப்பொழுதும் விரிந்தது; பேர், வடிவு என்பவை எல்லாம் கடந்து சிறுதெய்வம் பெருந்தெய்வம் என்பது பாராட்டாமல் தம் துயரைத் தாமே உருகிநின்று உரைத்து ஆறுதல் பெறுதலே வழிபாடாம்! அதற்குப் பழனியாண்டவரா, முகைதீன் ஆண்டவரா வேறுபாடு இல்லை! மாரியம்மையா மரியம்மையா வேறுபாடு இல்லை! எங்கும் பொதுமக்கள் பொறாமை போட்டி இல்லாப் பொதுமையரே ஆவர்! அவர்களிடம் நூல் இல்லை! தருக்கம் இல்லை! எம்துயர் தீர்த்தார் - தீர்ப்பார் - என்னும் ஒப்படைப்பே அவர்கள் வழிபாடு, ஆதலால், பிணக்கிலா இணக்க முடையவராய் வாழ்ந்தனர்! வாழவும் செய்கின்றனர்! சமயத்தை முழுதுறக் கற்ற மெய்யறிவாளர் எச்சமயத்தர் எனினும் அப்பொதுமக்கள் பொதுமைச் சால்பையே கொண்டு விட்டவர். கடவுள் இல்லை என்பாரையும் வெறுக்காத சால்பராகி விட்டவர். சிக்கல் - சிறுமை -சீற்றம் - சிதைப்பு ஆகியவை அரைகுறை ஆட்டம் போடும் அல்லல் பிறவிகளாக வாய்த்து உலகியலைக் கெடுப்பவர் இவ்விருவர்க்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் உள்ள கடைப்பட்டாரே என்பதை எவரும் உணர முடியும்!

செய்சல்மரை நான்கு மணியளவில் அடைந்தோம்! அதன் மேலே நாற்பதுகல் தொலைவு சென்றால் தார்ப் பாலைவனம்! பொழுதுள்ள போதே பார்த்து விட நேரே சென்றோம்!

இராமேசுவரம் திருச்செந்தூர் கன்னியாகுமரிப் பகுதிகள் கடற்கரை சார்ந்தவை. மணல் மலை மலையாகக் குவிந்து கிடக்கக் காணலாம். பனை உச்சி வரை முதல் நாள் மூடிக்கிடந்த மணல் மறுநாள் காலை அடிமரம் வரை காணக் காற்றால் அள்ளிக் கொண்டு போக மணலாடை இழந்து நிற்கக் காணலாம்!

நீரருகே சார்ந்த மணற்குவடுகள் அவை! இதுவோ நெருப்பழல் மணல் மேடு - குவியல் - கானல் நீர்ப்பரப்பு! ஆனால் சுற்றுலாவாக வரும் கூட்டத்திற்குக் குறைவு இல்லை.

ஓடும் வண்டியை இடைமறித்து ஒட்டக ஏற்றத்திற்கு அழைப்பார் தடை என்றால் பெருந்தடை! ஆங்காங்கு ஐந்தாறு ஒட்டகம்! அதில் ஏறிச் செல்ல அழைப்பார் மறிப்பு! இவற்றைக் கடந்து வண்டிசெல்லும் இறுதி இடம் வரை சென்றோம்!

ஒட்டகம் ஏறாமல் இருக்க 'சாரலுக்கு' முடியுமா? அவருக்கு ஒத்திசையும் ஓட்டுநர் ஒதுங்கவா செய்வார்? பாலைவனம் வந்து ஒட்டகம் ஏறாமல் போனால் வந்த அடையாளம் தான் என்ன என்பது வேலாயுதர் வினாவொடு கூடிய வேட்கை!

> எளியேன் என்ன செய்வேன்?எருமையின் மேல் கூட இதுவரை ஏறி அறியாதவன்! இளமையிலேயே - சிற்றூர் வாழ்விலேயே அறியாதவன் யான்! சிறுவர்கள் மாடுமேய்க்கிறார்கள் என்றால்-குளத்தில் நீராட்டுகிறார்கள் என்றால்-கொண்டாட்டம் எருமை மேல் ஏறுதல் தானே!
>
> எருமையைப் பார்க்கிறான் ஒருவன்; அதன் திமிர்ந்து வளைந்துபருத்த கொம்புகளைப் பார்க்கிறான்; ஆண் ஒருவன் பெண் ஒருத்தி வேடம் போட்டுக் கொண்டு கையை வளைத்து ஆடுவது போல் உள்ளதாகக் கருதுகிறான். அதன்மேல் சிறுவன் ஒருவன் ஏறிஇருப்பதை நோக்குகிறான். மலைமேல் இருக்கும் மந்தி உவமையாகிவிடுகிறது அவனுக்கு.
>
> "பேடிப்பெண் கொண்டு ஆடுகை கடுப்ப
> நகுவரப் பணைத்த திரிமருப்பு எருமை
> மயிர்க்கவின் கொண்ட மாத்தோல் இரும்புறம்
> சிறுதொழில் மகாஅர் ஏறிச் சேணோர்க்குத்
> துறுகல் மந்தியில் தோன்றும்"

என்கிறான். ஒட்டக ஏற்றம் என்னை ஒட்டிக் கொள்ள முன்வந்த அகநானூற்றுக் காட்சி (206) இது.

வேண்டா! வேண்டா! நீங்கள் செல்லுங்கள்! வண்டி, ஈர்த்து இன்புறும் காலம்! ஏறி இன்புறும் காலம்! பார்த்து இன்புறும் காலம் என முந்தையோர் கண்டுகாட்டிய முறையுண்டு! எனக்குப் பார்த்து இன்புறும் காலம் என்றேன்! வேலாயுதர்க்குத் தாம் ஏறியாவது மட்டு மன்று, என்னையும் ஒட்டகத்தில் ஏற்றியாக வேண்டும் என்பது முடிந்த முடிவாக இருந்தது. என்ன செய்வேன்; ஏறாத இடந்தனில் ஏறியது போல ஒட்டகத்தில் ஏறினேன். படுத்த படுக்கையில் ஒட்டகம் கிடக்க பரப்பிய விரிப்பில் அமர்ந்து இருபாலும் காலைத் தொங்கவிட்டுச் செயற்கைக் கொம்பு ஆக்கி வைத்தது போன்ற உச்சி முளையை நன்றாகப் பற்றிக் கொண்டு அமர்ந்தேன்! ஒட்டகம் எழும் போதே அசைத்த அசை இடுப்பு எலும்பைத் தடவ வைத்தது. நடந்தது மணற்பரப்பில் - பள்ளத்தில் இறங்கியது; மணல் மேட்டில் ஏறியது! உங்கள்கால் எட்டு - என் கால் எட்டா - ஒட்டகக் கால் எட்டு! நெடும் பொழுது. என்னால் ஏறிச் செல்ல இயலவில்லை! நீங்கள் செல்லுங்கள் எனக் கட்டாயமாக இறங்கினேன். வேலாயுதனார் முகம் வாடியது; வலியுறுத்தி ஏற்றியிருக்க வேண்டாமோ என்பது அவர் வாட்டம்! அவர்க்கு வாட்டம் உண்டாக்கி இருக்க வேண்டாமோ என்பது என் உருக்கப் பரிவு! என்ன செய்வது? என் இடுப்பு ஒன்று நான்கு முறை அடிபட்டுத் துயரூட்டியது எனக்குத் தானே தெரியும்! வேலாயுதரும் மேலே செல்லாமல் அமர்ந்தார்!

சாரலும் ஓட்டுநரும் ஒட்டக நடை, ஓட்டம் எல்லாம் இன்பியல் செலவாகச் செல்லும் தொலைவரை சென்று மீண்டனர். அவர்கள் வரும் வரை ஓர் அரிய ஆடல் பாடல் காட்சியை நாங்கள் ஏற்பாடு செய்யாமலே, எண்ணிப் பாராமலே வாய்க்கக் கண்டு களித்தோம்.

இராசகூத்தானிய ஆண் பெண் குழந்தை கூடிய ஒரு கூட்டம். அயல்நாட்டவர் இரண்டு மூன்று பேர் அமர்ந்திருந்தனர். எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடை வெளி ஏறத்தாழ இருபது அடிகளே!

அவர்களின் முன்னர் ஓர் ஓரமாக ஒரு விரிப்பு - அதில் குழல் ஊதல் கொட்டு முழக்கல் - ஆடல் - பாடல்! இசையரங்கம் உடனே கிளம்பிவிட்டது! எத்தனை காலம் - எவ்வளவு பொருள் செலவு - என்ன விளம்பரம் - கூத்து - நாடகம் - இசை அரங்குகள் அமைக்க! ''ஆச்சி மசாலா'' என்பது போல உடனடி அரங்கம்! ஆடல் பாடல் ஆகிவிட்டது! படமும் பிடித்து விட்டார்கள்! பணமும் கொடுத்து விட்டார்கள்! தாம் செல்லும் இடங்களில் செல்வர்களை அழைத்து வைத்து அரங்கேற்றிப் பணமும் தேடிக் கொள்வார்கள்! அறிவியல் கலையியல் வளர்ச்சி கொடிகட்டிப் பறக்கும் காலம் அல்லவா!

அவர்கள் மங்கலப்பாட்டு! இழப்பு அவலம்! திருவிழாக் கோலம் உலகறியச் செய்வதிலே ஓர் உள்ளார்ந்த உவப்பு; குதிரை காலைத் தட்டி தட்டி உணவு பெற்றது கண்டோமே. இவர்கள் கொட்டி, தட்டி, இசை கூத்தால் பிழைப்புக் கொள்கின்றனர்!

ஒட்டகம் பற்றிப் படித்த ஒன்று என்னை அவ்வொட்டகம் ஒவ்வொன்றைப் பார்க்கும் போதும் உருக்கிக் கொண்டே இருந்தது!

பாலைவனக் கப்பல் என்னும் அவ்வொட்டகம் எத்தகு பயன் உயிர்! என்ன சுமை! சுமை மட்டுமா? சுமை ஏற்றுபவனையும் சுமப்பது அல்லவோ! அவன் ஏற்றும் சுமைக்கு எல்லை என்ன? அவன் ஆசைக்கு அளவில்லாதது போல!

தண்ணீர் பல நாள் காணாத் தகைப்பு! இனித் தாங்கமுடியாது என்னும் நிலைமை ஏற்பட்டால், ஒட்டகத்தின் திமிலை

உடைத்து அதில் தேக்கிவைக்கப் பட்டுள்ள நீரைக் குடித்து உயிர்பிழைப்பான் என்பது ஒன்று!

ஒட்டக ஊனைச் சாப்பிடுவார் அதன் தொடைப்பகுதியில் வேண்டும் அளவு எடுத்து அன்று சமைப்பார்களாம்! அவ்வாறே அதனை விட்டு அடுத்த நாள் வேண்டு மளவு எடுத்துக் கொள்வார்களாம்! எழுதும் கையே நடுங்குகிறது! எப்படித்தான் இப்படி இரும்பாய்- கல்லாய் - வெடி தகர்ப்புக்கும் தகராக் கிட்டமாய் மாந்தன் உள்ளம் கெட்டிப்பட்டு விட்டதோ? இதனை நோக்க அல்ல எண்ணும் போதே அவனவன் அவனவனாக இருக்கிறானே அன்றி, அவனை இப்படி ஒருவன் படைத்தான் என்பதை உள்ளம் உடைய எவரும் ஒப்பமுடியுமா? அப்படியும் படைத்தது உண்டு என்று ஒப்புக் கொண்டால், அது உயிரியக்கத்தின் ஒரு துளியைத் தானும் உடையதாக இருக்குமா? அதுவா படைப்புப் பெருமையும் வீடருளும் பெருமையும் உடையது?

மீளும் போது மணி ஏழினைத்தாண்டி விட்டது! கோட்டையுள்ளும் கோட்டையைச் சுற்றிலும் தெருக்கள் அங்காடிகள் குடியிருப்புகள் எனப் பல்கியுள்ளன. பெரும் பாலும் சுற்றுலாவை நம்பிய வாழ்வாகத் தோற்றம் தருகிறது. இரவு உணவு தங்கல் இடத்தின் பொழுது முடித்து விட்டதால்'இரா' உணவு ஆகவே ஆகிவிடும் நிலை! ஆனால் விடுதியர் ஒருவரும் ஓட்டுநரும் போய் உணவு தேடிக் கொண்டு வந்தனர்! விடியலில் நாசிக்கு நோக்கும் திட்டத்தொடு படுத்தோம். அதற்குமேல் சுற்றுவதற்குத் திரும்பு திட்டம் உதவியாக இல்லை.8.3.2009 ஆம் நாள் திருச்சிராப்பள்ளி ஊரகம் வேதையனார் குடும்பத் திருமணம் நடத்தவும். நன்னியூர்க் கம்பனார் புதிதமைத்த மனையின் திறப்புவிழா நிகழ்த்தவும் முன்னரே இசைந்துவிட்டமை எச்சரிக்கை செய்து கொண்டே இருந்தன!

3.3.2009

காலையில் புறப்படு முன்னரே சிற்றுண்டி தக்கவகையில் வந்துவிட்டது! அன்று நாசிக்கு அடைந்துவிடலாம் என்பது என் எண்ணம். ஓட்டுநரும் போய்விடலாம் என்றார்! எண்ணத்தின் விரைவுக்குக் கல் கணக்கும் மணிக் கணக்கும் ஒத்துவருமா?

வேலாயுதனார் இன்றே போய்விட இயலாது. அறுநூறு அயிரத்திற்கு மேல் உள்ளது. ஓட்டுநர் சொல்லலாம் முடியும் என்று! ஆனால் அயர்வும் உறக்கமும் அவர்க்கும் உண்டுதானே. இன்று அகமதாபாத்தில் இரவு தங்கி மறுநாள் தான் நாசிக்கிற்குச் செல்லலாம்! தங்கும் ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்கள் என்றார். பட்டறிவு பேசும் போது படாமலே அறியும் பேறு கொள்ளலே சால்பு என ஏற்றுப்புறப்பட்டோம்!

நாங்கள் திரும்பிய சாலை வழியில் எங்கோ எப்பொழுதோ ஒருவண்டி எதிரிடும், பாரிய சாலை; நெடிய சாலை; மக்கள் பெருக்கம் குறைவு. செல்வார் பெரிதும் சுற்றுலா வருவாரே! அதனால் ஒரு சீராகத் தடையற வண்டி வந்தது! தடையற என்ற போதே ஒரு தடை இல்லாமல் இல்லை! தடையில்லாத நடை உலகில் உண்டா? நாலுகல் செலவிலேயே தடை ஏற்படல் என்ன, நாலடிச் செலவிலே கூட தடை ஏற்படலாமே!

உருளின் காற்றுப் போகிவிட்டது! வெடிக்கவில்லை. வண்டியோட்டத்திலேயே கண்டு கொண்டார் ஓட்டுநர்! பொறி என்றாலும் இயங்குவது அல்லவோ! அதுவும் நாலாயிரம் அயிரம் ஓடும் ஓட்டத்தில் ஏதாவது தடை ஏற்படாமல் போகுமா? சேம உருள் செவ்வையாக இருந்ததால் ஓட்டம் அரைமணிப் பொழுது நிற்க, உருள் மாற்றப்பட்டது. அடுத்துச் சில கல்தொலைவில் இருந்த தொழிலகத்தில் காற்றுப் போகிய உருள் ஒட்டி, காற்றும் அடைக்கப்பட்டது! நண்பகல் போது ஆதலால், உணவும் தக்காங்கு முடித்தோம்!

காசுக்குக் கையேந்தினார் ஒருவர்; வேலாயுதர் காசு தாரார்! எனக்கும் உடன்பாடு இல்லாதது; இரவலரை உருவாக்கும் புரவலர் வேண்டா; இரப்பாரை இல்லாமல் உழைப்பாரை ஊக்கும் ஈகப்புரவலரே வேண்டும் என்னும் கொள்கை என்னை ஆட்படுத்தியது ஆகும்.

ஓட்டுநரிடம் உணவு வாங்கித் தரப்பணம் தந்தார் வேலாயுதர் பசித்துக் கிடந்த குழந்தை உணவைத் தாவிவாங்கி உண்டதை வேலாயுதர்கண்டார்! எண்ணினேன் மூவரை; ஒருவர் வள்ளலார்; மற்றொருவர் பாவேந்தர்; இன்னொருவர் வள்ளுவர்.

''பசித்தோர் முகம்பார் ''

என்பது வள்ளலாரியம்

''புசித்தோர் முகம்பார்''

என்பது பாவேந்தரியம்.

''ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல்; அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்''

என்பது வள்ளுவம்.

வழியில் இந்திய ஒருமைப்பாட்டின் ஓர் எழில் எங்கும் பரவிக்கிடந்தது. தென்னங்குமரி தொட்டது அது. தென்னங்-குமரித் தென்னையோ பனையோ காவிரி நெல்லோ வாழையோ கரும்போ காணமுடியாத இடத்தும் அவ்வொருமைப் பாட்டு விளக்கம் எங்கும் தோன்றவே விளங்கியது! அது வேலிக் கருவேல்!

விண்ணில் இருந்து தூவப்பட்ட வெளிநாட்டு வித்து இந்த நாட்டு மண்ணிலே என்ன போடு போடுகிறது! நிலத்தைக் கெடுக்க - பயிர் வளத்தைக் கெடுக்க விதைக்கிறோம் என்பது இல்லாமல் வேளாண் தொழிலுக்கே கரியூட்டப்பட்டது அது! பாலைவனத்தும் வளர்கிறது! தஞ்சை வயலிலும் வளர்கிறது! ஐந்தாற்றுப் படுகைகளிலும் பச்சிட்டுநிற்கிறது! அதற்கு விலக்கு - இந்திய ஒப்புரவுக்கு மாறான ஒரு மாநிலம் கேரளம் என்றார்

வேலாயுதனார்! ஆம்! அரசே அச்செடியை வளர்க்க அறவே தடுத்து நிறுத்தி விட்டது!

ஆற்றுவளங்களையெல்லாம் 'ஆ' வென உரிய அளவு விடாமல் கொடாமல் கடலுக்குள் போனாலும் போக விடுவோம் -எங்களுக்கு அரிசியும் காயும் ஆடும் மாடும் தந்து காலமெல்லாம் காக்கும் தமிழகத்திற்குக் கையில் ஒட்டிய நீரும் விடேம் என்பார், எவ்வளவு கட்டுத்திட்டத் தோடு தங்கள் மண்ணை நச்சில் இருந்து காத்துளர் என்பதை எண்ண, இப்படிப்பட்டவை எல்லாம் இந்தத் தமிழ்மர மண்டைகளில் ஏறாது போலும்! ஏற ஒருவர் வந்தாலும்.

''தாம் வளர்த்த முள்மரமாயினும்'' வெட்ட ஒருப்படார் கூடித் தடுப்பார் போலும்! ஏனெனில் விறகும் கரியும் தரும் கொடை மரம் அல்லவோ அது! கள்இறக்கக் கூடாது என்றால், இறக்கியே ஆக வேண்டும் என்று போராட்டம் இல்லையா? ஏன் பதனீர் என்ன, வெல்லம் என்ன, பனையின் தொழில் 'கள்ளில் மட்டுமா உள்ளது'! கள்ளுண்ணாமை என்று அறம் முழங்கிய நாடு இது! அவ்வறவர் பிறந்த மண்ணும் அதுதானாம்!

ஊர் ஊர்ப் பகுதிச் சாலைகளில் ஒன்றிரண்டு பொலி காளைகளைக் காணமுடிந்தது. குசராத்துப் பகுதியில் ஒரு பெருநகர் நாற்சந்திப்பு வட்டத்தின் ஊடு இருபது முப்பது பொலிகாளைகள் ஒரு மொத்தமாகப்படுத்தும், நின்றும், உலாவியும் இருக்கக் கண்டோம்!

கோயிலுக் கெனப் பொதுநலங்கருதி விடப்பட்ட காளைகள், கோயில் காளையாய், கட்டற்று மேய்ந்து கொழுத்துப் பொலிகாளைகளாய் ஊர்க்கு உதவும் நிலை தமிழகத்தில் இருந்தது. இதுகால் அக்காளைகள் என்ன ஆயின? ஆகின்றன புரியவில்லை! ஒருவகையில் பொது நல அழிப்பில் ஒன்றாகி விட்டதல்லவா அது?

கால்நடைவளர்ச்சித்துறை இயற்கை செயற்கைக் கருத்தரிப்புகளை உண்டாக்கி வருகின்றது எனினும் பண்பாட்டுச்சிதைவுதானே அது!

பொழுது மிகப் போகிவிட்டது. வேலாயுதர் கூறியபடி அகமதாபாத்தில் தங்குவதற்கு வானூர்திப் படைத்துறை வளாகத் தலைமைப் பொறியர் இசைவில் தங்க வேண்டும்! அவ்விடம் கண்டுபிடிக்க அரிதாகியது.

தானி ஓட்டுநர் ஒருவர் தாம் தேடிக் காட்டுவதாகக் கூறி அங்கு இங்கெனத் தேடி இடத்தைக் கண்டுபிடித்துச் சேர்த்து விட்டே சென்றார்! உரிய காசு பெற்ற அளவின் பின்னரும், உடன் இருந்து உறுதி செய்தே சென்ற அவர்கடமை உணர்வு மதிப்பு மிக்கது! தொழில் - தொகை - என்பவை எங்கும் உள்ளநிலை! தொகையைப் பெறுபவர் தொண்டாகவும் அத்தொழிலைக் கருதிச் செய்தல் எத்தகையநலம்! எங்கும் எத்தொழில் செய்வாரிலும் தொழிலொடு தொண்டும் உடனாகக் கடமையாற்றுவார் இருக்கின்றனர். வேண்டுமானால் அவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்த அளவில் இருக்கலாம்!

நேரம் கடந்தும் கூட விருந்தில்லத்தார் விரும்பும் உணவு வழங்கினர். இரவு அமைந்து தங்கி, விடியலில் கடமைகளை முடித்துக் காலையுடன் நாசிக்கு நோக்கினோம்.

4.3.2009

இனி இறங்கிப்பார்க்க வேண்டிய திட்டம் இல்லை. சாலை வழியில் காணும் காட்சிகளே காட்சிகள்!

3400 கல் தொலைவு கடந்தாயிற்று. ஏறத்தாழ 600 கல் தொலைவு சென்றால் நாசிக்கை அடையலாம். முதலாவதாக அகமதாபாத்துக்கு வந்த வழியை விடுத்து வேறு வழியில் வண்டியை ஓட்டினார் ஓட்டுநர்! புதியவை காண்பதைப் புரிந்து கொண்டு செய்த செயல் அது!

மலை காடு வயல் ஊர் என்பன எனினும் புதியவை நோக்க வைக்கும் அல்லவா! ஏர்க்காடு கோடைக் கானல் செலவு போலப் பெரிதும் மலைவழியாக இருந்தது! ஓரிடத்துப் பெருந்திரளான மக்கள்! திருவிழா - கோயில் வளாகம்! ஒளிவெள்ளம்! நீர்வள மிக்க தெப்பம்! ஓடுவழியில் பார்த்துக் கொண்டேவந்தோம்.

காலை 8.30 க்குப் புறப்பட்ட செலவு நாசிக்கை அடைய இரவு 9 ஆகியது. அறுநூறு கல் வந்தாக வேண்டுமே! மகிழ்வுந்தும் புதுவது! ஓட்டுநர் திறமானவர்! அவரைநாங்களும் எங்களை அவரும் புரிந்து கொண்டு செயல்பட்டதால், புறப்பட்ட போது கொண்ட மகிழ்விலும் குறையாமல் மகிழ்வொடு அவரைவிடுக்கும் நிறைவு ஏற்பட்டது!

"யான் கண்டனையர் என் இளையரும்"

என்னும் பிசிராந்தையார் மொழி நினைவில் நின்றது!

இரவு வழக்கம் போல் வீட்டில் உணவு கொண்டு, விருந்தினர் இல்லத்தில் தங்கினோம்!

5.3.2009 ஒய்வு கொள்வது என்று முடிவு செய்தோம்! என் படிப்பு எழுத்துக்குப் பயன்பட்டது.

6.3.2009 விடியல் 4 மணிக்குப் புறப்பட்டோம் 5.30க்கு நாசிக்கில் இருந்து புறப்பட்டு மேல் கடல் கழிமுக வழி கோவா பாலக்காடு சோரனூர் செல்வது; குருவாயூர் வரை செல்லும். நாங்கள் சோரனூரில் இறங்கிக் கோவையை அடைந்து ஈரோட்டுக்கும் திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் செல்லும் முடிவு!

வேலாயுதர் சரோசினியார் யான் மூவரும் மீளும் வகையில் சீட்டு எடுக்கப்பட்டிருந்தது. அற்றை உணவு எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இல்லாமல் கையமாகவே கொண்டு செல்லும்ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிட்டனர்.

பகலெல்லாம் பார்க்க வாய்த்தது! மேல்கடல் கழிமுகம் முன்னர்ப் பார்த்தது இல்லை. கோவாவைப் பார்க்க எண்ணியும் காலம் இல்லாமையால் தொடர் வண்டியில் இருந்து கொண்டே பார்க்கத்தான் முடிந்தது.

கோவாவின் வடக்கு எல்லை மராத்திய மாநிலம்; தெற்கிலும் கிழக்கிலும் கருநாடக மாநிலம்; மேற்கே அரபிக்கடல்; மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையால் இப்பகுதி பெரிதும் மலைவளம் நீர்வளம் உடையதாக உள்ளது. குறுக்கும் மறுக்கும் ஓடும் ஆறுகளால், ஊடுநிலம் உண்டாகித் தீவுகள் பலவற்றைக் கொண்டதாக உள்ளது. நெல்லும் தென்னையும் பரக்கக் காண்பன! அழகொடு பின்னிப் பிணைந்ததும் வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்ததும் ஆகியது கோவா!

கருநாடகப் பகுதியைக் கடந்து கேரளம் பாலக்காடு சென்று சோரனூரை அடைந்தோம்! சோரனூரில் வண்டி மாறிக் கோவைக்கு வந்தோம். யான் மறு நாள் காலை புதுமனைவிழா நிகழ்த்தவும் ஒரு திருமண விழா நிகழ்த்தவும் இசைந் திருந்தமையால் கோவையில் இருந்து நேரே திருச்சிராப்பள்ளி எய்தினேன். வேலாயுதரும் சரோசினியாரும் ஈரோட்டுக்குச் சென்றனர்.

23.02.2009 இல் புறப்பட்ட வடநாட்டுச் செலவு

07.03.2009 இல் நிறைவடைந்தது.

ஒரு மொத்தமாக எம் வட புலச் செலவை எண்ணிப் பார்த்தால் ஒரோ ஓர் ஊடகமே ஒளி செய்கின்றது அஃது உயிர்நிலை ஊடகம்! ‘உயிர்நிலை ஊடகம்’ எது? எனின், அது ‘அன்பு’ என்பதாம்! ‘‘அன்பின் வழியது உயிர்நிலை’’ என்பது வள்ளுவம் அல்லவோ! அவ்வூடகம் அழைத்தது: விருந்தோம்பியது; பொருளைப் பொருளாக எண்ணாமல் போக்குவரவு புரிய உதவியது; நேயம் நெஞ்சத் துணையாய்

நின்று நிலவியது! இத்தகு சுற்றுலாவில் இது மூன்றாவது. அன்பாம் உயிர்நிலை 'ஊடகம்' ஆக வேண்டுமானால் அதற்கு ஒருபக்க இணைவு மட்டும் போதாது இருபக்க இணைவு வேண்டும். இணைவு என்பதிலேயே இரண்டு உண்டு அல்லவா! இருபக்கங்களும் இசைந்து இயல வேண்டும்! இரண்டற்ற ஒருமை எண்ணம் உறைவாதல் வேண்டும்! அன்பு ஒற்றை வழிப்பாதை இல்லை, இரட்டை வழிப்பாதை என்பது தானே உலகெலாம் உணர்ந்த பெருநெறிவிளக்கம்

உலகம் இரட்டை வழிச்சாலையை, நால்வழிச் சாலை எண்வழிச் சாலை என ஆக்கி வரும் புறச் சாலைகளைக் கண்டுநாம் வியக்கிறோம்! எத்தனை வழிச் சாலைகளில் இயங்கினால் என்ன? பொறி ஊர்திகளைப் பொறுத்த வழிகள் தாமே அவை. ஆனால் ஐம் பொறியாம் உறுப்புப் பொறிகளும் மனமாம் உணர்வுப் பொறியும் ஆகிய ஆறு அகப் பொறிகளும் போக்கு வரவு புரிய அன்பாம் உயிர் நிலை ஊடகம் இருபாலும் இயைந்திருத்தல் வேண்டும் அல்லவோ! எண்ண வழியது அது!

எண்ணம் விரிந்தால் முதலாழ்வார் மூவராகலாம்! முதலாழ்வார் மூவரைப் பற்றியது என்ன? பொய்கையார் படுத்திருக்கிறார் - அடை மழை - இரவுப் பொழுது! பூதத்தார் வருகிறார்; பொய்கை படுத்திருக்கும் 'துச்சில்' கதவைத் தட்டுகிறார்! மழைக்குத் தலைமறைக்க இடமுண்டோ? எனவினாவுகிறார்!

உள்ளே இருந்து குரல்வருகிறது ஒருவர் படுக்கலாம்! இருவர் இருக்கலாம்! உள்ளே போன பூதத்தார் பொய்கையாரோடு இருந்து கொண்டார்! இன்னும் ஒருவர் கதவைத் தட்டுதல்கேட்டது அவர்பேயார்! அடைமழை கொட்டுகிறது! தலைமறைக்க இடம் உண்டோ? இருவர் இருக்கலாம் மூவர் நிற்கலாம் என உள்ளிருந்து ஒலி

வருகின்றது பேயார் புகுகின்றார்! மூவரும் நிற்கின்றனர்! நின்ற போது முதலில் இயல்பாக மூவரும் நின்றனர்! அதன்பின் நிற்க நெருக்கடியாயிற்று! நாலாமவர் ஒருவர், தாமே புகுந்து கொண்டார்! அவர் நெடுமாலாம்! இச்செய்தி உணர்த்துவது என்ன? **உள்ளம் விரிந்தால் உதவிவிரியும் உறவு விரியும்! உலக அளவு விரியும்! விரிய விரிய மாந்தர் இறைநிலை எய்துவார்!** நாம் உணரும் பிழிவு என்ன?

உள்ளம் விரிந்தால் உலகெலாம் சொந்தம்;
உள்ளம் சிறுத்தால் உறவும் பகையே!

என்பது! உள்ளம் விரியட்டும்! உறவு விரியட்டும்! உலகமாகச் சிறக்கட்டும் என நிறைவு செய்வோம்!

★★★

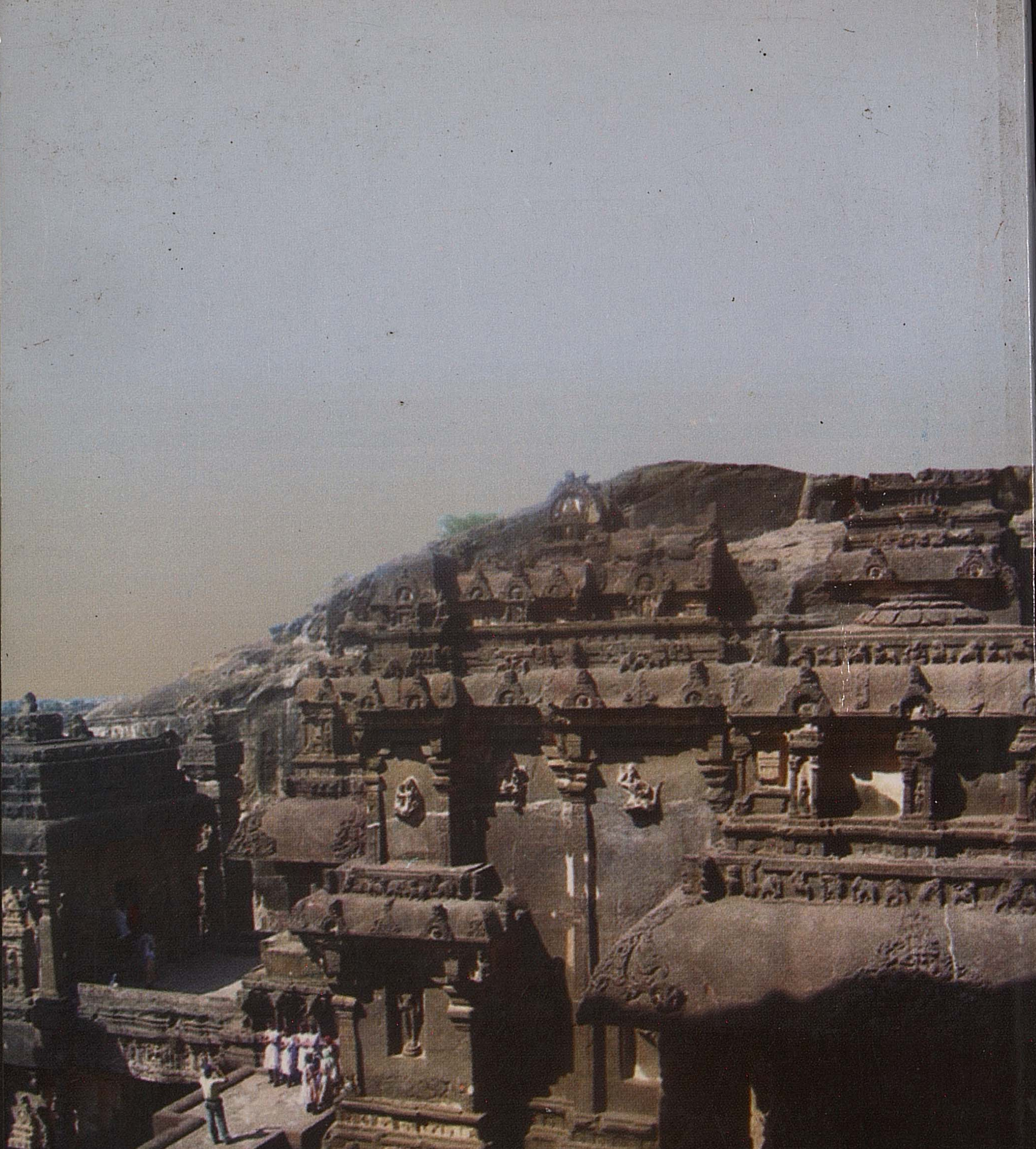

"உள்ளம் விரிந்தால் உலகெலாம் சொந்தம்;

உள்ளம் சிறுத்தால் உறவும் பகையே".